

பண்டைய மற்றும் ஆரம்பகால இடைக்கால இந்திய
வரலாற்றுக்கு முந்தைய வரலாறு 1206

DR. V. DEEPTHI ASSISTANT PROFESSOR
DEPARTMENT OF HISTORY
MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY
TIRUNELVELI-627-012

பகுதி-I

இந்தியாவின் புவியியல் கூறுகளும் வரலாற்றில் அவற்றின் தாக்கமும்

பொதுவாக வரலாற்றுக்கு இரு கண்கள் உண்டு எனக் கூறுவர். ஒன்று காலம். மற்றொன்று புவியியல் அமைப்பு. வரலாற்றின் போக்கை பெரும்பாலும் காலமும் இடமும் நிர்ணயிக்கின்றன என்றும் கூறலாம். குறிப்பாக ஒரு நாட்டின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை அதன் புவியியல் கூறுகளே பெரிதும் நிர்ணயிக்கின்றன. இந்திய வரலாற்றிலும் புவியியலின் தாக்கத்தை காணலாம். எனவே இந்தியாவின் புவியியல் கூறுகளை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் அதன் வரலாற்றை தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தியத் துணைக்கண்டம் ஒரு தெளிவான புவியியல் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இமாலய மலைகள் இந்தோ - கங்கைச் சமவெளி தென்னிந்திய தீபகற்பம் என அதனை மூன்று முக்கிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். இத்துணைக் கண்டத்தில் இந்தியா,பாகிஸ்தான், வங்கதேசம், நேபாளம், பூட்டான் என்ற ஐந்து நாடுகள் உள்ளன. அவற்றில் இந்தியாவே பெரியதாகும். 28 மாநிலங்களையும் 6 யூனியன் பிரதேசங்களையும் கொண்டதாக அது விளங்குகிறது. 2011 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி இந்தியாவின் மக்கள் தொகை நூறு கோடிக்கு மேலாகும்.

இமாலய மலைகள்

- இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதியில் இமாலய மலைகள் அமைந்துள்ளன.
- இந்தியாவின் வடமேற்குக் கோடியிலுள்ள பாமிர் முடிச்சில் தொடங்கும் இது கிழக்காக நீண்டு கிடக்கிறது.
- இதன் நீளம் கிட்டத்தட்ட 2560 கிலோ மீட்டர்களாகும்.
- சராசரி அகலம் 240 முதல் 320 கிலோ மீட்டர்களாகும். இமாலயத்தின் மிக உயரமான சிகரம் எவரெஸ்ட் எனப்படுகிறது.

- கடல் மட்டத்திலிருந்து இதன் உயரம் 8848 மீட்டர்களாகும்.
- சைபீரியாவிலிருந்து மத்திய ஆசியா வழியாக வீசும் கடும் குளிர்காற்றிலிருந்து இந்தியாவைப் பாதுகாக்கும் இயற்கை அரணாக இமய மலைகள் திகழ்கின்றன.
- இதனால் இந்தியாவின் தட்பவெப்பம் ஆண்டு முழுவதும் சீரான வெப்பத்துடன் காணப்படுகிறது.
- குளிர்காலத்தில் இமாலயப் பகுதியில் பனிமூடிக்கிடக்கிறது. எனவே இதன் பெரும்பகுதி வாழ்வதற்கேற்றதாக இல்லை.
- படையெடுப்புகளிலிருந்து இந்தியாவைப் பாதுகாக்கும் இயற்கைத் தடுப்பாக இமயமலைகள்; இருந்துவந்தன என்ற கருத்து நீண்டகாலமாக நிலவி வருகிறது.
- ஆனால் வடமேற்கு மலைகளில் காணப்படும் சைபர், போலன், குர்ரம், கோமல் போன்ற கணவாய்கள்; இந்தியாவையும் மத்திய ஆசியாவையும் இணைக்கும் எளிய வழித்தடங்களாக அமைந்துள்ளன.
- இந்துகுஷ், சுலைமான், கிர்தார் மலைத்தொடர்களில் இக்கணவாய்கள் உள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இக்கணவாய்கள் மூலம் போக்குவரத்து நடைபெற்றன.
- படையெடுப்பாளர்களும், குடியேறிகளும் இக்கணவாய்கள் வழியாக இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தனர். இந்தோ-ஆசிரியர்கள், இந்தேதா-கிரேக்கர்கள், பார்த்தியர்கள், சாகர்கள், குஷானர்கள், ஹ_ணர்கள், துருக்கியர்கள் போன்றோர் இக்கணவாய்கள் மூலமே இந்தியா வந்தனர்.

- இப்பகுதியிலுள்ள 'ஸ்வாத்' பள்ளத்தாக்கும் ஒரு முக்கிய வழித்தடமாகும். மாசிடோனியாவின்; அலெசாந்தர் இவ்வழியாகத்தான் இந்தியாமீது படையெடுத்தார்.
- படையெடுப்பாளர்களைத் தவிர சமயப் பரப்பாளர்களும், வணிபர்கள்கூட இவ்வழிதடங்கள் மூலமாக இந்தியாவுக்கு வந்தனர்.
- எனவும் இந்தியாவிற்கும் மத்திய ஆசியாவிற்கும் இடையே நிலவிய வணிகத் தொடர்புக்கும் பண்பாட்டுத் தொடர்புக்கும் வடமேற்கு மலைகளிலுள்ள கணவாய்கள் வழிவகுத்தன.
- காஷ்மீருக்கு வடக்கே காரகோரம் மலைத்தொடர் உள்ளது.
- உலகின் இரண்டாவது உயர்ந்த சிகரமான மவுண்ட் காட்வின் ஆஸ்டின் இங்கு தான் உள்ளது.
- இமயமலையின் இப்பகுதியிலுள்ள கணவாய்கள் உயரமாகவும் குளிர்காலத்தில் பனி படர்ந்தும் காணப்படுகின்றன.
- கில்ஜித் வழியாக மத்திய ஆசியாவிற்கு செல்லும் காரகோரம் பெருவழியும் இங்குள்ளது. ஆனால் இத்தடத்தில் மிகக் குறைவான போக்; குவரத்தே நடைபெறுகிறது.
- காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு உயர்ந்த மலைகளால்; சூழப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் பல்வேறு கணவாய்கள் மூலம் இப்பள்ளத்தாக்கை சென்;றடையலாம்.
- பண்பாட்டிலும் பாரம்பாயத்திலும் காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு தனிச்சிறப்புடன் திகழ்கிறது.
- இமாலய மலைகளின் அடிவாரத்தில் நேபாளம் உள்ளது.
- கங்கைச் சமவெளியிலிருந்து பல்வேறு கணவாய்கள் மூலம் நேபாளத்தை சென்றடையலாம்.
- கிழக்கே அஸ்ஸாம் வரை இமயமலைகள் நீண்டு கிடக்கின்றன.

- பாட்கோய், நாகாய், லுஷாய் போன்ற மலைத்தொடர்கள் இவற்றில் குறிப்பித்தக்கவை. கடும் மழைக்கும் அடர்ந்த காடுகளுக்கும் இவை பெயர் பெற்றவை.
- ஆனால், வாழ்வதற்கான சூழல் மிகவும் குறைவே. வடகிழக்கு இந்தியாவின் மலைகளைக்; கடந்து செல்வதும் எளிதல்ல. எனவே இப்பகுதி பெரும்பாலும் தனித்தே காணப்படுகிறது.

இந்தோ – கங்கைச் சமவெளி

- கங்கை, சிந்து, பிரம்மபுத்திரா ஆகிய மூன்று முக்கிய நதிகள் பாயும் பகுதியே இந்தோ – கங்கைச் சமவெளி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- ஆறுகளில் அடித்து வரப்படும் கரிசல் மண் மிகப்பரந்த இந்த நிலப்பரப்பில் படிவதால் வளம் மிக்க விளை நிலங்கள் இங்குள்ளன.
- இமய மலைகளுக்கு அப்பால் சிந்து நதி உற்பத்தியாகிறது. ஜூலம், சீனாப், ராவி, சட்லெஜ், பியாஸ் ஆகியன இதன் முக்கிய கிளை நதிகளாகும்.
- சிந்து நதியால் மிகவும் பயன்பெறுவது பஞ்சாப் சமவெளியாகும். பஞ்சாப் என்ற சொல்லுக்கு ஐந்து நதிகள் பாயும் பகுதி என்று பொருள்.
- சிந்துப் பள்ளத்தாக்கின் கீழ்ப்புறத்தில் சிந்து மாகாணம் அமைந்துள்ளது. சிந்துப் பள்ளத்தாக்கு மிகவும் வளமான நிலங்களைக் கொண்டுள்ளது.
- சிந்து பள்ளத்தாக்கிற்கும், கங்கைச் சமவெளிக்கும் இடையே தார்ப்பாலைவனமும் ஆரவல்லி குன்றுகளும் உள்ளன.
- ஆரவல்லி குன்றுகளில் மவுண்ட் அபு மிகவும் உயரமானதாகும் (5650 அடி) இமயமலைகளில் உற்பத்தியாகும் கங்கை நதி தெற்காக ஓடி பின்னர் கிழக்கு நோக்கி பாய்கிறது.

- கங்கை நதிக்கு இணையாக ஓடிவரும் யமுனை நதி பின்னர் அதனுடன் ஒன்று கலக்கிறது. இவ்விரு நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட நிலப்பகுதி 'தோ ஆப்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- கோமதி, சரயு, காக்கரா, காண்டக் போன்றவை கங்கைநதியின் முக்கிய துணைநதிகளாகும்.
- இந்தியாவின் கிழக்குப் பகுதியில் கங்கைச் சமவெளியும் பிரம்மபுத்திரா சமவெளியும் ஒன்றிணைகின்றன.
- இமய மலைகளுக்கு அப்பால் உற்பத்தியாகும் பிரம்மபுத்திரா நதி திபெத் வழியாகப் பாய்ந்து இந்தியாவின் வடகிழக்குச் சமவெளியை அடைகிறது.
- சமவெளியில் மெல்ல ஊர்ந்து செல்லும் இந்நதியின் பரப்பு மிகவும் விரிவடைந்திருப்பதோடு, பல தீவுகளையும் கொண்டுள்ளது.
- நகரமையங்கள் உருவாவதற்கு இந்நதோ - கங்கைச் சமவெளி பெரும்பங்காற்றியுள்ளது.
- குறிப்பாக, நதிக்கரைகளிலும், இரு நதிகள் ஒன்று சேருமிடத்திலும் இத்தகைய நகரமையங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. சிந்து சமவெளியில் ஹரப்பா பண்பாடு செழித்தோங்கியது.
- கங்கைச் சமவெளியின் மேற்குப் பகுதியில் வேதகாலப் பண்பாடு சிறந்து விளங்கியது. பனாரஸ், அலகாபாத், ஆக்ரா, டெல்லி, பாடலிபுத்திரம் போன்றவை கங்கைச் சமவெளியில் தோன்றி வளர்ந்த முக்கிய நகரங்களாகும்.
- கங்கை நதியுடன் சோன் ஆறு கலக்கும் இடத்தில் பாடலிபுத்திர நகரம் அமைந்திருந்தது. பண்டைக் காலத்தில், மௌரியர்கள், சுங்கர்கள், குப்தர்கள் போன்ற பேரரசுகளின் தலைநகராக பாடலிபுத்திரம் விளங்கியது.

- கங்கைச் சமவெளியின் மேற்குப் புறத்தில் அமைந்துள்ள மிக முக்கியமான நகரம் டெல்லி.
- இந்திய வரலாற்றின் போக்கை நிர்ணயித்த முக்கிய போர்களான குருஷேத்திரம், தரையன், பாணிபட்டு ஆகிய போர்கள் டெல்லிக்கு மிக அருகாமையில்தான் நடைபெற்றன.
- வளமைக்கும் செல்வத்திற்கும் பெயர் பெற்று விளங்கிய கங்கைச் சமவெளிமீது அயல்நாட்டு படையெடுப்பாளர்கள் அதிக மோகம் கொண்டதில் வியப்பேதும் இல்லை.
- கங்கைச் சமவெளியை தங்களது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க பல்வேறு அரசுகளிடம் போட்டியிட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.
- குறிப்பாக, கங்கை யமுனை தோஷுப் பகுதியைக் கைப்பற்றவும், தம் வசம் வைத்திருக்கவும் பெரும் போட்டியும், போர்களும் நடைபெற்றன.
- மேலும் இப்பகுதியில் பாயும் நதிகளும், கால்வாய்களும் போக்குவரத்துக்கு பெரிதும் பயன்பட்டன. பண்டைக் காலத்தில் சாலைகள் அமைப்பது கடினமாக இருந்தது.
- எனவே, பயணிகளும், வணிகர்களும் படகுப் போக்குவரத்தை அதிகம் பயன்படுத்தினர். ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு ஆட்சிக்காலம் வரை படகுப் போக்குவரத்து முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியது.

தெற்கத்திய தீபகற்பம்

- வட இந்தியாவையும் தென்னிந்தியாவையும் பிரிக்கும் கோடாக அமைந்திருப்பவை விந்திய சாத்தூரா மலைகளும், நர்மதை, தபதி ஆறுகளுமேயாகும். விந்திய மலைகளுக்கு தெற்கில் காணப்படும் பீடபூமி தக்;காணப்பீடபூமி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

- எரிமலைப் பாறைகளாலான இது வடஇந்திய மலைகளிடமிருந்து வேறுபட்டதாகும். இப்பாறைகள் செதுக்குவதற்கு எளிதாக இருப்பதனால், தக்காணப்பகுதியில் குடைவரைக் கோயில்களும், மடாலயங்களும்து எராளமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.
- தக்காணப் பீடபூமியின் இருமருங்கிலும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மற்றும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் உள்ளன. கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுக்கும் வங்காள விரிகுடாக் கடலுக்கும் இடையே சோழ மண்டலக் கடற்கரை அமைந்துள்ளது.
- மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுக்கும் அரபிக்கடலுக்கும் இடையே உள்ள நிலப்பகுதி கோவா வரை கொங்கணம் எனப்படுகிறது.
- அதற்கப்பாலுள்ள பகுதி கனாரா என்றும்; தென்கோடிப் பகுதி மலபார் கடற்கரை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஜீன்னார், கன்ஹேரி, கார்வே போன்ற கணவாய்கள் உள்ளன. மேற்கிலுள்ள துறைமுகங்களை இணைக்கும் வணிகவழித் தடங்களாக இவை விளங்கின.
- வட இந்தியாவிற்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் இடையில் தக்காணப் பீடபூமி ஒரு பாலம் போல செயல்பட்டது. இருப்பினும், விந்திய மலைகளிலுள்ள அடர்ந்த காடுகள் இப்பகுதியை வடக்கிலிருந்த தனிமைப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தன.
- எனவே தென்னிந்திய தீபகற்பத்தின் மொழியும் பண்பாடும் நெடுங்காலமாக அவற்றின் தனித்தன்மை மாறாமல் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன.
- தென்கோடியில் புகழ்பெற்ற பாலக்காட்டுக் கண்வாய் உள்ளது.
- காவிரிப்பள்ளத்தாக்கையும், மலபார் கடற்கரையையும் இணைக்கும் வகையில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் குறுக்கே இது அமைந்துள்ளது.

- பண்டைக் காலத்தில் இந்தோ – ரோமானிய வர்த்தகத்திற்கான முக்கிய வழித்தடமாக பாலக்காட்டுக் கண்வாய் விளங்கியது.
- தென்னிந்திய தீபகற்பத்தின் மிகவுயர்ந்த மலைசிகரம் ஆனைமுடி என்பதாகும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள மற்றொரு உயர்ந்த சிகரம் தொட்டபெட்டா. கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் அவ்வளவு உயரமானவையல்ல.
- மேலும் இவற்றில் காணப்படும் இடைவெளிகள் மூலமாகத்தான் பல ஆறுகள் கிழக்கு நோக்கி பாய்ந்து வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கிறது.
- அரிக்கமேடு, மாமல்லபுரம், காவேரிப்பட்டினம் போன்ற துறைமுக நகரங்கள் சோழ மண்டலக் கடற்கரையில்தான் இருந்தன.
- தென்னிந்திய தீபகற்பத்தின் முக்கிய நதிகள் பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று இணையாகவே பாய்ந்து செல்கின்றன. தீபகற்பத்தின் கிழக்குக் கோடியில் மகாநதி பாய்கிறது.
- நர்மதை, தபதி நதிகள் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி பாய்கின்றன.
- கோதாவரி, கிருஷ்ணா, துங்கபத்திரா, காவிரி போன்ற பிற நதிகள் மேற்கிலிருந்து கிழக்காக பாய்கின்றன. இந்த நதிகளின் மூலம் கிடைக்கும் நீர்ப்பாசன வசதியால், நெல் விளையும் வளமான நிலப்பகுதிகளை இங்கு காணமுடிகிறது.
- ரெய்ச்சூர் தோஆப் எனப்படும் கிருஷ்ணா – துங்கபத்திரை நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியை கைப்பற்றுவதற்காக தென்னிந்திய அரசுகள் தொடர்ந்து போட்டியிட்ட வண்ணம் இருந்தன.
- இவ்விரு நதிகளின் முகத்துவாரத்தில் அமைந்துள்ள சமவெளியில் சாதவாகனர்களின் அரசு புகழ்மிக்கு விளங்கியது. கிறித்துவ சகாப்தத்தின்

முற்பகுதியில் இச்சமவெளியில் பல்வேறு நகரங்களும் துறைமுகங்களும் செழித்து விளங்கின.

- இன்னும் தெற்கே, காவிரிப் பள்ளத்தாக்கு மிகவும் தனித்தன்மைகொண்ட புவியியல் அமைப்பை கொண்டுள்ளது. சோழப் பேரரசின் அமைவிடமாக அது விளங்கியது.
- பண்டைக் காலத்திலிருந்தே காவிரிப் பள்ளத்தாக்கு மொழி, பண்பாடு, பாரம்பரியம் போன்றவற்றுக்கு புகழ் பெற்றதாகும்.
- தென்னிந்திய தீபகற்பம் நீண்ட கடற்கரையைக் கொண்டிருப்பதால் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் கடல்;சார் நடவடிக்கைகளில் பெரிதும் ஈடுபட்டுவந்தனர்.
- பண்டைக்காலம் தொடரே, கடல் வாணிபம் இப்பகுதியில் செழித்தோங்கியது.
- கிழக்கே, ஜாவா, சமத்திரா, பர்மா, கம்போடியா போன்ற பகுதிகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு இருந்து வந்தது. வாணிபம் தவிர, இந்தியக்க கலை, சமயம், பண்பாடு போன்றவையும் இப்பகுதிகளுக்கு பரவியது.
- தென்னிந்தியாவிற்கும், கிரேக்க – ரோமானியருக்கும் இடையே நிலவிய வர்த்தகம் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்பு வரலாற்றுப் புகழ்வாய்ந்தவையாகும்.

இந்தியா – வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் நாடு

- பல்வேறு இனமக்களும் ஒன்று கலந்த காலகட்டம் என்பதனால் பண்டைய இந்திய வரலாறு படிப்பதற்கு பரவசமுட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

- ஆரியருக்கு முற்பட்ட இனத்தவர், இந்தோ ஆரியர்கள், கிரேக்கர்கள், சைத்தியர்கள், ஹீணர்கள், துருக்கியர்கள் என பல்வேறு இனத்தவரும் இந்திய மண்ணை தங்களது தாயகமாகக் கொண்டனர்.
- இந்தியப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு இனமும் தங்களாலான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. பல்வேறு இனங்களும் இன்று யார் எந்த இனம் என்று அடையாளம் காணமுடியாத அளவுக்கு ஒன்று கலந்துவிட்டன. காலங்காலமாக பல்வேறு பண்பாடுகளும் ஒன்று கலந்துவிட்டன.
- வேத இலக்கியங்களில் பல திராவிட அல்லது ஆரியருக்கு முந்தைய கால சொற்களைக் காண முடிகிறது. அதேபோல் சங்க இலக்கியத்தில் பாலி மற்றும் வடமொழிச் சொற்களும் உள்ளன.
- பண்டைக் காலத்திலிருந்தே இந்தியாவில் பல சமயங்கள் இருந்துள்ளன. பண்டைய இந்தியாவில் இந்துசமயம், சமண, புத்த சமயங்கள் புகழ்பெற்றிருந்தன.
- ஆனால் பண்பாட்டளவில் இவை ஒன்றோடொன்று கலந்துவிட்டிருந்தன. இந்திய மக்கள் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசினாலும் சமயங்களைப் பின்பற்றினாலும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களுக்கு உட்பட்டிருந்தாலும் நாடு முழுவதும் ஒரு சில பொதுப் பண்புள்ள வாழ்க்கை முறையைக்; காணமுடிகிறது.
- எனவே நமது நாட்டில் வேற்றுமைகளுக்கிடையே ஒற்றுமையுணர்வு மேலோங்கியுள்ளது என்று துணிந்து கூறலாம்.
- பழங்காலத்திலேயே இந்த ஒற்றுமைக்கான விதை ஊன்றப்பட்டது. பரந்த இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் ஒரே நாடு என்ற உணர்வு மேலோங்கியிருந்தது.

- பரதர் என்ற பழங்குடியினரின் பெயரால் இத்துணைக் கண்டம் பாரத வர்ஷம் என்றே குறிக்கப்பட்டு வந்தது. பண்டைய கவிஞர்களும் தத்துவஞானிகளும் எழுத்தாளர்களும் இந்நிலப்பகுதியை ஒன்றுபட்ட தேசமாகவே கருதிவந்தனர்.
- மௌரியர் மற்றும் குப்தப் பேரரசுகளின் காலத்தில் அத்தகைய அரசியல் ஒற்றுமை ஏற்பட்டதை இந்திய வரலாறு எடுத்துக் கூறுகிறது.
- அயல்நாட்டவரும் இந்நிலப்பகுதியை ஒரே நாடாகவே கருதி வந்தனர். 'ஹிந்த்' என்ற பெயர் சிந்து என்ற நதியின் பெயரிலிருந்தே பெறப்பட்டது.
- அயலவர்கள் முதன் முதலில் அறிந்த பகுதி சிந்து நதி பாயும் பகுதி என்பதனால் இத்துணைக் கண்டத்தை 'சிந்து' என்றே அழைத்தனர்.
- பின்னர் அது கிரேக்கர்களால் இந்தியா என்று அழைக்கப்பட்டது. பாரசீக மற்றும் அராபிய மொழிகளில் 'ஹிந்த்' என்றே குறிக்கப்படுகிறது.
- மொழி மற்றும் பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்புக்கான முயற்சிகள் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டன. கி.மு.மூன்றாம் நூற்றாண்டில் நாட்டின் பொது மொழியாக பிராகிருதம் விளங்கியது.
- இந்தியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் காணப்படும் அசோகரது கல்வெட்டுக்களில் பிராகிரத மொழி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- பண்டைய காப்பியங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகியன நாடு முழுவதும் பரவலாக படிக்கப்பட்டன. வடமொழி இலக்கியங்களான இவையிரண்டும் பல்வேறு இந்திய மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டன.
- இந்தியப் பண்பாட்டு விழுமியங்களும், கருத்துக்களும் பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அடிப்படையில் அவை ஒரு கருத்தையே உணர்த்துவதாக இருந்தது.

- இவ்வாறு இந்தியா இன்று பல்வேறு சமயங்களையுடைய சமுதாயமாக மலர்ந்துள்ளது. பன்முகப் பண்பாட்டைப் போற்றும் சமுதாயமாக எழுச்சி பெற்றுத் திகழ்கிறது.
- இருப்பினும் அடிப்படையில் காணப்படும் ஒற்றுமையுணர்வும், இந்திய சமுதாயத்தின் பன்முகத்தன்மையுமே அதன் ஒப்பற்ற வலிமைகளாகத் திகழ்கின்றன.
- வருங்கால வளர்ச்சிக்கும் அவை வழிகாட்டுவதாக அமைந்துள்ளன.

இந்திய வரலாற்று சான்றுகள் ;

ஒரு நாட்டின் வரலாறு அந்த நாட்டில் கிடைக்கின்ற ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகிறது. ஆதாரங்களின் துணைகொண்டு பழைய நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு படுத்திக் காட்டுவது வரலாறு. இந்தியர்களுக்கு முறையான வரலாற்று ஆதாரங்கள் கிடையாது என்றும், அவர்களுக்கு வரலாற்றைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் ஆவல் கிடையாது என்றும் சில மேல் நாட்டு ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றார்கள். இது ஓரளவுக்கு உண்மையாக இருந்த போதிலும் அதன் கடந்த கால வரலாற்றை செம்மைப்படுத்தி எழுதபோதுமான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. உண்மையில் வரலாற்று ஆதாரங்கள் பலவகைப்பட்டது மட்டுமின்றி ஏராளமாகவும் கிடைக்கின்றன. இந்தியாவின் வரலாற்றை பற்றி அறிய உதவும் ஆதாரங்கள் கி.மு.650லிருந்து நமக்கு கிடைக்கின்றன. ஆனால் அதை ஒருங்கிணைக்கப்படாது சிதறிக் கிடக்கின்றன. மேலும் கிடைக்கின்ற சான்றுகளும் பல்வேறு மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக வரலாற்று ஆதாரங்கள் இலக்கியச் சான்றுகள், புதைபொருள், ஆய்வுகள் சான்றுகள் என்று இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

வேதங்கள்

இலக்கிய சான்றுகளில் காலத்தால் முற்பட்டவை வேதங்கள் ஆகும். ரிக் நிலை, பொருளாதார நிலை, அரசியல் நிலை, வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளலாம். 'வேதங்கட்கு உரைநடையில் எழுதப்பட்ட விளக்கங்களே பிராமணங்கள்' ஆகும். இப்பிராமணங்கள் மூலம் பண்டைய சமய கோட்பாடுகளை பற்றி அறியலாம்.

இதிகாசங்கள் ;

இதிகாசங்களான ராமாயணமும், மகாபாரதமும் ஓரளவு வரலாற்றுக்கு உதவுகின்றன. இவ்விரண்டு காப்பியங்களில் இருந்து அக்கால அரசியல் சமுதாய வாழ்வை அறியலாம். ஆரியருக்கு ஆரியர் அல்லாதாருக்கும் மிடையே ஏற்பட்ட அரசியல் சமுதாயப் போராட்டங்களைப் பற்றி அறிய உதவுகிறது. இவை அனேகமாக கிமு 2 அல்லது 3ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

புராணங்கள்

காப்பியங்கள் காலத்திலிருந்து புத்தரின் காலம் வரையிலான இந்திய வரலாற்றைப் புராணங்கள் மூலமாக அறியலாம். புராணங்களின் எண்ணிக்கை பதினெட்டு ஆகும். அவைகளில் முக்கியமானவை,வாயு புராணம், அக்னி புராணம்,பிரம்ம புராணம், விஷ்ணு புராணம், ஸ்கந்த புராணம், மத்சய புராணம் ஆகியவை ஆகும்.பண்ணடைய மன்னர்களின் பெயர்களையும், அவர்களின் குலங்களையும், அவர்கள் ஆட்சி புரிந்த ஆண்டுகளையும் புராணங்கள் மூலம் அறிகிறோம். ஆரிய சமயத்தின் வளர்ச்சி, உருவ வழிபாடு, மூட நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றையும் புராணங்கள் மூலம் அறியலாம்

புத்த சமய இலக்கியங்கள்

புத்த சமய இலக்கியங்களும் இந்திய வரலாற்றை எழுத மிகவும் உதவுகின்றன. நம் நாட்டு பௌத்த இலக்கியங்களில் சுமார் 550 'ஜாதகக் கதைகள்' தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.மேலும் பாலி மொழியில் எழுதப்பட்ட பீடகங்கள் வினைய

பீடகா,சுத்த பீடகா,அபிராம்ம பீடகா, மகாவம்சம், தீபவம்சம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும் இவைகள் மூலம் புத்த சமயம் தோன்றிய வரலாற்றை அறியலாம். அந்த நூற்றாண்டின் நாகரீக வரலாற்றைப் பற்றியும் அறிய முடிகிறது.

ஆண்டு நிகழ்ச்சி தொகுப்புகள்

ஆண்டு நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகளில், காலக்கிரமமாக தொகுக்கப்பட்ட அட்டவணைகளும், வாழ்க்கை சரிதங்களும் அடங்கும்.

பாஞ்சாலி எழுதிய 'மகாபாசியம்' கார்க்கி எழுதிய சம்கிதை, காளிதாசர் எழுதிய ரகுவம்சம் போன்ற வரலாறு அல்லாத நூல்களிலும் வரலாற்றுக்கு பயனுள்ள செய்திகள் புதைந்து கிடைக்கின்றன. விசாகதத்தர் எழுதிய 'முத்ரா ராட்சசம்' சந்திரகுப்த மௌரியர் ஆட்சிபீடம் ஏறிய விதத்தை நாடகமாக விளக்குகிறது. சாணக்கியர் எழுதிய அர்த்தசாஸ்திரம் மௌரியர் கால அரசியல் சமுதாய அமைப்பை விளக்குகிறது. காளிதாசரின் சாகுந்தலம், மேகதூதம், குமாரசம்பவம் ஆகியவற்றின் மூலம்,குப்தர்கால சமுதாயம், கலை ,சமயம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை அறியலாம். கல்கனரின்,ராஜதரங்கிணி ஒரு வரலாற்று நூலாகும். கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட காஷ்மீர் வரலாற்றை இதன் மூலம் அறியலாம். பண்டைய இந்தியாவின் காலக்கணிப்புக்கு இது பெரிதும் துணை புரிகிறது.பாணர் எழுதிய ஹர்ஷ சரிதம், பேரரசர் ஹர்சரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு ஆகும். ஹர்சரின் வரலாற்றை எழுத இந்நூல் பெரிதும் உதவுகிறது. மேலும் திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு ஆகிய நூல்களும்,தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகிய இலக்கண நூல்களும் சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தருகின்றன.

அயல் நாட்டவரின் நூல்கள்;

இந்திய இலக்கியங்களை தவிர வெளிநாட்டவர் எழுதியுள்ள நூல்கள் இந்திய வரலாற்றுச் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன ஏக்கர்கள் விபத்துகள் உரோமர்கள் சீனர்கள் முதலியோர் இந்தியாவைப் பற்றிய பல செய்திகளை தங்களது நூல்களை எழுதியுள்ளனர் வரலாற்றின் தந்தை எனப்படும் என்ற கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர் கிமு ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலேயே வடமேற்கு இந்தியாவில் மீது நடைபெற்ற பாரசீகப் படையைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார் வரலாறு என்ற நூலில் இந்திய பாரசீக தொடர்பு வடமேற்கு இந்தியாவின் ஆட்சி முறை ஆகியவை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்

டிரஸ் அரசியல் போன்றவர்கள் எழுதிய நூல்களில் இருந்து வணிகத் தொடர்பும் அலெக்ஸாண்டரின் இந்தியப் படையெடுப்பு பற்றி அறிய முடிகிறது மகாவம்சம் தீபவம்சம் ஆகிய இலங்கை புத்த சமய நூல்கள் அசோகர் காலத்தில் இருந்து இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகின்றன மார்க்கோபோலோவின் பயணக்கட்டுரை தமிழகத்தில் சமுதாய வாழ்வை தெரியப்படுத்துகின்றன

சந்திரகுப்த மௌரியரின் அரசவையில் அமர்ந்த மெகஸ்தனிஸ் இண்டிகா என்ற நூலை எழுதினார் அந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை ஆயினும் அதிலிருந்து பல பகுதிகளை வேறு ஆரியர்கள் எடுத்துள்ளனர் அவைகள் மௌரிய பேரரசின் அரசியல் சமூக நிறுவனங்கள் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் தருகின்றன கிபி முதலாம் நூற்றாண்டு இறுதிவாக்கில் அடையாளம் தெரியாத கிரேக்க அறிஞர்கள் எழுதப்பட்ட செங்கடல் செலவு என்ற நூல் இந்திய துறைமுகங்கள் பற்றியும் அங்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்பட்ட படங்களின் பட்டியலில் தெளிவாக கூறுகிறது

அடுத்து சீன யாத்திரீகர்கள் யாத்திரீகர்களின் நூல்கள் இந்திய வரலாற்றை எழுத பயன்படுகின்றன சீன யாத்திரிகர் கிபி ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சந்திரகுப்த விக்கிரமதித்தன் ஆட்சி காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்தார் இவருடைய நூல்கள் சமய விஷயங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டில் வர்த்தனர் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியாவுக்கு வந்த மற்றொரு சீன யாத்திரீகர் யுவான் சுவாங்கின் அரசர்களைப் பற்றியும் ஏராளமான குறிப்புகளை விட்டுச்சென்றுள்ளார்

மேற்கண்ட ஆதாரங்களின் வரலாற்றுக்கு பயன்படும் செய்திகளையும் தொடர்ச்சியான வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் காண்பது அரிது இதைத்தான் பேராசிரியர் இலக்கிய மூலங்களிலிருந்து வரலாற்று உண்மைகளை பிரித்தெடுப்பது ஆற்றுப்படுகைகளில் நூல்களை பிரித்தெடுக்கும் என்கிறார் மேலும் இலக்கியங்கள் பல நம்பத்தகுந்த உண்மைகளை தந்தாலும் பாரபட்சமற்ற என்று கூற முடியாது வேறு சிறந்த சான்றுகள் இல்லாததால் இவைகளையே வரலாற்று அறிஞர்கள் பயன்படுத்த வேண்டியதுள்ளது

தொல்பொருள் ஆய்வு சான்றுகள்

இலக்கியச் சான்று சிறந்த சான்றுகளாக ஏற்றுக்கொள்ள படுபவை தொல்பொருள் ஆய்வுத் ஆண்டுகளாகும் தொல்பொருள் ஆய்வு சான்றுகளில் கல்வெட்டுகளும் நாணயங்களும் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றன.

கல்வெட்டுகள்

இந்திய வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு செதுக்கிய சாசனங்களும் கல்வெட்டுகளும் மிகவும் பயனுடையதாகும் வரலாற்றைப் பற்றிய செய்திகள் கல்வெட்டுகளிலும் பசும்பொன் இரும்பு வெள்ளி பித்தளை களிமண் செங்கல் படிகங்கள் மற்றும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன இவ்வாறு செதுக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துச் சான்றுகள் சமஸ்கிருதம் தமிழ் தெலுங்கு மலையாளம் கன்னடம் ஆகிய மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன

கல்வெட்டுகளிலிருந்து அரசர்கள் மக்களுக்கும் மத சார்புள்ள நிலையங்களுக்கும் அளித்த நன்கொடைகள் பலவகையான விழாக்கள் அரசியல் சமய நிகழ்ச்சிகள் முதலிய பல செய்திகளை அறிய முடிகிறது நமக்கு கிடைத்திருக்கும் கல்வெட்டுகளில் மிகவும் பழமையானவை அசோகரின் கல்வெட்டுகள் அவரது சமயக் கருத்துகள் முதலிய பல தகவல்கள் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது

ரூமின் கல்வெட்டுகள் அசோகர் கும்பினிக்கு வருகை தந்ததை குறிப்பிடுகிறது இதன் மூலம் அறிய முடிந்தது சமுத்திர குப்தரின் அலகாபாத் கல்வெட்டுகள் அவரின் சாதனைகளை விளக்குகின்றன கலிங்கத்தை ஆண்ட பற்றிய கல்வெட்டும் ராமானுஜரைப் பற்றிய குவாலியர் கல்வெட்டும் இந்திய வரலாற்றை எழுத பெரிதும் உதவுகிறது

மேலும் உத்திரமேரூர் பட்டயங்கள் பண்டைய தமிழகத்தில் ஸ்தல ஆட்சி செய்து

செயல்பட்ட விதத்தை விளக்குகின்றன முதலாம் ராஜேந்திரன் இன் திருவேற்காடு பட்டயமும் சோழர்களைப் பற்றிய ஓரளவு செய்திகளைத் தருகின்றன

பண்டைய நாணயங்கள், முத்திரைகள்

இந்திய வரலாற்றை அறிவதற்கு நாணயங்களின் காலத்தை சமூகக் கோட்பாடுகள் பெரிதும் உதவுகின்றன நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்ட இடங்களிலிருந்து அந்த நாட்டு மக்களின் நாட்டு மன்னர்களின் அரசியலையும் பரப்பையும் உணரமுடியும் நாட்டின் செல்வம் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை அறியலாம்

அலெக்ஸாண்டரின் படை எடுப்புக்கு பிறகு வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் மன்னர்களின் பெயர்களை உருவமும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் இவைகளில் இருந்து சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகள் நூற்றாண்டு காலம் இந்தியப் பகுதிகளை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்களின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்கிறோம் பற்றிய பற்றிய அறிவு நமக்கு நாமே சான்றுகள் கிடைக்கின்றன பல சமயக் கடவுள்களின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செல்வாக்கு குறைந்து நிலையையும் அறிய முடிகிறது

தென்னிந்தியாவின் கண்டெடுக்கப்பட்ட ரோமானிய நாணயங்கள் ரோமானிய பேரரசின் வர்த்தகத் தொடர்புகளை தெளிவுபடுத்துகிறது பொதுவாக நாணயங்கள் பேரரசுகள் மற்றும் சிற்றரசுகள் பற்றிய பிரமிப்பு வரலாற்றுச் செய்திகளை தருவதுடன் காலத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு நல்ல ஆதாரமாக பயன்படுகிறது

புதைபொருள் ஆராய்ச்சி;

புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் விளைவாக பூமிக்குள் புதைந்து கிடக்கும் கோவில்கள் அரண்மனைகள் நாணயங்கள் சிலைகள் ஆபரணங்கள் அழிந்துபோன நகரங்களின் ஆகியவை புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் வாயிலாக கண்டறியப்பட்டு நாட்டின் கடந்த கால வரலாறு அறியப்படுகிறது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை நாம் உணர முடிகிறது

இந்திய நாகரிகத்தின் ஆரம்பமே வேத காலம் தான் என்ற நிலையை

1924இல் சிந்து பஞ்சாப் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்ட புதைபொருள் ஆராய்ச்சி

மாற்றி அமைத்துவிட்டது சுமார் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

கனிஷ்கர் மன்னருடைய காலத்தை உறுதி செய்வதில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தை புதைபொருள் ஆராய்ச்சி பெரும்பாலும் நீக்கிவிட்டது இதனால் மன்னர்கள் காலத்தால் முற்பட்டவர்கள் என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது பிராமணர் பௌத்தர் சமணர் ஆகியோரின் பலவகையான பழங்கள் அவர்களின் வரலாறும் நாகரிகத்தையும் விளக்குகின்றன சுருங்கக் கூறின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை அறிய சிறப்பான வழிகாட்டியாக இருக்கிறது மேலும் வரலாற்று அறிஞர்கள் பல வகைகளில் உதவுகிறது வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால இந்தியாவும் ஹரப்பா பண்பாடும்

இந்தியாவில் மனித குலத்தின் வரலாறு, வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தொடங்குகிறது. வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு எழுத்து வடிவிலான சான்றுகள் கிடைப்பதில்லை. இருப்பினும், இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து கிடைத்துள்ள ஏராளமான தொல்பொருள் சான்றுகளின் அடிப்படையில் இக்கால வரலாற்றைப் படைக்க முடிகிறது. கற்கருவிகள், மட்பாண்ட ஓடுகள், கலைப்பொருட்கள், உலோகக் கருவிகள் போன்ற பொருட்கள் இவற்றில் அடங்கும். இக்கால மக்களின் வாழ்க்கையை அறிந்து கொள்வதற்கு தொல்லியலின் வளர்ச்சி பெரிதும் பயன்படுகிறது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தை, பழைய கற்காலம், இடை கற்காலம், புதிய கற்காலம், உலோக காலம் என வகைப்படுத்தலாம். இருப்பினும், இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதற்கும் இந்த காலவரை ஒரே மாதிரியாகப் பொருந்துவதில்லை. வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் அறிவியலின் துணைகொண்டு நன்கு வரையறுக்கப்படுகிறது. பொதுவாக ரேடியோ கார்பன் முறையே இதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப்பின் உயிர்சார் பொருட்களில் எந்த அளவுக்கு கரியம் குறைந்துள்ளது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலத்தைக் கணக்கிடும் முறையே ரேடியோ கார்பன் முறையாகும். மற்றொரு முறை டென்ட்ரோ காலக் கணிப்பு எனப்படுகிறது.

மரத்தின் உள்வெட்டுத் தோற்றத்தில் காணப்படும் வளையங்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு காலத்தை கணக்கிடுவதே இம்முறையாகும்.

பழைய கற்காலம்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பழைய கற்கால மனிதர்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவ்விடங்கள் பெரும்பாலும் நீர்நிலைகளுக்கு அருகாமையிலேயே உள்ளன. பழைய கற்கால மக்கள் வசித்த பாறை இடுக்குகளும், குகைகளும் துணைக் கண்டத் முழுவதும் பரவிக் கிடக்கின்றன. சில இடங்களில் அவர்கள் இலைகளால் வேயப்பட்ட குடிசைகளிலும் வாழ்ந்தனர். இந்தியாவில் காணப்படும் பழைய கற்கால மக்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் வருமாறு:

அ. வடமேற்கு இந்தியாவில் சோன் பள்ளத்தாக்கு மற்றும் பொட்வார் பீடபூமி

ஆ. வடஇந்தியாவில் சிவாலிக் குன்றுகள்

இ. மத்திய பிரதேசத்தில் பிம்பேட்கா

ஈ. நர்மதைப் பள்ளத்தாக்கில் ஆதம்கார் குன்று

உ. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் கர்நூல்

ஊ. சென்னைக் கருகிலுள்ள அத்திரம்பாக்கம்.

- பழைய கற்காலத்தில் விலங்குகளை வேட்டையாடியும், உண்ணக் கூடிய தாவரங்கள் மற்றும் கிழங்குகளை சேகரித்தும் மக்கள் தங்களது உணவைத் தேடிக் கொண்டனர். எனவே, இவர்களை, 'உணவை சேகரிப்போர்' என்று அழைக்கின்றனர். விலங்குகளை வேட்டையாடுவதற்கு கற்கருவிகளையே இந்த மக்கள் பயன்படுத்தினர். கையளவு கற்கருவி மற்றும் உடைந்த கூழாங்கற்களே இவர்களது ஆயுதங்களாகும்.

- கற்கருவிகள், கெட்டியான குவார்ட்சைட் எனப்படும் பாறைக்கற்களாலானவை. ஆற்றுப் படுகைகளில் பெரிய கூழாங்கற்கள் கிடைத்தன. உருவத்தில் பெரிய விலங்குகளை வேட்டையாடுவதற்கு பெரிய கற்கோடரிகளை இவர்கள்; பயன்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

- மேலும், குழுக்களாக ஒன்றிணைந்து பெரிய விலங்குகளை இவர்கள் வீழ்த்தியிருக்கவேண்டும் பழைய கற்கால மக்களின் மொழி மற்றும் தகவல் பரிமாற்றமுறை குறித்து எதுவும் தெரியவில்லை. காலப்போக்கில் இவர்களது வாழ்க்கை முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்படத்தொடங்கின.
- விலங்குகளை வளர்க்கவும், கரடுமுரடாக மட்பாண்டங்களை உருவாக்கவும் ஒரு சில தாவரங்களை வளர்க்கவும் இவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.
- பிம்பிட்கா போன்ற ஒருசில பழைய கற்கால இடங்களில் இவர்களது ஓவியங்களும் காணப்படுகின்றன. பழைய கற்காலம் என்பது கி.மு.10,000 ஆண்டுக்கு முற்பட்டதாகும்.

இடைக்கற்காலம்

- மனிதகுல வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்தை இடைக் கற்காலம் என்று அழைக்கிறோம். இது சுமார் கி.மு.10000 முதல் கி.மு.6000 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலமாகும். புழைய கற்காலத்திற்கும் புதிய கற்காலத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட மாற்றங்களை இக்கால வரலாறு எடுத்துரைக்கிறது.
- இடைகற்கால சின்னங்கள், குஜராத்தில் லாங்கனச், மத்திய பிரதேசத்தில் ஆதம்கார், ராஜஸ்தான், உத்திரப்பிரதேசம், பீகார் போன்ற மாநிலங்களின் சில பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- பாறைக் குகைகளில் காணப்படும் ஓவியங்களிலிருந்து இடைகற்கால மக்களின் சமூக வாழ்க்கை மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றி ஓரளவு யூகிக்க முடிகிறது.
- இடைக் கற்காலத்தில் வேறுவகையிலான கற்கருவிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மிகச் சிறிய கற்களாலான இவை பெரும்பாலும் அதிகபட்சம் ஐந்து சென்டிமீட்டர் அளவையுடையதாகும். எனவே, இவற்றை நுண்கற்கருவி அல்லது மைக்ரோலித் என்று அழைக்கிறோம்.

- வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல் ஆகியன இக்காலத்திலும் தொடர்ந்தன. பெரிய விலங்குகளுக்குப்பதில் சிறிய விலங்குகளை வேட்டையாடுவதிலும், மீன் பிடிப்பதிலும் இக்கால மக்கள் அதிக கவனம் செலுத்தினர். வில் அம்பை வேட்டைக்குப் பயன்படுத்தினர்.
- மேலும், ஒரே இடத்தில் நீண்ட காலம் தங்கி வாழும் போக்கும் வளரத் தொடங்கியது. ஆகையால், பிராணிகளை வளர்த்தல், தோட்டப் பயிரிடுதல், தொடக்கக்கால வேளாண்மை போன்ற நடவடிக்கைகள் இக்காலத்தில் தொடங்கின. நாய், மான், பன்றி, தீக்கோழி போன்ற விலங்குகளின் எலும்புகள் கிடைத்துள்ளமை இதற்கு சான்றாகும்.
- ஒரு சில இடங்களில் நுண்கற்கருவிகள் மற்றும் மேலோடுகளுடன் சேர்த்து சவ அடக்கம் செய்யப்பட்டதற்கான சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன.

உலோக காலம்

- புதிய கற்காலத்தைத் தொடர்ந்து வந்த காலம் செம்பு கற்காலம் எனப்பட்டது. இக்காலத்தில் செம்பு மற்றும் வெண்கலம் ஆகிய உலோகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- மனித குல வரலாற்றில், உலோகத்தை உருக்கிவார்க்கும் தொழில்நுட்பத்தை கண்டுபிடித்ததும் உலோகத்திலான பொருட்களை உருவாக்கி பயன்படுத்தியதும் முக்கிய நிகழ்வுகளாகும்.
- ஆனால் கற்கருவிகளும் தொடர்ந்து பயன்பாட்டில் இருந்து வந்தன. ஒரு சில நுண்கற்கருவிகள் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின. இக்காலத்தில் உலோக தாதுக்களைத் தேடி மக்கள் நெடுந்தூரம் பயணம் செய்யவும் தொடங்கினர். இதனால், செம்பு – கற்கால பண்பாடுகளுக்கிடையே தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் செம்பு கற்காலப் பண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

- பொதுவாக, ஆற்றங்கரைகளிலேயே செம்பு - கற்காலப் பண்பாடுகள் வளர்ச்சியடைந்தன. குறிப்பாக, ஹரப்பா பண்பாடு செம்பு - கற்காலப் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியேயாகும்.
- தென்னிந்தியாவில் கோதாவரி, கிருஷ்ணா, துங்கபத்திரா, பெண்ணாறு, காவிரி ஆகிய நதிகளின் பள்ளத்தாக்குகளில் இக்காலத்தில் குடியான சமுதாயங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. உலோக காலத்தின் தொடக்கத்தில் இவர்கள் உலோகத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும், சுமார் கி.மு.2000 ஆண்டுவாக்கில் செம்பும் வெண்கலமும் இப்பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கான சான்றுகள் உள்ளன.
- தமிழ்நாட்டிலுள்ள பையம்பள்ளியில் வெண்கலம் மற்றும் செம்பு ஆகியவற்றாலான பொருட்கள், சுடுமண் உருவங்கள், மண்பாண்டங்கள் போன்றவை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- செம்பு - கற்காலத்தைத் தொடர்ந்து வந்த காலம் இரும்புக் காலமாகும். வேத இலக்கியங்களில் இரும்பு பற்றி அடிக்கடி குறிக்கப்படுகிறது.

இடைக்கற்காலம்

- மனிதகுல வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்தை இடைக் கற்காலம் என்று அழைக்கிறோம். இது சுமார் கி.மு.10000 முதல் கி.மு.6000 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலமாகும். புழைய கற்காலத்திற்கும் புதிய கற்காலத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட மாற்றங்களை இக்கால வரலாறு எடுத்துரைக்கிறது.
- இடைக்கற்கால சின்னங்கள், குஜராத்தில் லாங்கனச் மத்திய பிரதேசத்தில் ஆதம்கார், ராஜஸ்தான், உத்திரப்பிரதேசம், பீகார் போன்ற மாநிலங்களின் சில பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- பாறைக் குகைகளில் காணப்படும் ஓவியங்களிலிருந்து இடைக்கற்கால மக்களின் சமூக வாழ்க்கை மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றி ஓரளவு யூகிக்க முடிகிறது.

- இடைக் கற்காலத்தில் வேறுவகையிலான கற்கருவிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மிகச் சிறிய கற்களாலான இவை பெரும்பாலும் அதிகபட்சம் ஐந்து சென்டிமீட்டர் அளவையுடையதாகும். எனவே, இவற்றை நுண்கற்கருவி அல்லது மைக்ரோலித் என்று அழைக்கிறோம்.
- வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல் ஆகியன இக்காலத்திலும் தொடர்ந்தன. பெரிய விலங்குகளுக்குப்பதில் சிறிய விலங்குகளை வேட்டையாடுவதிலும், மீன் பிடிப்பதிலும் இக்கால மக்கள் அதிக கவனம் செலுத்தினர். வில் அம்பை வேட்டைக்குப் பயன்படுத்தினர்.
- மேலும், ஒரே இடத்தில் நீண்ட காலம் தங்கி வாழும் போக்கும் வளரத் தொடங்கியது. ஆகையால், பிராணிகளை வளர்த்தல், தோட்டப் பயிரிடுதல், தொடக்கக்கால வேளாண்மை போன்ற நடவடிக்கைகள் இக்காலத்தில் தொடங்கின. நாய், மான், பன்றி, தீக்கோழி போன்ற விலங்குகளின் எலும்புகள் கிடைத்துள்ளமை இதற்கு சான்றாகும்.
- ஒரு சில இடங்களில் நுண்கற்கருவிகள் மற்றும் மேலோடுகளுடன் சேர்த்து சுவ அடக்கம் செய்யப்பட்டதற்கான சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன.

புதிய கற்காலம்

- மனித நாகரிகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை புதிய கற்காலத்தில்தான் காணமுடிகிறது. புதிய கற்காலம் சுமார் கி.மு.6000 முதல் கி.மு.4000 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்டதாகும்.
- இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் புதிய கற்காலப் பொருட்கள் கிடைத்துள்ளன. காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு, பீகாரில் சிராண்ட், உத்திரப் பிரதேசத்தில் பீலான் சமவெளி, தக்காணத்தில் பல இடங்கள் ஆகியனவும் இதிலடங்கும்.
- தென்னிந்தியாவில் பல புதிய கற்கால வசிப்பிடங்களில் அகழ் வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கர்நாடகத்தில் மாஸ்கி, பிரம்மகிரி, ஹல்லூர்,

கோடேகல், தமிழ்நாட்டில் பையம்பள்ளி ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் உட்னூர் ஆகிய இடங்கள் அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

- வேளாண்மை, விலங்குகளை வளர்த்தல், கற்கருவிகளை பளபளப்பாக்குதல் மட்பாண்டம் செய்தல் போன்றவை புதிய கற்கால பண்பாட்டின் சிறப்புக் கூறுகளாகும்.
- தாவரங்களைப் பயிரிடத் தொடங்கியதாலும், பிராணிகளை வளர்த்தமையாலும், ஓரிடத்தில் தங்கிவாழ முற்பட்ட புதிய கற்கால மக்கள், கிராம சமுதாயங்கள் உருவாகவும் வழி வகுத்தனர்.
- கருவிகளை உருவாக்குவதிலும், மனிதனுக்குத் தேவையான சாதனங்களைப் படைப்பதிலும் தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை இக்காலத்தில் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. கற்கருவிகள் நன்கு பளபளப்பாக தீட்டப்பட்டன.
- வேட்டையாடுவதற்கும், மரங்களை வெட்டுவதற்கும் பளபளப்பான கூரிய கற்கோடரிகள் பெரிதும் பயனுடையதாக இருந்தன. புல்லால் ஆன குடிசைகளுக்குப்பதிலாக, களிமண் கற்களாலான குடிசைகள் அமைக்கப்பட்டன. மட்பாண்டங்கள் செய்வதற்கு சக்கரம் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- சமைப்பதற்கும், உணவு தானியங்களை சேமித்து வைக்கவும் மட்பாண்டங்கள் பயன்பட்டன. இறந்தோரை அடக்கம் செய்வதற்கு பெரிய மண்பாண்ட தாழிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- சாகுபடி முறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. பல்வேறு காலகட்டங்களில், பல்வேறு இடங்களில், கோதுமை, பார்லி, நெல், தினை போன்றவை பயிரிடப்பட்டன.
- கிழக்கிந்தியாவில் நெல் அதிகம் பயிரிடப்பட்டது. செம்மறியாடுகள், ஆடுகள், மாடுகள் வளர்ப்பு பரவலாகக் காணப்பட்டது. பயிரிடுவதற்கும்

போக்குவரத்துக்கும் கால்நடைகள் பயன்பட்டன. பருத்தி மற்றும் கம்பளி ஆடைகளை புதிய கற்கால மக்கள் அணிந்தனர்.

- அறிந்து கொள்ளக்கூடிய மொழியில் இருக்க வேண்டும் என்பதும் முக்கியம். இந்த தேவைகளை புத்தர், மகாவீரர் ஆகியோருடைய போதனைகள் நிறைவு செய்வதாக அமைந்தன.
- மேற்கண்ட சமய காரணங்கள்தவி, சமூக, பொருளாதார சூழ்நிலைகளும் இவ்விரண்டு சமயங்களின் எழுச்சிக்கு வித்திட்டன.
- இந்தியாவிலிருந்த கடுமையான ஜாதிமுறை சமுதாயத்தில் பெரும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. கீழ்சாதியினருக்கு மறுக்கப்பட்ட பல சலுகைகளை உயர் சாதியினர் அனுபவித்து வந்தனர்.
- புரோகித வர்த்தகத்தின் ஆதிக்கத்தை ஷத்திரியர்கள் வெறுத்தனர். புத்தர், மகாவீரர் இருவருமே ஷத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.
- வாணிக வளர்ச்சியின் பயனாக வைசியர்களின் பொருளாதார நிலை உயர்ந்திருந்தது. ஆனால், வர்ணாஸ்ரம முறையின்கீழ் வைசியருக்கு உயரிய இடம் அளிக்கப்படவில்லை.
- எனவே, அவர்கள் புத்த, சமண சமயங்களை ஆதரிக்கத்தொடங்கினர். வாணிக வகுப்பினரான இவர்கள் இவ்விரண்டு புதிய சமயங்களுக்கும் மகத்தான ஆதரவு அளித்து போற்றினர்.

ஆதிச்சநல்லூர் நாகரீகம்

திருநெல்வேலியில் 15 கோடி செலவில் 'பொருளை அருங்காட்சியகம்' எனும் பெயர் கொண்ட அருங்காட்சியகம் ஒன்றினை அமைக்க உள்ளதாக முதல்வர் மு.க. ஸ்டாலின் அறிவித்துள்ளார்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் சிவகளையில் ஒரு முதுமக்கள் தாழியில் மண்ணுடன் கூடிய நெல்மணிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

கரிமக் காலக் கணிப்பு முறையானது அதனை கிமு 1155 ஆண்டைச் சேர்ந்தது என்று கணித்துள்ளது.

இது தொடர்பான ஒரு சோதனை அறிக்கையை அமெரிக்காவின் மியாமியில் உள்ள பீட்டா பகுப்பாய்வு சோதனை ஆய்வகம் வெளியிட்டது.

இந்தக் கண்டுபிடிப்பானது பொருநை ஆறு (தாமிரபரணியின் பண்டையப் பெயர்) நாகரிகம் 3,200 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்பதை நிறுவியுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப் பழமையான காலம் இதுவேயாகும்.

இது 2,600 ஆண்டுகள் பழமையானதாகக் கருதப்படும் வைகை நதி நாகரிகத்தை விட மிகவும் பழமையானது ஆகும்.

கீழடியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சியானது, கங்கை நாகரிகத்திற்குச் சமமான காலத்தில் வைகை ஆற்றங்கரையில் ஒரு நகர்ப்புற நாகரிகம் இருந்தது என்பதையும் காண்பித்துள்ளது.

சமீபத்தியக் கண்டுபிடிப்பானது விந்திய மலையின் தெற்கில் உள்ள நாகரிகங்களுக்கும் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளியை மீண்டும் குறைத்துள்ளது.

முன்னர் தென்னிந்தியாவில் நகர நாகரிகம் எதுவும் இல்லை என்று நம்பப்பட்டது.

இந்திய துணைக் கண்டத்தில் முதல் நகரமயமாக்கல் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தில் நடந்தது.

இரண்டாவது நகரமயமாக்கல் மௌரியர் காலத்தின் முடிவில் கங்கைக் கரையில் நிகழ்ந்தது.

மௌரியர் காலத்திற்கு முன்பே, ஆதிச்சநல்லூரில் வெள்ளி நாணயங்கள் இருந்தன என்று தற்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆதிச்சநல்லூர், கொற்கை மற்றும் சிவகளை ஆகிய தளங்கள் அனைத்தும் தற்போது தமிழ்நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில்

உள்ள பண்டைய பொருநை நதியின் (தாமிரபரணி ஆறு) ஆற்றங்கரையில் உள்ள தளங்கள் ஆகும்.

முன்னதாக, ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாராய்ச்சியில் கிமு 980 ஆம் ஆண்டிலும் கூட ஒரு நாகரிகம் செழித்து வளர்ந்தது என்று தெரிய வைத்தது.

ஆதிச்சநல்லூர் மற்றும் சிவகளை ஆகியவை வாழ்விடங்களாக இருந்துள்ள அதே சமயம், கொற்கை துறைமுகமாக இருந்துள்ளது.

தமிழ் வேர்களைத் தேடி மற்ற மாநிலங்கள் மற்றும் மற்ற நாடுகளில் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொள்ளப் படும் என்று முதல்வர் ஸ்டாலின் கூறியுள்ளார்.

முதற்கட்டமாக கேரளாவில் பட்டணம் என்று அழைக்கப்படும் முசிறி என்ற ஒரு பழமையான துறைமுகத்தில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

இதே போன்ற ஆய்வுகள் ஆந்திராவின் வெங்கி, கர்நாடகாவின் தலைக்காடு மற்றும் ஒரிசாவின் பாலூர் ஆகிய இடங்களில் நடைபெறும்.

எகிப்தில் உள்ள பெர்னிகா அனெக்கே மற்றும் ஆராய்ச்சியினை நடத்தும், குசேர் அல்-காதிம் ஆகிய இடங்களில் மாநிலத் தொல்லியல் துறை

இது ஒரு காலத்தில் ரோமானியப் பேரரசின ஒரு பகுதியாகவும் மேலும் ஓமனில் உள்ள கோர் ரோரி என்ற ஆட்சியிலும் இருந்தது.

இது அந்த நாடுகளுடன் தமிழர்களின் வர்த்தக உறவை ஏற்படுத்துவதற்காக வேண்டி அமைக்கப் பட்டது.

இந்தோனேசியா தாய்லாந்து, மலேசியா மற்றும் வியட்நாம் போன்ற சோழ மன்னர் இராஜேந்திரன் ஆதிக்கம் செலுத்திய தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் ஆய்வுகள் நடத்தப்படும்.

கீழடி நாகரிகம்

சிவகங்கை மாவட்டம் கீழடியில் அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கலாச்சார படிமங்கள் 2600 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டு முதல்

கிபி 1 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டத்தை பாதுகாப்பாகக் கண்டறியலாம் என்று தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை (TNAD) தெரிவித்துள்ளது.

மேலும், கடந்த 2017ம் ஆண்டு கீழடியில் அகழாய்வு தொடங்கிய பிறகு. அது குறித்த புத்தகம் வெளிவருவது இதுவே முதல் முறை.

மேடி வைகை நதிக்கரையில் சங்க காலத்தின் நகர்ப்புறக் குடியிருப்பு என்ற தலைப்பில் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது.

அறிக்கையின் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் லேடி கலைப்பொருட்கள் முன்பு நம்பப்பட்டதை விட சுமார் 300 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையவை கிமு 3ஆம் நூற்றாண்டு சங்க காலம் கிமு 300 மற்றும் கிபி 300 க்கு இடைப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது.

ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருட்களின் கார்பன் டேட்டிங் மூலம் வயதை நிர்ணயித்த பிறகு ஒரு புதிய அறிக்கை சங்க காலம் 600BC மற்றும் 100 AD க்கு இடைப்பட்டதாக இருக்கலாம் என்று காட்டுகிறது.

நான்காவது அகழ்வாராய்ச்சியின் முடிவுகள், "வைகை சமவெளியின் இரண்டாவது நகரமயமாக்கல் [முதலாவது சிந்து] கங்கை சமவெளியில் நடந்ததைப் போலவே கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் நடந்தது" என்று கூறுகின்றன.

கிமு 600 முதல் கீழடியில் மேம்பட்ட நகர்ப்புற வாழ்விடம் இருந்ததை புதிய கண்டுபிடிப்புகள் நிரூபிக்கின்றன.

சங்க காலத் தமிழர்கள் கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டிலேயே கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் என்றும் ஆய்வு கூறுகிறது.

. கீழடியில் நான்காவது சீசன் (2018) அகழ்வாராய்ச்சியில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட ஆறு கார்பன் மாதிரிகள், முடுக்கி மாஸ் ஸ்பெக்ட்ரோமெட்ரி (AMS) டேட்டிங்கிற்காக அமெரிக்காவின் மியாமி, புளோரிடாவில் உள்ள பீட்டா அனலிட்டிக் ஆய்வகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன.

353 செ.மீ ஆழத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட ஆறு மாதிரிகளில் ஒன்று அமெரிக்காவில் கார்பன் டேட்டிங் சோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டது கிமு 580க்கு செல்கிறது"

புனேவில் உள்ள டெக்கான் கல்லூரி முதுகலை மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு எலும்புத் துண்டுகள் அனுப்பப்பட்டன, மேலும் அவை மாடு/எருமை, செம்மறி ஆடு, நீலகாய், கரும்புலி, காட்டுப்பன்றி மற்றும் மயில் போன்ற இனங்களை அடையாளம் கண்டன.இந்த கண்டுபிடிப்பு கீழடியில் உள்ள சமூகம் பெரும்பாலும் விவசாய நோக்கங்களுக்காக விலங்குகளை பயன்படுத்தியது என்று கூறுகிறது.

TNAD நடத்திய அகழ்வாராய்ச்சியில் இருந்து மட்டும் ஐம்பத்தாறு தமிழ்-பிராமி பொறிக்கப்பட்ட பாளை ஓடுகள் மீட்கப்பட்டன.

• கீழடியில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட மட்பாண்ட மாதிரிகள், இத்தாலியின் பிசா பல்கலைக்கழகத்தின் புவி அறிவியல் துறைக்கு, வேலூர் தொழில்நுட்பக் கழகம் மூலம் கனிம ஆய்வுக்காக அனுப்பப்பட்டது. தண்ணீர் கொள்கலன்கள் மற்றும் சமையல் பாத்திரங்கள் உள்நாட்டில் கிடைக்கும்.

• அகழ்வாராய்ச்சி தளத்தில் இருந்து பெறப்பட்ட தொல்பொருட்களின் கிராஃபிட்டி குறிகள் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் எழுத்துக்களுக்கும் தமிழ்-பிராமிக்கும் இடையிலான தொடர்பை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

கொடுமணல், அழகன்குளம் மற்றும் பொருந்தல் போன்ற தொல்பொருள் இடங்களிலிருந்து மீட்கப்பட்ட ரேடியோமெட்ரிக் தேதிகளின் அடிப்படையில் கிமு ஐந்தாம் நூற்றாண்டு தமிழி (தமிழ்-பிராமி) தேதியாகக் கருதப்படுகிறது.

பகுதி-II

வேத காலம்

ஹரப்பா பண்பாட்டின் நகரங்கள் கி.மு.1500 ஆம் ஆண்டுவாக்கில் அழிந்தன. அவர்களது பொருளாதார, ஆட்சியமைப்பு முறைகளும் மெல்ல அழியத் தொடங்கின. இக்காலத்தில்தான் இந்தோ - ஆரிய மொழியான வடமொழி பேசுபவர்கள் இந்தோ - ஈரானியப் பகுதியிலிருந்து வடமேற்கு இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தனர். தொடக்கத்தில் வடமேற்கு மலைகளிலிருந்த கணவாய்கள் வழியாக குறைந்த எண்ணிக்கையிலான மக்களே வந்திருக்கக்கூடும். வடமேற்கு சமவெளிகளிலும், பஞ்சாப் சமவெளிகளிலும் அவர்கள் தங்கள் ஆரம்பகால குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டனர். பின்னர் அவர்கள் இந்தோ - கங்கைச் சமவெளிக்கு இடம் பெயர்ந்தனர். கால்நடைகளை வளர்க்கும் கூட்டத்தவர்களாக அவர்கள் இருந்தமையால் பசுமையான புல்வெளிகளை அவர்கள் தேடிச் சென்ற வண்ணம் இருந்தனர். கி.மு.ஆறாம் நூற்றாண்டுவாக்கில் அவர்கள் வட இந்தியா முழுவதையும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டனர். எனவே வடஇந்தியா ஆரியவர்த்தம் என அழைக்கப்பட்டது. வேதகாலத்தை ரிக்வேத காலம் அல்லது முந்தைய வேதகாலம் (கி.மு.1500 - கி.மு.1000) என்றும் பிந்தைய வேதகாலம் (கி.மு.1000 - கி.மு.600) என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

ஆரியர்களின் பூர்வீகம்

- ஆரியர்களின் பூர்வீகம் என்பது விவாதத்துக்குரிய பொருளாகும். இதுபற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. பல்வேறு அறிஞர்கள் வெவ்வேறு பகுதிகளை ஆரியர்களின் பூர்வீகமாக குறிப்பிடுகின்றனர்.
- ஆர்க்டிக் பகுதி, ஜெர்மனி, மத்திய ஆசியா, தெற்கு ரஷ்யா போன்ற பகுதிகள் அவர்களது பூர்வீகமாக கருதப்படுகின்றன. பாலகங்காதார திலகர் வானவியல் கணக்குகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆரியர்கள் ஆர்க்டிக் பகுதியிலிருந்து வந்தவர்கள் என வாதிடுகிறார்.
- இருப்பினும் தெற்கு ரஷியப்பகுதியே ஆரியர்களின் இருப்பிடம் என்ற கருத்தே ஏற்கத்தக்கதாக உள்ளது. வரலாற்றாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் இக்கருத்தை ஆதரிக்கின்றனர்.
- அங்கிருந்து ஆரியர்கள் ஆசியா, ஐரோப்பா ஆகிய பல்வேறு பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்திருக்கக்கூடும். கி.மு.1500 ஆம் ஆண்டுவாக்கில் அவர்கள் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தனர்.
- இந்தோ – ஆரியர்கள் என அவர்களை அழைக்கிறோம். இந்தோ – ஆரிய மொழியான வடமொழியை அவர்கள் பேசிவந்தனர்.

வேத இலக்கியங்கள்

- 'வித்' என்ற வேர்ச் சொல்லிலிருந்து 'வேதம்' என்ற சொல் பிறந்தது. அதற்கு 'அறிதல்' என்று பொருள். வேதம் என்றால் "உயர்வான அறிவு" என்றும் பொருள் கூறலாம்.

- வேதங்கள் நான்கு – ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வ. இந்த நான்கிலும் ரிக்வேதம் பழமையானது. அதில் 1028 பாடல்கள் உள்ளன.
- பல்வேறு கடவுளைப் புகழ்ந்து இந்த பாடல்கள் புனையப்பட்டிருக்கின்றன. சடங்குகளின்போது பின்பற்றப்படுவதற்காக பல்வேறு விவரங்கள் யஜுர் வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.
- சடங்கின்போது இசைப்பதற்காகவே இயற்றப்பட்டது சாம வேதம். இதிலிருந்தே இந்திய இசை தோன்றியதாகக் கருதப்படுகிறது. பல்வேறு சடங்குகள்பற்றி அதர்வ வேதம் குறிப்பிடுகிறது.
- நான்கு வேதங்கள் தவிர, பிராமணங்கள், உபநிடதங்கள், ஆரண்யகங்கள், மற்றும் இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற சமய இலக்கியங்களும் உள்ளன.
- வழிபாடு மற்றும் வேள்விகள் குறித்த விளக்கங்கள்; பிராமணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆன்மா, பிரம்மம், உலகின் தோற்றம், இயற்கையின் புரியாத புதிர்கள் போன்ற தத்துவ விளக்கங்களைக் கூறுவது உபநிடதங்கள்.
- காட்டு இலக்கியம் எனக் கூறப்படும் ஆரண்யங்கள் மந்திரம், வேள்வி, பலியிடுதல் போன்றவற்றை கூறுகிறது. இராமாயணத்தை வால்மீகியும் மகாபாரதத்தை வேத வியாசரும் இயற்றினர்.

ரிக் வேத காலம் (அல்லது) முந்தைய வேதகாலம் (கி.மு. 1500 கி.மு. 1000)

- ரிக் வேத காலத்தில், ஆரியர்கள் பெரும்பாலும் சிந்துப் பகுதியிலேயே வாழ்ந்தனர். ரிக் வேதத்தில் 'சப்த சிந்து' அல்லது ஏழு நதிகள்பாயும் பகுதி என்ற குறிப்பு வருகிறது.

- பஞ்சாபில் பாயும் ஜீலம், சீனாப், ராவி, பியாய், சட்லஜ் என்று ஐந்து நதிகளோடு சிந்து மற்றும் சரஸ்வதி ஆகிய ஏழு நதிகளையே இது குறிக்கிறது.
- ரிக் வேதப் பாடல்களிலிருந்து ரிக்வேதகால மக்களின் அரசியல், சமூக பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறைகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ரிக்வேத கால அரசியல்

- குலம் அல்லது குடும்பம் என்பதே ரிக் வேதகால அரசியலுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. பல குடும்பங்கள் இணைந்து கிராமம் உருவாயிற்று.
- கிராமத்தின் தலைவர் கிராமணி எனப்பட்டார். பல கிராமங்கள் இணைந்து விசு என்ற அமைப்பு தோன்றியது. இதன் தலைவர் 'விஷயபதி'. மிகப்பெரிய அரசியல் ஒருங்கிணைப்பு 'ஜன' எனப்பட்டது.
- ரிக்வேத காலத்தில் பரதர்கள், மத்ச்யர்கள், யதுக்கள், புருக்கள் போன்ற பல்வேறு அரச குலங்கள் இருந்தன. அரசின் தலைவன் ராஜன்.
- ரிக்வேத காலத்தில் பெரும்பாலும் முடியாட்சி முறையே வழக்கிலிருந்தது. பரம்பரை வாரிசு முறையே பின்பற்றப்பட்டது.
- நிர்வாகத்தில் அரசனுக்கு உதவியாக புரோகிதரும். சேனானி என்ற படைத்தளபதியும் இருந்தனர். சபா, சமிதி என்ற இரண்டு புகழ்வாய்ந்த அவைகளும் இருந்தன.
- சபா என்பது ஊர்ப்பெரியோர் அடங்கிய அவையாகவும், சமிதி என்பது பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அவையாகவும் விளங்கின.

சமூக வாழ்க்கை

- தந்தை வழியை அடிப்படையாகக் கொண்டதே ரிக்வேத கால சமூகம். சமூகத்தின் அடிப்படையாக விளங்கியது கிரஹம் அல்லது குடும்பம்.
- குடும்பத்தின் தலைவர் கிரஹபதி. பொதுவாக ஒருதார மணம் வழக்கிலிருந்தது. அரசு மற்றும் உயர் குடியினரிடையே பலதார மணமும் நடைமுறையில் இருந்தது.
- இல்லப் பொறுப்புகளை கவனித்து வந்த மனைவி முக்கிய சடங்குகளிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்வது வழக்கம். ஆண்களுக்கு இணையாக பெண்களுக்கும் ஆன்மீகம் மற்றும் அறிவாற்றல் வளர்ச்சியில் சமவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன.
- அபலா, விஸ்வவாரா, கோசா, லோபமுத்ரா போன்ற பெண் கவிஞர்களும் ரிக்வேத காலத்தில் வாழ்ந்தனர். பொது அவைகளிலும் பெண்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். சிறார் மணமோ உடன்கட்டையேறும் 'சதி' வழக்கமோ ரிக்வேத காலத்தில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- பருத்தி மற்றும் கம்பளியாலான ஆடைகளை ஆண் பெண் இருபாலரும் அணிந்தனர். இருபாலரும் பல்வேறு வகையிலான ஆபரணங்களை அணிந்தனர்.
- கோதுமை, பார்லி, பால், தயிர், நெய், காய்கறிகள், கனிகள் போன்றவை முக்கிய உணவுப் பொருட்களாகும். பசு புனித விலங்காக கருதப்பட்டதால் பசு இறைச்சி உண்பதற்கு தடையிருந்தது.
- தேரோட்டப் போட்டி, குதிரையோட்டம், சதுரங்கம், இசை, நடனம் போன்றவை அவர்களது இனிய பொழுதுபோக்குகள். புறந்திய வேத காலத்தில் இருந்ததைப்போல் ரிக்வேதகால சமூகத்தில் பிரிவுகள் மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கவில்லை.

பொருளாதார நிலைமை

- மேய்ச்சல் நில மக்களாக விளங்கிய ரிக்வேத காலமக்களின் முக்கியத் தொழில் கால்நடை வளர்ப்பாகும். கால்நடைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவர்களது செல்வம் மதிப்பிடப்பட்டது.
- வடஇந்தியாவில் அவர்கள் நிலையாகத் தங்கி வாழத் தொடங்கிய பின்னர் வேளாண் தொழிலை மேற்கொண்டனர். இரும்பின் பயனை நன்குணர்ந்திருந்த அவர்களால் வெகு எளிதாக காடுகளை திருத்தி பரவலான விளைநிலங்களை உருவாக்க முடிந்தது.
- மற்றொரு முக்கியத் தொழில் தச்சுவேலை. காடுகளை அழிக்கும்போது கிடைத்த ஏராளமான மரங்களால் இத்தொழில் பெரிதும் பயன்பெற்றது. தேர்களட கலப்பைகள் போன்றவற்றை தச்சர்கள் உற்பத்தி செய்தனர்.
- உலோகக் கலைஞர்கள் செம்பு, வெண்கலம் மற்றும் இரும்பாலான பல்வேறு பொருட்களை உற்பத்தி செய்தனர். நூல் நூற்றல் மற்றொரு முக்கிய தொழிலாகும். பருத்தி மற்றும் கம்பளி ஆடைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.
- பொற்கொல்லர்கள் ஆபரணங்களையும், குயவர்கள்; வீட்டு உபயோகத்திற்கான மட்பாண்டங்களையும் உற்பத்தி செய்தனர்.
- வணிகம் மிகமுக்கிய பொருளாதார நடவடிக்கையாகும். நதிகள் போக்குவரத்துக்கு பெரிதும் உதவின. பண்டமாற்று முறையிலேயே வணிகம் நடைபெற்றது.
- காலப்போக்கில் 'நிஷ்கம்' என்ற தங்க நாணயங்கள் பெரும் வர்த்தகங்களில் செலாவணியாக பயன்படுத்தப்பட்டன.

சமயம்

- நிலம், நெருப்பு, காற்று, மழை, இடி மின்னல்; போன்ற இயற்கை சக்திகளை ரிக்வேத கால மக்கள் வழிபட்டனர். இவற்றை கடவுளராக உருவகப்படுத்தி வழிபட்டனர்.

- பிருதிவி (பூமி), அக்னி (நெருப்பு), வாயு (காற்று), வருணன் (மழை), இந்திரன் (இடிமின்னல்) ஆகிய கடவுள்கள் ரிக்வேத காலத்தில்; புகழ் பெற்றிருந்தனர்.
- முந்தைய வேத காலத்தில் இந்திரன் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கினான். இந்திரனுக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்த அக்னி கடவுளருக்கும் மனிதருக்கும் இடையே உறவுப்பாலமாக இருந்தார்.
- இயற்கைச் சமநிலையை பாதுகாக்கும் கடவுளாக வருணன் விளங்கினார். ஆதித்தி, உஷஸ் போன்ற பெண் கடவுளரும் இக்காலத்தில் வழிபடப்பட்டனர்.
- ஆலயங்களோ, சிலை வழிபாடோ முந்தைய வேதகாலத்தில் இல்லை. நற்பயன்களை எதிர்பார்த்து கடவுளருக்கு வழிபாடுகள் செய்யப்பட்டன.
- நெய், பால், தானியம் போன்றவை படைக்கப்பட்டன. வழிபாட்டின்போது பல்வேறு சடங்குகள் பின்பற்றப்பட்டன

பிந்தைய வேதகாலம் (கி.மு.1000 – கி.மு.600)

- பிந்தைய வேதகாலத்தில் ஆரியர்கள் மேலும் கிழக்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்தனர். கங்கை சமவெளியில் ஆரியர்கள் தங்களது இருப்பிடத்தை விரிவு படுத்திய விவரங்களை சதபத பிராமணம் குறிப்பிடுகிறது.
- பிந்தைய வேத இலக்கியங்களில் பல்வேறு ஆரிய குலங்கள் மற்றும் அரசுகள் பற்றி குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பரந்த அரசுகள்; எழுச்சி பெற்றது இக்காலத்திய சிறப்புக் கூறாகும்.
- தொடக்கத்தில் குரு மற்றும் பாஞ்சாலம் ஆகிய அரசுகள் புகழ்பெற்று விளங்கின. குரு அரசின் புகழ்மிக்க அரசர்களாகப் பரிக்ஷத், ஜனமேஜயன் ஆகியோர் ஆட்சி புரிந்தனர்.

- பாஞ்சாலர்களின் சிறந்த அரசர் பிரவாஹன ஜெய்வலி என்பவராவார். புலவர்களை இவர் போற்றினார். குரு, பாஞ்சால அரசுகளின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, கோசலம், காசி, விதேகம் போன்ற அரசுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன.
- அஜாதசத்ரு காசியின் புகழ்மிக்க அரசர். முடிதலை நகரை தலைநகராகக் கொண்ட விதேக நாட்டின் அரசர். ஜனகர். யக்ஞவாக்யர் என்ற புலவர் இவரது அவையை அலங்கரித்தார். கிழக்குக் கோடியில் மகதம், அங்கம், வங்கம் போன்ற அரசுகள் இருந்தன.
- பிந்தைய வேத இலக்கியங்களில் இந்தியா மூன்று பெரும்பிரிவுகளாக குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரியவர்த்தம் (வட இந்தியா), மத்யதேசம் (மத்திய இந்தியா), தட்சிணபாதம் (தென்னிந்தியா).

அரசியல் நிலை

- பிந்தைய வேத காலத்தில் பெரிய அரசுகள் தோன்றியதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோம். இக்காலத்தில் பல குலங்கள் அல்லது 'ஜன'ங்கள் ஒன்றிணைந்து 'ஜனபதங்கள்' உருவாயின.
- அரசின் பரப்பளவு பெருகியதால் அரசரின் அதிகாரமும் அதிகரித்தது. தனது வலிமையைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் அரசர் பல்வேறு சடங்குகளையும், வேள்விகளையும் செய்தார்.
- ராஜசூயம் (முடிசுட்டு விழா), அஸ்வமேதம் (குதிரை வேள்வி) மற்றும் வாஜபேயம் (தேர்ப் போட்டி) ஆகியனவும் இவற்றுள் அடங்கும். ராஜ

விஸ்வஜனன், அகில புவனபதி, ஏகரதன், சாம்ராட் போன்ற பட்டங்களையும் அரசன் சூட்டிக் கொண்டான்.

- புரோகிதர், சேனானி, கிராமணி தவிர பிந்தைய வேத காலத்தில் மேலும் பல புதிய அதிகாரிகள் ஆட்சித் துறையில் பங்கு வகித்தனர். கருவூல அதிகாரி, வரிதண்டுவோர், அரச தூதர் ஆகியோரும் இதிலடங்கும்.
- கிராம சபைகள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் அங்கம் வகித்தன. பிந்தைய வேத காலத்தில் 'சபா', 'சமிதி' என்ற அவைகள் செல்வாக்கிழந்தன.

பொருளாதார நிலை

- இக்காலத்தில் இரும்பின் உபயோகம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. இதனால் மக்கள் மேலும் பல வனங்களை அழித்து விளைநிலங்களைப் பெருக்கினர்.
- வேளாண்மை முக்கியத் தொழிலாக விளங்கியது. புதிய வகை கருவிகள் வேளாண்மைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. பார்லி தவிர, நெல் மற்றும் கோதுமை பயிரிடப்பட்டன.
- நிலத்துக்கு உரமிடுதல் ஒரு முக்கிய முன்னேற்றமாகும். பல்வேறு தொழில்களும் வளர்ச்சியடைந்தன. உலோக வேலைப்பாடுகள், தோல்பொருட்கள், தச்சுத் தொழில், மட்பாண்டங்கள் போன்றவை பெரும் வளர்ச்சியடைந்தன.
- உள்நாட்டு வாணிபத்தோடு அயல்நாட்டு வாணிபமும் பெருகின. கடல் வாணிபம் பிந்தைய வேதகாலத்தில் வழக்கிலிருந்தது. பாபிலோனியா போன்ற நாடுகளுடன் வர்த்தகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- வாணியர் என்ற சமூக அமைப்பும் இக்காலத்தில் தோன்றியது. வைசியரும் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். கணங்கள்' எனப்பட்ட வாணிகக் குழுக்களை அவர்கள் அமைத்துக் கொண்டனர்.

- ரிக்வேத காலத்திலிருந்த 'நிஷ்கம்' என்ற நாணயம் தவிர, சதமானம், கிருஷ்ணலம் என்றழைக்கப்பட்ட தங்க, வெள்ளி நாணயங்களும் செலாவணியாக புழக்கத்திலிருந்தன.

சமூக வாழ்க்கை

- பிந்தைய வேத காலத்தில் சமூகத்தின் நான்கு முக்கிய பிரிவுகளான பிராமணர்கள், ஷத்திரியர்கள் வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் ஆகியன நன்கு வேருன்றியது.
- வைசியருக்கும் சூத்திரருக்கும் மறுக்கப்பட்ட பல்வேறு சலுகைகளை பிராமணர்களும் ஷத்திரியர்களும் அனுபவித்து வந்தனர்.
- ஷத்திரியரைவிட பிராமணரே உயர்ந்த நிலையில் இருந்தபோதிலும் சில வேளைகளில் ஷத்திரியர்கள் பிராமணரே உயர்ந்த நிலையில் இருந்தபோதிலும் சில வேளைகளில் ஷத்திரியர்கள் பிராமணர்களைவிட தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்றும் கூறிக்கொண்டனர்.
- தாங்கள் மேற்கொண்ட தொழிலின் அடிப்படையில் பல்வேறு கிளை ஜாதிகளும் இக்காலத்தில் தோன்றின. குடும்பத்தைப் பொறுத்தவரை பிந்தைய வேதகாலத்தில் தாயைவிட தகப்பனின் செல்வாக்கு உயரத் தொடங்கியது.
- மகளிர் நிலையில் எவ்வித முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. ஆண்களுக்கு கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவே பெண்கள் கருதப்பட்டனர். அவைகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாதல் போன்ற அரசியல் உரிமைகளையும் கூட பெண்கள் இழந்தனர். சிறார் மணம் பரவலாக வழக்கத்திலிருந்தது.
- அயத்ரேய பிராமணம் என்ற நூல், பெண் குழந்தை குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட சோகம் என்று குறிப்பிடுகிறது. அரச குடும்பத்தில் மட்டும் பெண்கள் ஒருசில சலுகைகளைப் பெற்று வாழ்ந்தனர்.

சமயம்

- முந்தைய வேதகாலக் கடவுளரான இந்திரனும், அக்னியும் பிந்தைய வேத காலத்தில் செல்வாக்கிழந்தனர்.
- பிந்தைய வேதகாலத்தில் பிரஜாபதி (படைப்புக் கடவுள்), விஷ்ணு (காக்கும் கடவுள்), ருத்ரன் (அழிக்கும் கடவுள்) ஆகிய கடவுளர் முக்கியத்துவம் பெற்றனர். வேள்விகள் மேலும் தீவிரமாக பின்பற்றப்பட்டதோடு, பல்வேறு சடங்குகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.
- வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம் குறைந்து வேள்விகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது. பூசாரித் தொழில் நன்கு முறைப்படுத்தப்பட்டதோடு பரம்பரைத் தொழிலாகவும் மாறியது.
- வேள்விகளுக்கான ஒழுங்குமுறைகள் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. எனவே பிந்தைய வேத காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் பூசாரிகளின் ஆதிக்கத்துக்கும், வேள்விகள் மற்றும் சடங்குகளுக்கும் பலத்த எதிர்ப்புகள் தோன்றின.
- இத்தகைய வேள்விகளுக்கு எதிராக தோன்றியதே புத்த, சமண சமயங்களாகும். இந்து தத்துவத்தின் சாரமாக விளங்கும் உபநிடதங்கள் பயனில்லாத இத்தகைய வேள்விகளை ஆதரிக்கவில்லை.
- ஞானம் என்ற உண்மையான அறிவைப் பெறுவதன் மூலமே மோட்சத்தை அடையமுடியும் என அவை வலியுறுத்தின.

வர்த்தமான மகாவீரரின் வாழ்க்கை (கி.மு.539 – கி.மு.467)

- வர்த்தமான மகாவீரர் சமண பரம்பரையில் 24வது தீர்த்தங்கரர். வைசாலிக்கருகிலுள்ள குண்டக் கிராமத்தில், ஷத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்த சித்தார்த்தருக்கும், திரிசலைக்கும் வர்த்தமானர் மகனாகப் பிறந்தார்.
- யசோதை என்ற பெண்மணியை மணந்த அவர் ஒரு பெண் மகளுக்கும் தந்தையானார். தளது முப்பாதாவது வயதில் துறவு பூண்ட வர்த்தமானர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சுற்றியலைந்தார்.
- 13 ஆம் ஆண்டில் தவத்தின் பலனாக 'கேவல ஞானம்' என்ற உயரிய ஆன்மீக அறிவைப் பெற்றார். அதன்பின் அவர் மகாவீரர் என்றும், ஜீனர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அவரது சீடர்கள் சமணர்கள் எனப்பட்டனர். அவரது கருத்துக்கள் சமணம் என்று வழங்கப்பட்டது.
- முப்பது ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தமது கருத்துக்களை மகாவீரர் பரப்பிவந்தார். தமது 72 ஆவது வயதில் ராஜகிருகத்திற்கு அருகிலுள்ள பாவா என்ற இடத்தில் அவர் மறைந்தார்.

மகாவீரரின் போதனைகள்:

- சமண சமயத்தின் மூன்று முக்கிய கோட்பாடுகள் மூன்று இரத்தினங்கள் எனப்படுகின்றன. அவை:
 1. நல்ல நம்பிக்கை
 2. நல்ல அறிவு
 3. நல்ல நடத்தை
- நல்ல நம்பிக்கை என்பது மகாவீரரின் கருத்துக்களிலும் பேரறிவிலும் நம்பிக்கை வைத்தலாகும். நல்ல அறிவு என்பது கடவுள் இல்லை என்ற கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு, உலகத்தை படைத்தவர் எவருமில்லை

என்பதையும் அனைத்து பொருட்களுக்கும் ஆன்மா உண்டு என்பதையும் உணர்ந்து கொள்வதாகும். நல்ல நடத்தை என்பது ஐந்து முக்கிய விரதங்களை கடைப்பிடிப்பதைக் குறிக்கும். அவை:

1. உயிர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காமை
2. பொய் உரைக்காமை
3. களவு செய்யாமை
4. சொத்துக்களை கொள்வதை விடுத்தல்
5. ஒழுக்கமற்ற வாழ்வை நடத்தாமலிருத்தல்

- சமண சமய சீடர்களும், மக்களும் அகிம்சைக் கோட்பாட்டை தவறாமல் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.
- உயிருள்ள, உயிரில்லா அனைத்து பொருட்களும் ஆன்மாவை பெற்றுள்ளன என்று மகாவீரர் கூறினார். அவற்றுக்கு வாழ்க்கை உண்டு எனவும், காயப்படுத்தும்போது வலியை உணர்கின்றன என்றும் கருதினார்.
- வேதங்களின் ஆதிக்கத்தை மறுத்த அவர், வேத சமயத்தின் சடங்குகளை எதிர்த்தார். புனிதமான, ஒழுக்கமான வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதின் சிறப்பை அவர் வலியுறுத்தினார்.
- நிலம், மண்புழுக்கள், விலங்குகள் போன்றவற்றுக்கு தீங்கு விளைவதால்; வேளாண்மை செய்வதுகூட பாவம் என அவர் கருதினார். அதேபோல், பட்டினி கிடப்பது, ஆடையைத் துறப்பது, தம்மைத் தாமே துன்புறுத்திக் கொள்வது போன்ற நடைமுறைகளினால் துறவற வாழ்க்கையை அதன் உச்சகட்டத்திற்கே மகாவீரர் இட்டுச் சென்றார்.

சமண சமயம் பரவுதல்:

- தமது கருத்துக்களை பரப்புவதற்கு மகாவீரர் சங்கத்தை அமைத்தார். அதில் ஆண், பெண் இருபாலரையும் சேருவதற்கு அனுமதித்தார். சங்கத்தில் துறவிகள் மற்றும் சாதாரண சீடர்களும் இருந்தனர்.
- சங்க உறுப்பினர்களின் அயராத உழைப்பினால் சமண சமயம் வேகமாகப் பரவியது. குறிப்பாக மேற்கு இந்தியாவிலும், கர்நாடகத்திலும் அது பரவியது.
- சந்திரகுப்த மௌரியர், கலிங்க நாட்டு காரவேலர், தென்னிந்திய அரச குலங்களான கங்கர்கள், கடம்பர்கள், சாளுக்கியர்கள் மற்றும் ராஷ்டிரகூடர்கள் ஆகியோர் சமண சமயத்தை போற்றி ஆதரித்தனர்.
- கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கங்கைச் சமவெளியில் கடும்பஞ்சம் ஏற்பட்டது. பத்ரபாகு மற்றும் சந்திரகுப்த மௌரியர் தலைமையில் பல சமணத் துறவிகள் கர்நாடகாவிலுள்ள சிரவணபெல்கோலாவை வந்தடைந்தனர்.
- வட இந்தியாவிலேயே தங்கிவிட்ட சமணத் துறவிகளுக்கு ஸ்தூலபாகு என்ற துறவி தலைமையேற்றார். துறவிகளுக்கான விதிமுறைகளை அவர் மாற்றியமைத்தார். இதனால், சமண சமயம் இரண்டாக பிரிந்தது.
- ஒரு பிரிவினர் ஸ்வேதாம்பரர்கள் (வெள்ளையுடை அணிந்தவர்கள்) என்றும் மற்றொரு பிரிவினர் திகம்பரர்கள் (திசையையே ஆடையாகக் கொண்டவர்கள்) என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.
- கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்ää திகம்பரர்களின் தலைவரான ஸ்தூலபாகு பாடலிபுத்திரத்தில் முதலாவது சமண மாநாட்டைக் கூட்டினார்.
- கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாலாபியில் இரண்டாவது சமண மாநாடு நடைபெற்றது. பன்னிரண்டு அங்கங்கள் எனப்படும் சமண இலக்கியத்தின் இறுதி வடிவம் இம்மாநாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

புத்த சமயம்:

- கௌதம புத்தரின் வாழ்க்கை (கி.மு.567 – கி.மு.427)
- புத்த சமயத்தை நிறுவிய கௌதமர் அல்லது சித்தார்த்தர் கபிலவஸ்துவுக்கு அருகிலுள்ள லும்பினி தோட்டத்தில் கி.மு.567 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.
- சாக்கிய குலத்தைச் சேர்ந்த சுத்தோதனர் அவரது தந்தை. மாயாதேவி அவரது தாய். சேயாக இருக்கும் போதே தாயை இழந்த சித்தார்த்தர் சிற்றன்னை பிரஜாபதி கௌதமி என்பவரால் வளர்க்கப்பட்டார்.
- தனது பதினாறாவது வயதில் யசோதரையை மணந்து கொண்ட அவர் ராகுலன் என்ற மகனுக்கு தந்தையானார். வயோதிகர், நோயாளி, பிணம், துறவி ஆகியவற்றை கண்ணுற்ற அவர் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தார்.
- தமது இருபத்தி ஒன்பதாம் வயதில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய அவர் 'உண்மை'யைத் தேடி ஏழாண்டுகள் அலைந்தார். பல அறிஞர்களை சந்தித்து விளக்கம் கேட்டும் அவருக்கு பேரறிவு கிட்டவில்லை.
- இறுதியாக புத்தகயாவிலுள்ள போதிமரத்துக்கடியில் தவம் செய்தபோது சித்தார்த்தருக்கு பேரறிவு (நிர்வாணம்) கிட்டியது. அப்போது அவருக்கு வயது முப்பத்தி ஐந்து. அதன்பிறகு, அவர் புத்தர் அல்லது 'ஒளிபெற்றவர்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.
- பெனாரசுக்கு அருகிலுள்ள சாரநாத் என்ற இடத்தில் புத்தர் தனது முதலாவது உரைய நிகழ்த்தினார். அடுத்த நாற்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகள் இடைவிடாத பிரச்சாரத்தை அவர் மேற்கொண்டார்.
- குசிநகரம் என்றவிடத்தில் தனது எண்பதாவது வயதில் அவர் உயிர் நீத்தார்.
- சரிபுட்டர், மொக்கலண்ணர், ஆனந்தர், கசபர், உபாலி ஆகியோர் புத்தரின் முக்கிய சீடர்களாவர். கோசல நாட்டு பிரசேனஜித், மகத நாட்டு பிம்பிசாரர் மற்றும் அஜாதசத்ரு ஆகிய அரசர்கள் அவரது கோட்பாடுகளை ஏற்று சீடர்களாயினர்.
- புத்தர் தமது வாழ்நாளிலேயே வடஇந்தியா முழுவதிலும் பயணம் செய்து தமது கருத்துக்களை பரப்பினர். பெனாரஸ், ராஜகிருஹம், ஸ்ராவஸ்தி,

வைசாலி, நாளந்தா, பாடலிகிராமம் ஆகியன அவர் வருகைபுரிந்த முக்கிய இடங்களாகும்.

- கடவுள், ஆன்மா, கர்மா, மறுபிறவி போன்ற புலன்களுக்கு எட்டாத வெற்று தத்துவ வாதங்களில் ஈடுபடுவதை புத்தர் தவிர்த்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மனிதன் அன்றாடம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் குறித்தே அவர் அதிக கவனம் செலுத்தினார்

புத்தரின் போதனைகள்:

- புத்தர் போதித்த நான்கு சீரிய உண்மைகளாவன:
 1. உலகம் துன்பங்கள் நிறைந்தது
 2. துன்பங்களுக்கு காரணம் ஆசை
 3. ஆசைகளைத் துறந்தால் துன்பங்களைத் துடைக்கலாம்.
 4. இதற்கு எண்வகை வழிகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்
- **எண்வகை வழிகளாவன:** நன்னம்பிக்கை, நன்முயற்சி, நற்பேச்சு, நன்னடத்தை, நல்வாழ்வு, நன்முயற்சி, நற்சிந்தனை, நல்தியானம்.
- **புத்தர் கடவுளை ஏற்கவுமில்லை:** கடவுள் இருப்பதை மறுக்கவும் இல்லை. கர்மவினைக்கு அவர் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையை அவனது செய்கைகளே நிர்ணயிக்கின்றன.
- ஆன்மா என்ற எதுவும் இல்லை. இருப்பினும் அவர் அஹிம்சையை வலியுறுத்தினார். மனித குலத்திடமும் பிற உயிரினங்களிடமும் அன்பு பாராட்டியதோடு மிகவும் நேசிக்கவும் செய்தார்.
- எத்தகைய சினத்திற்கு அவர் தூண்டப்பட்டாலும் அமைதியாகவே பதிலளிப்பார். மாறாக, தனது அன்பாலும், கருணையாலும் அவர்களை தமது பக்கம் ஈர்த்துக் கொள்ளும் திறன் படைத்தவராக புத்தர் விளங்கினார்.

- ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது அவரது சமயம். எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றிலும் அவர் தூய்மையை வலியுறுத்தினார்.
- பகுத்தறிவாளாரான புத்தர், கண்மூடித்தனமாக வாதிடாமல், எதனையும் அறிவின் அடிப்படையிலேயே அணுகினார். ஜாதிமுறையை அவர் நேரடியாக சாடாவிட்டாலும், சமூக வேற்றுமைகளுக்கு எதிராக வாதிட்டார்.
- அனைத்து சமூகத்தவரையும் தமது சமயத்தில் சேர அனுமதித்தார். எனவே, புத்த சமய எழுச்சியை ஒரு சமயப்புரட்சி என்பதைவிட சமூகப்புரட்சி என்று கூறலாம். நடைமுறைக்கு சாத்தியமான ஒழுக்க நெறிகளை அது போதித்தது. சமூக சமத்துவ கோட்பாட்டிற்கும் அது வித்திட்டது.

புத்த சமயம் பரவுதல்:

- புத்தருக்கு இரண்டு வகை சீடர்கள் உண்டு – பிக்குகள் என்ற புத்த சமயத் துறவிகள் உபாசிகர்கள் என்ற சாதாரண புத்த சமயத்தைத் தழுவின மக்கள்.
- புத்தரது போதனைகளை பரப்புவதற்கு, புத்த சமயத் துறவிகளைக் கொண்ட சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. ஆண், பெண், சாதி வேறுபாடுகளின்றி அனைவரும் சங்கத்தில் உறுப்பினராக சேர்க்கப்பட்டனர்.
- பெண்;துறவிகளுக்கு அவர்களது இருப்பிடம் மற்றும் பிரயாணம் குறித்த கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. சரிபுட்டர், மொக்கலண்ணர், ஆனந்தர் ஆகியோர் புகழ்மிக்க புத்த சமயத் துறவிகளாவர்.
- ஜனநாயக முறைப்படி சங்கம் நிர்வகிக்கப்பட்டது. உறுப்பினர்களிடையே ஒழுக்கத்தை செயல்படுத்தும் அதிகாரம் சங்கத்திடம் இருந்தது.
- சங்கம் மேற்கொண்ட அயராது முயற்சிகளின் பலனாக புத்தரது வாழ்நாளிலேயே புத்த சமய கருத்துக்கள் வட இந்தியாவில் வேகமாகப் பரவியது.

- மகதம், கோசலம், கோசாம்பி மற்றும் பல வடஇந்திய குடியரசுகள் புத்தசமயத்தை ஏற்றுக்கொண்டன. புத்தர் மறைந்து ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மௌரியப் பேரரசர் அசோகர் புத்தசமயத்தை தழுவினார்.
- அசோகர் அனுப்பிய தூதுக் குழுக்கள் மூலமாக, மேற்கு ஆசியா, இலங்கை ஆகிய பகுதிகளுக்கும் புத்த சமயம் பரவியது. சிறிய சமயப் பிரிவாகத் தோன்றிய புத்த சமயம் இவ்வாறு உலக சமயமாக மாறியது.

புத்தசமய மாநாடுகள்:

- புத்தர் மறைந்தவுடனேயே, மகாகசபர் தலைமையில் ராஜகிருஹத்தில் முதல் புத்த சமய மாநாடு கூட்டப்பட்டது. புத்தரது போதனைகளின் தூய்மையை பாதுகாப்பதே இந்த மாநாட்டின் நோக்கமாகும்.
- சுமார் கி.மு.383 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது புத்தசமய மாநாடு வைசாலியில் நடைபெற்றது. அசோகரது ஆதரவில் பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்றாவது புத்தசமய மாநாடு கூடியது.
- மொக்காலிபுத்ததிஸ்ஸா இதற்கு தலைமை வகித்தார். இம்மாநாட்டில் திரிபீடகங்கள் இறுதிவடிவம் பெற்றது. வசமித்திரர் தலைமையில் காஷ்மீரில் நான்காவது புத்தசமய மாநாட்டை கனிஷ்கர் கூட்டினார்.
- அசுவகோஷர் இம்மாநாட்டில் பங்கேற்றார். இம்மாநாட்டில்தான் மகாயான புத்த சமயம் என்ற புதிய சமயப் பிரிவு உருவாயிற்று. புத்தரால் போதிக்கப்பட்டதும் அசோகரால் பரப்பப்பட்டதுமான புத்த சமயம் ஹனயானம் என்று அழைக்கப்பட்டது.
- புத்தர் மறைந்து ஏறத்தாழ ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் புத்தசமய நூல்கள் திரட்டப்பட்டு தொடக்கப்பட்டன. அவை திரிபீடகங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவையாவன: சுத்தபீடகம், வினயபீடகம், அபிதம்மபீடகம். அவை பாலி மொழியில் எழுதப்பட்டன.

இந்தியாவில் புத்தசமயம் மறைய காரணங்கள்:

- பிராமண சமயம் புத்துயிர் பெற்றதாலும், பாகவத சமயத்தின் எழுச்சியாலும் புத்தசமயத்தின் புகழ் மங்கத் தொடங்கியது.
- மக்களின் மொழியான பாலிமொழி புத்தசமயத்தின் மொழியாக இருந்த நிலை கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு மாறியது.
- கற்றோர் மொழியான வடமொழியை புத்தசமயம் பின்பற்றத் தொடங்கியது. மகாயான புத்தசமயம் தோன்றிய பிறகு, சிலை வழிபாடும் பூசைகளும் மலிந்தன.
- இதனால் ஒழுக்கநெறிகள் குறையத் தொடங்கின. மேலும் கி.பி 5 மற்றும் 6 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நடைபெற்ற ஹுணர்களின் படையெடுப்பாலும், 12 ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட துருக்கிய படையெடுப்புகளின் போதும் புத்தசமய மடயலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன. இத்தகைய காரணங்களால் இந்தியாவில் புத்த சமயம் மறைந்தது.

இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு புத்த சமயத்தின் பங்களிப்பு:

- இந்திய பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு புத்தசமயம் அரும் பணியாற்றியுள்ளது.
- 1. அகிம்சை கோட்பாடு அதன் முக்கிய பங்களிப்பாகும். பிற்காலத்தில் நமது நாட்டின் முக்கிய விழுமியமாக அஹிம்சைக் கொள்கை விளங்கியது.
- 2. இந்தியக் கலை, கட்டிடக் கலைக்கு புத்த சமயத்தின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சாஞ்சி, பார்ஹீத், கயா ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஸ்தூபிகள் இந்தியக் கட்டிடக் கலையின் சிறப்புக்கு சான்றுகளாகும். இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் சைத்தியங்களும், புத்த விஹாரங்களும் அமைக்கப்பட்டன.
- 3. தட்சசீலம், நாளந்தா, விக்ரமசீலா ஆகிய இடங்களிலிருந்தே புத்தசமய பல்கலைக் கழகங்களும், பிற கல்வி நிறுவனங்களும் சிறந்த கல்வித் தொண்டாற்றியுள்ளன.

4. பாலி மொழி, மற்றும் பிற உள்நாட்டு மொழிகள் வளர்வதற்கு புத்தசமய பிரச்சாரம் காரணமாயிற்று.
5. ஆசியாவின் பிறபகுதிகளுக்கு இந்தியப் பண்பாட்டை புத்தசமயம் எடுத்துச் சென்றது.

மகதத்தின் எழுச்சியும், அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்பும்

கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வடஇந்தியாவில் எண்ணற்ற தனி அரசுகள் இருந்தன. சிலவற்றில் முடியாட்சிமுறை வழக்கிலிருந்தது. சில குடியரசுகளாகவும் திகழ்ந்தன. கங்கைச் சமவெளியில் முடியாட்சிகள் இருந்தன. வடமேற்கு இந்தியாவிலும், இமயமலைகளின் அடிவாரத்திலும் குடியாட்சிகள் இருந்தன. சாக்கியர்கள், லிச்சாவிகள், மல்லர்கள் போன்ற ஒருசில ஒரே குலத்தைச் சேர்ந்த குடியாட்சிகள் சிலவும் காணப்பட்டன. குடியாட்சிகளில் அரசின் முக்கிய முடிவுகளை பொது அவை எடுத்தது. அதில் குடும்பத் தலைவர்கள் அல்லது மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகித்தனர். பெரும்பான்மை வாக்கு அடிப்படையிலேயே அனைத்து முடிவுகளும் எடுக்கப்பட்டன. பதினாறு மகாஜனபதங்கள் என்றழைக்கப்படும் பதினாறு பெரும் அரசுகள் பற்றி புத்த இலக்கியமான “அங்குத்தார நிகயம்” விவரங்களை குறிப்பிடுகிறது. அவை யாவன: அங்கம், மகதம், காசி, கோசலம், வஜ்ஜி, மல்லம், சேதி, வத்சம், குரு, பாஞ்சாலம், மத்ச்யம், சூரசேனம், அஸ்மகம், அவந்தி, காந்தாரம் மற்றும் காம்போஜம். பதினாறு அரசுகள் பற்றி சமண நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. காலப் போக்கில், சிறிய அரசுகள் வலிமையான ஆட்சியாளர்களுக்கு அடிபணிந்தன: அல்லது அழிக்கப்பட்டன. இறுதியாக கி.மு.ஆறாம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் நான்கு அரசுகள் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தன – அவை வத்சம், அவந்தி, கோசலம், மகதம் என்பனவாகும்.

வத்சம்

- வத்சம் என்ற அரசு யமுனை நதிக்கரையில் அமைந்திருந்தது. தற்கால அலகாபாத்துக்கு அருகிலுள்ள கோசாம்பி அதன் தலைநகரம்.
- அதன் புகழ்மிக்க அரசர் உதயணன். அவந்தி, அங்கம், மகதம் ஆகிய அரசுகளுடன் மண உறவுகளை வைத்துக் கொண்டதன்மூலம் அவர் தமது வலிமையைப் பெருக்கிக் கொண்டார்.
- அவரது மறைவுக்குப் பிறகு, வத்சம் அவந்தி அரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அவந்தி

- அவந்தி அரசின் தலைநகரம் உஜ்ஜயினி. இதன் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்த அரசர் பிரயோதித்தயன்.
- ஊதயணன் மகளான வாசவத்தத்தையை மணந்தபின் வலிமைமிக்க ஆட்சியாளரானார்.
- இவர் புத்தசமயத்தை ஆதரித்தார். பிரயோதித்தயனுக்குப்பின் வந்தோர் திறமையற்றவர்கள்.
- பின்னர் அவந்தியை மகதத்தின் ஆட்சியாளர்கள் இணைத்துக் கொண்டனர்.

கோசலம்

- கோசல நாட்டின் தலைநகரம் அயோத்தி - இதன் புகழ்வாய்ந்த அரசர் பிரசேனஜித். கல்வியில் சிறந்தவர்.
- மகதத்தோடு மணவுறவு கொண்டபின் அவரது செல்வாக்கு மேலும் அதிகரித்தது. தனது தந்தையை பிம்பிசாரனுக்கு மணமுடித்து, காசியை மணப் பரிசாகவும் கொடுத்தார்.
- பின்னர், அஜாதசத்ருவுடன் மோதல் ஏற்பட்டது. இறுதியில், பிரசேனஜித், பிம்பிசாரனின் மகளை மணம்புரிந்து கொண்டார். அரசரது மறைவுக்குப்பின் கோசலம் மகதத்தின் ஒரு பகுதியாயிற்று.

மகதம்

- வடஇந்திய அரசுகளிலேயே, மகதம் வலிமையாகவும் வளமையாகவும் எழுச்சி பெற்றது. வடஇந்திய அரசியல் நடவடிக்கைகளின் மையமாக அது திகழ்ந்தது.
- மகதத்தின் புவியியல் அமைப்பு மற்றும் ராணுவ முக்கியத்துவம் பெற்ற அமைவிடம் இயற்கை மகதத்திற்கு அளித்த கொடை எனலாம். கங்கை சமவெளியின் இடைப்பட்ட பகுதியில் மகதம் அமைந்திருந்தது சாதகமாகவே காணப்பட்டது.
- வளமான விளைநிலங்கள், ராஜ்கீருக்கருகில் இருந்த இரும்புக்கனிவளம், கயாவுக்கு அருகிலிருந்த இரும்புப் படிமங்கள் ஆகியன இயற்கை அளித்தவரமாகும்.
- அக்காலத்தில் வாணிக வழித்தடத்தின் மையத்திலும் மகதம் அமைந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மகதத்தின் தலைநகரம் ராஜகிருஹம், பிம்பிசாரன், அஜாதசத்ரு ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மகதத்தின் செல்வம் அதன் உச்சி அளவை எட்டியது.

பிம்பிசாரன் (கி.மு. 546 – கி.மு. 494)

- பிம்பிசாரன் ஹர்யாங்க வம்சத்தை சேர்ந்தவர். மணவுறவுகள் மூலம் தனது வலிமையை அவர் பெருக்கிக் கொண்டார். கோசல நாட்டு அரச குடும்பத்தில் அவர் முதலாவது மணஉறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.
- அதனால், அதிக வருவாய் தரக் கூடிய காசி அவருக்கு மணப்பரிசாக கிடைத்தது. பின்னர், பிம்பிசாரன் வைசாலியை ஆண்ட லிச்சாவி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த செல்லண்ணா என்ற இளவரசியை மணந்து கொண்டார்.
- இந்த மண உறவினால் மகதத்தின் வடக்கு எல்லையின் பாதுகாப்பு உறுதிசெய்யப்பட்டது. மேலும், நேபாள எல்லை வரை மகதம் விரிவடையவும் இது வழிவகுத்தது.

- மத்திய பஞ்சாபிலிருந்த மத்ரா அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கேமா என்ற இளவரசியையும் அவர் மணந்து கொண்டார்.
- பல்வேறு படையெடுப்புகளை மேற்கொண்ட பிம்பிசாரர் தனது பேரரசை மேலும் விரிவுபடுத்தினார். அவந்தி நாட்டோடு நட்புறவை மேற்கொண்டார். தனது அரசில் ஆட்சி முறையையும் செம்மையாக சீரமைத்தார்.
- வர்த்தமான மகாவீரர், கௌதம புத்தர் ஆகிய இருவருக்கும் பிம்பிசாரர் சமகாலத்தவர். இருப்பினும், இவ்விரு சமயங்களும் பிம்பிசாரரை தத்தம் ஆதரவாளர் என்று கோருகின்றன. புத்த சங்கத்திற்கு எண்ணற்ற பரிசுகளை அவர் வழங்கியதாகத் தெரிகிறது.

அஜாதசத்ரு (கி.மு.494 – கி.மு. 462)

- அஜாத சத்ருவின் ஆட்சி படையெடுப்புகளுக்கு பெயர் பெற்றதாகும். கோசலம், வைசாலி ஆகிய அரசுகளுக்கெதிராக அவர் போரிட்டார்.
- வைசாலியைச் சேர்ந்த லிச்சாவிசு தரைமையிலான மாபெரும் கூட்டிணைவை எதிர்த்து பெரும் வெற்றி கண்டார். இதனால், அவரது புகழும் பெருமையும் அதிகரித்தன.
- இப்போர் பதினாறு ஆண்டுகள் நீடித்தது. இப்போரின்போதுதான், அஜாதசத்ரு பாடலிகிராமம் (பிற்காலத்தில் பாடலிபுத்திரம்) என்ற சிறு கிராமத்தின் ராணுவ முக்கியத்துவத்தை பெரிதும் உணர்ந்தார்.
- வைசாலிக்கெதிரான படையெடுப்புகளுக்காக, அங்கு கோட்டைகள் அமைத்து வலிமையை பெருக்கிக் கொண்டார்.
- புத்த, சமண சமயங்கள் அஜாதசத்ருவை தத்தம் சமயத்தவர் என்று கூறிக்கொள்கின்றன. அவர் தொடக்கத்தில் சமணராகவும், பின்னர் புத்த சமயத்தையும் தழுவினார் என்றும் பொதுவாக நம்பப்படுகிறது.

- கௌதம புத்தரை அவர் சந்தித்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த காட்சி பார்ஹத் ஸ்தூபியில் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. மகாவம்சத்தின் கூற்றுப்படி அவர் பல சைத்தியங்களையும் விகாரங்களையும் அமைத்தார் என அறிகிறோம்.
- புத்தரின் மறைவுக்குப் பிறகு, ராஜகிருஹத்தில் முதல் புத்தசமய மாநாடு கூட்டப்படுவதற்கு அவர் முக்கிய காரணமாக இருந்தார்.
- அஜாதசத்ருவைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்தவர் உதயின் கங்கை நதியுடன் சோன் ஆறு கலக்குமிடத்தில் பாடலிபுத்திரம் என்ற புதிய தலைநகரை அவர் நிர்மாணித்தார்.
- பின்னர், மௌரியப் பேரரசின் தலைநகராக பாடலிபுத்திரம் புகழ்பெற்றது. உதயினுக்குப் பின் வந்தோர் வலிமை குறைந்தவர்கள். எனவே, மகதம் சிசுநாகர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. ஹர்யாங்கவம்சம் முடிவுக்கு வந்து சிசுநாகவம்சம் ஆட்சிக்கு வந்தது.

சிசுநாக வம்சம்

- சிசுநாகர்களின் வம்சாவளியும், காலக்கணிப்பும் தெளிவாக இல்லை.
- அவந்தி நாட்டு அரசனை முறியடித்த சிசுநாகன் அதனை மகதத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- சிசுநாகனுக்குப் பிறகு மகதப் பேரரசு சீர்குலையத் தொடங்கியது. தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்தவர் காகவர்மன் அல்லது காலசோகன் என்பவர்.
- இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் வைசாலியில் இரண்டாவது புத்த சமய மாநாடு கூடியது. நந்தவம்சத்தை நிறுவியவரால் காலசோகன் கொல்லப்பட்டார்.

நந்தர்கள்

- நந்தவம்ச ஆட்சியில் மகதத்தின் புகழ் அதன் உச்சிக்கு சென்றது. அவர்கள் பெற்ற வெற்றிகள் கங்கைச் சமவெளிக்கு அப்பாலும் சென்றது.
- வடஇந்தியா முழுவதையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பெரும் பேரரசை நந்தர்கள் உருவாக்கினர்.

- நந்தவம்சத்தின் வலிமைமிக்க ஆட்சியாளர் மகாபத்மநந்தர். வடஇந்தியாவிலிருந்த ஷத்திரிய வம்சத்தவர்களை முறியடித்த அவர் ஏகரதன் என்ற பட்டத்தை சூட்டிக் கொண்டார்.
- மகாபத்ம நந்தரின் வரிவான படையெடுப்புகள் பற்றி புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நந்தர்கள் கலிங்க நாட்டை கைப்பற்றியதாக காரவேலனின் ஹதிகும்பா கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.
- தக்காணத்தின் பெரும்பகுதி நந்தர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது என பல வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். எனவே, மகாபத்ம நந்தர் ஒரு பரந்த பேரரசை உருவாக்கினார் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை
- புத்த சமய சான்றுகள்படி மகாபத்ம நந்தர் பத்து ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து அவரது எட்டு புலவர்களும் ஒருவரின் ஒருவராக மகதத்தை ஆட்சி செய்தனர்.
- நந்தவம்சத்தின் கடைசி அரசர் தனநந்தர். மகத பேரரசை கட்டுக்குலையாமல் அவர் காப்பாற்றினார். ஏராளமான செல்வத்தையும், வலிமைமிக்க படையையும் அவர் வைத்திருந்தார்.
- நந்தர்களின் செல்வச் செழிப்பு பற்றி சங்க இலக்கியமான அகநானூற்றில் மாமூலனார் பாடியுள்ளார். நந்தர்களின் ஆட்சிப் பகுதியில் நிலவிய வளமான வேளாண்மையும், பொதுவான செல்வச் செழிப்பும் அரசுக் கருவூலத்தை நிரப்பியிருந்திருக்க வேண்டும்.
- தனநந்தன் பின்பற்றிய கடுமையான வரிவசூல் முறையை மக்கள் எதிர்த்தனர். இதனைச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்ட சந்திரகுப்த மௌரியனும், கௌடில்யரும் நந்தர்களின் ஆட்சிக்கு எதிராக ஒரு மக்கள் எழுச்சியை தோற்றுவித்தனர். இக்காலத்தில்தான் அலெக்சாந்தர் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்தார்.

பாரசீக மற்றும் கிரேக்க படையெடுப்புகள்

சைரஸ் (கி.மு. 558 – கி.மு. 530)

- அக்கமேனியப் பேரரசின் மிகச்சிறந்த வெற்றியாளராகத் திகழ்ந்தவர் மகா சைரஸ்.
- இந்தியாவிற்கு எதிராக படையெடுத்த முதல் படையெடுப்பாளர் இவரேயாகும்.
- இந்தியாவுக்குள் நுழைந்து காந்தாரப் பகுதியை கைப்பற்றினார்.
- சிந்து நதிக்கு மேற்கிலிருந்த இந்தியப் பழங்குடிகள் அனைத்தும் அவரிடம் சரணடைந்தன.
- கப்பம் கட்டவும் ஒப்புக்கொண்டன. அவரது மகன் காம்பிசிசுக்கு இந்தியாவின்மீது கவனம் செலுத்த நேரமில்லை.

முதலாம் டேரியஸ் (கி.மு. 522 – கி.மு. 486)

- சைரஸின் பேரனான முதலாம் டேரியஸ் கி.மு. 518ல் சிந்து வெளியைக் கைப்பற்றினார்.
- பஞ்சாப், சிந்து இரண்டும் இவரால் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இப்பகுதி பேரரசின் இருபதாவது சாட்ரபி (மாகாணம்)யாக திகழ்ந்தது.
- அக்கமேனியப் பேரரசின் மக்கள்தொகை மிகுந்த செழிப்புமிக்க மாகாணமாக அது திகழ்ந்தது.
- சிந்து நதியில் ஆய்வு மேற்கொள்வதற்காக, ஸ்கைலாஸ் தலைமையில் கப்பற்படையை டேரியஸ் அனுப்பிவைத்தார்.

செர்க்ஸஸ் (கி.மு. 465 – கி.மு. 456)

- தனது வலிமையைப் பெருக்கிக் கொள்ள இந்திய மாகாணத்தை செர்க்ஸஸ் பயன்படுத்திக் கொண்டார். தனது எதிரிகளுடன் போரிடுவதற்காக, இந்திய காலாட்படை, குதிரைப்படை ஆகியவற்றை கிரேக்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

- ஆனால், செர்க்ஸஸ் கிரேக்கத்தில் தோல்வியைத் தழுவியதால் இந்தியப் படைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. இத்தோல்விக்குப் பிறகு அக்கமேனியர்கள், இந்தியாமீது ஆக்ரமிப்பு கொள்கையைப் பின்பற்ற முடியவில்லை.
- இருப்பினும், இந்திய மாகாணம் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. கி.மு. 330ல் அலெக்சாந்தரை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்காக மூன்றாம் டேரியஸ் இந்திய வீரர்களை பயன்படுத்திக் கொண்டார்.
- இந்தியாமீது அலெக்சாந்தர் படையெடுத்தபோது பாரசீகர்களின் கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்துவிட்டிருந்தன என்றே கூறவேண்டும்.

பாரசீக படையெடுப்பின் விளைவுகள்

- இந்தோ - ஈரானிய வர்த்தகம் வளர்வதற்கு பாரசீகப் படையெடுப்புகள் ஊக்கமளித்தன. மேலும், அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்புக்கு இது கட்டியம் கூறியது.
- வடமேற்கு இந்தியாவில் ஈரானிய எழுத்து வடிவமான கரோஷ்தி வரிவடிவம் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அசோகரது கல்வெட்டுகள் சிலவற்றில் இந்த வரி வடிவம் காணப்படுகிறது.
- மௌரியர் கால கலையிலும் பாரசீகக் கலையின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. குறிப்பாக, அசோகரது ஒற்றை கல்தூண்களும் சிற்பங்களும் இதற்கு சான்றாகும்.
- அசோகரது கல்வெட்டு ஆணைகள், ஈரானிய செல்வாக்கினால் விளைந்தவை எனலாம். இந்தோ- மாசிடோனியத் தொடர்புகள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைவிட இந்தோ - ஈரானியத் தொடர்பின் தாக்கம் பெரிது, பயனளிப்பதாக அமைந்தது.

இந்தியாவில் அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்பு (கி.மு. 327 – கி.மு. 325)

அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பின்போது அரசியல் நிலை

- பாரசீகர்கள் படையெடுத்து இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு மாசிடோனியாவைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தர் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்தார்.
- அவரது படையெடுப்பின்போது வடமேற்கு இந்தியாவில் பல சிறு அரசுகள் இருந்தன. தட்ச சீலத்து அம்பி, அபிசார நாட்டு அரசன், ஜீலம், சீனாப் நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியை ஆட்சி செய்த போரஸ் போன்ற முதன்மையான அரசர்கள் இப்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்தனர்.
- நிசா போன்ற பல குடியரசு நாடுகளும் இருந்தன. இந்தியாவின் அரசியல் ஒற்றுமை குறைந்த பகுதியாக வடமேற்கு இந்தியா விளங்கியதோடு ஆட்சியாளர்களும் தங்களுக்கிடையே போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.
- பொது எதிரியை வீழ்த்துவதற்குக்கூட அவர்கள் ஒன்று சேரவில்லை. இருப்பினும், பல்முனை எதிர்ப்புகளை வெற்றிகொள்வது என்பது அலெக்சாந்தருக்கு எளிதாக இருந்தது என்று கூறமுடியாது.

படையெடுப்புக்கான காரணங்கள்

- கி.மு. 334 ஆம் ஆண்டு தனது தந்தை பிலிப் மறைந்தபிறகு, அலெக்சாந்தர் மாசிடோனியாவின் அரசராகப் பதவியேற்றார்.
- கி.மு. 330 ஆம் ஆண்டு அர்பேலா போரில், மூன்றாம் டேரியசை முறியடித்து பாரசீகம் முழுவதையும் கைப்பற்றினார். மேலும் கிழக்கு நோக்கி படையெடுத்து இந்தியாவிற்குள் நுழைந்து இந்திய மாகாணத்தைக் கைப்பற்றுவது அவரது நோக்கம்.
- ஹெரோடோடஸ் போன்ற எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்டிருந்த இந்தியாவின் செல்வச் செழிப்பு அலெக்சாந்தரின் கவனத்தை ஈர்த்தது.
- புவியியல் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் ஆர்வம் மற்றும் இயற்கையை ஆய்வு செய்தல் போன்ற காரணங்களாலும் அலெக்சாந்தர் இந்தியா மீது படையெடுத்தார்.

- இந்தியாவிற்கு கிழக்கே தொடர்ந்து கடல் இருப்பதாகவும் அவர் நம்பினார். அது அக்காலத்திய புவியியல் கருத்தாக இருந்தது.
- எனவே, இந்தியாவை கைப்பற்றுவதன்மூலம் உலகத்தின் கிழக்கு எல்லைகலை கைப்பற்றிவிடலாம் என்றும் அவர் கனவு கண்டார்.

ஹைடாஸ்பஸ் போர்

- கி.மு. 327 ஆம் ஆண்டு அலெக்சாந்தர் இந்துகுஷ் மலைகளைக் கடந்து, கிட்டத்தட்ட எட்டு மாத காலம் அங்கிருந்த பழங்குடிகளிடம் போரிட்டார்.
- கி.மு. 326ல் அவர் படகுப்பாலம் அமைத்து சிந்து நதியைக் கடந்தார். தட்சசீலத்து அம்பி அவரை அன்புடன் வரவேற்றார். அங்கிருந்துகொண்டே, போரஸ் மன்னரை சரணடையுமாறு கோரினார்.
- ஆனால், போரஸ் அதற்கு உடன்படாமல், போரிடுவதற்கு தயாரானார். பின்னர், அலெக்சாந்தர் தட்சசீலத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஹைடாஸ்பஸ் (ஜீலம்) நதிக்கரையை அடைந்தார்.
- நதிக்கு அப்பால் போரசின் பெரும்படை அணிவகுத்திருப்பதைக் கண்டார். ஜீலம் நதியில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதனைக் கடப்பது எளிதாக இருக்கவில்லை.
- சிறிது நாட்கள் காத்திருந்த பின்னர், அவர் ஜீலம் நதியைக் கடந்து காரிச்சமவெளியில் பேரரசின் படைகளோடு போரிட்டார். இதுவே புகழ்மிக்க ஹைடாஸ்பஸ் போர் எனப்படுகிறது. மிகவும் கடுமையான போராகவே அது காணப்பட்டது.
- வலிமையான படைகள் இருந்தபோதிலும், இறுதியில் போரஸ் தோற்றுப் போனார். இந்திய அரசனின் வீரத்தையும் தலைமைப் பண்பையும் கண்டு வியப்பெய்திய அலெக்சாந்தர் போரசை பெருந்தன்மையுடன் நடத்தியதோடு மீண்டும் அரியணையில் அமர்த்தினார்.
- அலெக்சாந்தர் வழியிலிருந்த பழங்குடியினரை முறியடித்தவண்ணம் தனது படைகளுடன் பியாஸ் நதிவரை தொடர்ந்து முன்னேறினார். மேலும்

முன்னேறி கங்கைச் சமவெளி நோக்கி செல்ல விரும்பினார். ஆனால் அவரது வீரர்கள் ஒத்துழைக்க மறுத்தனர். நீண்டகாலமாகப் போரிட்டு அவர்கள் களைப்புற்றிருந்தனர். எனவே தாயகம் திரும்புவதிலேயே குறியாக இருந்தனர்.

- அலெக்சாந்தரால் அவர்களை சமமாதானப்படுத்த முடியாமற்போனதால் தாயகம் திரும்ப முடிவு செய்தார். இந்தியாவில் தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளை ஆட்சிபுரிவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்தார்.
- சிந்து முதல் பியாஸ் வரையிலான பகுதிகளை மூன்று மாகாணங்களாகப் பிரித்து அவற்றுக்கு ஆளுநர்களை நியமித்தார். கி.மு. 326 அக்டோபரில் அவரது படைகள் இந்தியாவிலிருந்து பின்வாங்கத் தொடங்கின.
- தாயகம் திரும்பும் பயணம் மிகவும் கடுமையானதாகவே இருந்தது. குடியரசுப் படைகள் பல அவரது படைகளை தாக்கின. ஒருவாறு சமாளித்து அவர் சிந்து நதியைக் கடந்தார்.
- தாயகம் செல்லும் வழியில் பாபிலோனியாவில் அலெக்சாந்தர் நோய்வாய்ப்பாட்டு கி.மு. 323 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பின் விளைவுகள்

- மௌரியர்களின்கீழ் வடஇந்தியாவில் அரசியல் ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டதே அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பின் உடனடி விளைவாகும்.
- சிறு அரசுகள் என்ற முறை முடிவுக்கு வந்தது. இந்தியா, கிரேக்கம் ஆகியவற்றுக்கிடையே நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பு வழிவகுத்தது.
- அவர் ஏற்படுத்திய புதிய வழிகள், கடல் ஆய்வுகள் போன்றவற்றால் இந்தியாவிற்கும் மேற்கு ஆசியாவிற்கும் இடையே நிலவி வந்த வர்த்தகத் தொடர்புகள் மேலும் பெருகின.
- அவரது அகால மரணத்தினால், வடமேற்கு இந்தியாவை தனது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அவரது விருப்பம் நிறைவேறாமல் போயிற்று.

- சந்திரகுப்தரின் கீழ் மௌரியப் பேரரசு விரிவடைந்தமையால், சிந்துவெளியில் அவர் ஏற்படுத்திய ஆதிக்கம் சொற்பகாலமே நீடித்தது.

பாரசீக மற்றும் கிரேக்க படையெடுப்புகள்

சைரஸ் (கி.மு. 558 – கி.மு. 530)

- அக்கமேனியப் பேரரசின் மிகச்சிறந்த வெற்றியாளராகத் திகழ்ந்தவர் மகா சைரஸ்.
- இந்தியாவிற்கு எதிராக படையெடுத்த முதல் படையெடுப்பாளர் இவரேயாகும்.
- இந்தியாவுக்குள் நுழைந்து காந்தாரப் பகுதியை கைப்பற்றினார்.
- சிந்து நதிக்கு மேற்கிலிருந்த இந்தியப் பழங்குடிகள் அனைத்தும் அவரிடம் சரணடைந்தன.
- கப்பம் கட்டவும் ஒப்புக்கொண்டன. அவரது மகன் காம்பிசிசுக்கு இந்தியாவின்மீது கவனம் செலுத்த நேரமில்லை.

முதலாம் டேரியஸ் (கி.மு. 522 – கி.மு. 486)

- சைரஸின் பேரனான முதலாம் டேரியஸ் கி.மு. 518ல் சிந்து வெளியைக் கைப்பற்றினார்.
- பஞ்சாப், சிந்து இரண்டும் இவரால் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இப்பகுதி பேரரசின் இருபதாவது சாட்ரபி (மாகாணம்)யாக திகழ்ந்தது.
- அக்கமேனியப் பேரரசின் மக்கள்தொகை மிகுந்த செழிப்புமிக்க மாகாணமாக அது திகழ்ந்தது.
- சிந்து நதியில் ஆய்வு மேற்கொள்வதற்காக, ஸ்கைலாஸ் தலைமையில் கப்பற்படையை டேரியஸ் அனுப்பிவைத்தார்.

செர்க்ஸஸ் (கி.மு. 465 – கி.மு. 456)

- தனது வலிமையைப் பெருக்கிக் கொள்ள இந்திய மாகாணத்தை செர்க்ஸஸ் பயன்படுத்திக் கொண்டார். தனது எதிரிகளுடன் போரிடுவதற்காக, இந்திய காலாட்படை, குதிரைப்படை ஆகியவற்றை கிரேக்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.
- ஆனால், செர்க்ஸஸ் கிரேக்கத்தில் தோல்வியைத் தழுவியதால் இந்தியப் படைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. இத்தோல்விக்குப் பிறகு அக்கமேனியர்கள், இந்தியாமீது ஆக்ரமிப்பு கொள்கையைப் பின்பற்ற முடியவில்லை.
- இருப்பினும், இந்திய மாகாணம் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. கி.மு. 330ல் அலெக்சாந்தரை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்காக மூன்றாம் டேரியஸ் இந்திய வீரர்களை பயன்படுத்திக் கொண்டார்.
- இந்தியாமீது அலெக்சாந்தர் படையெடுத்தபோது பாரசீகர்களின் கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்துவிட்டிருந்தன என்றே கூறவேண்டும்.

பாரசீக படையெடுப்பின் விளைவுகள்

- இந்தோ - ஈரானிய வர்த்தகம் வளர்வதற்கு பாரசீகப் படையெடுப்புகள் ஊக்கமளித்தன. மேலும், அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்புக்கு இது கட்டியம் கூறியது.
- வடமேற்கு இந்தியாவில் ஈரானிய எழுத்து வடிவமான கரோஷ்தி வரிவடிவம் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அசோகரது கல்வெட்டுகள் சிலவற்றில் இந்த வரி வடிவம் காணப்படுகிறது.
- மௌரியர் கால கலையிலும் பாரசீகக் கலையின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. குறிப்பாக, அசோகரது ஒற்றை கல்தூண்களும் சிற்பங்களும் இதற்கு சான்றாகும்.

- அசோகரது கல்வெட்டு ஆணைகள், ஈரானிய செல்வாக்கினால் விளைந்தவை எனலாம். இந்தோ- மாசிடோனியத் தொடர்புகள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைவிட இந்தோ - ஈரானியத் தொடர்பின் தாக்கம் பெரிது, பயனளிப்பதாக அமைந்தது.

இந்தியாவில் அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்பு (கி.மு. 327 – கி.மு. 325)

அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பின்போது அரசியல் நிலை

- பாரசீகர்கள் படையெடுத்து இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு மாசிடோனியாவைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தர் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்தார்.
- அவரது படையெடுப்பின்போது வடமேற்கு இந்தியாவில் பல சிறு அரசுகள் இருந்தன. தட்ச சீலத்து அம்பி, அபிசார நாட்டு அரசன், ஜீலம், சீனாப் நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியை ஆட்சி செய்த போரஸ் போன்ற முதன்மையான அரசர்கள் இப்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்தனர்.
- நிசா போன்ற பல குடியரசு நாடுகளும் இருந்தன. இந்தியாவின் அரசியல் ஒற்றுமை குறைந்த பகுதியாக வடமேற்கு இந்தியா விளங்கியதோடு ஆட்சியாளர்களும் தங்களுக்கிடையே போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.
- பொது எதிரியை வீழ்த்துவதற்குக்கூட அவர்கள் ஒன்று சேரவில்லை. இருப்பினும், பல்முனை எதிர்ப்புகளை வெற்றிகொள்வது என்பது அலெக்சாந்தருக்கு எளிதாக இருந்தது என்று கூறமுடியாது.

படையெடுப்புக்கான காரணங்கள்

- கி.மு. 334 ஆம் ஆண்டு தனது தந்தை பிலிப் மறைந்தபிறகு, அலெக்சாந்தர் மாசிடோனியாவின் அரசராகப் பதவியேற்றார்.
- கி.மு. 330 ஆம் ஆண்டு அர்பேலா போரில், மூன்றாம் டேரியசை முறியடித்து பாரசீகம் முழுவதையும் கைப்பற்றினார். மேலும் கிழக்கு நோக்கி

படையெடுத்து இந்தியாவிற்குள் நுழைந்து இந்திய மாகாணத்தைக் கைப்பற்றுவது அவரது நோக்கம்.

- ஹெரோடோடஸ் போன்ற எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்டிருந்த இந்தியாவின் செல்வச் செழிப்பு அலெக்சாந்தரின் கவனத்தை ஈர்த்தது.
- புவியியல் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் ஆர்வம் மற்றும் இயற்கையை ஆய்வு செய்தல் போன்ற காரணங்களாலும் அலெக்சாந்தர் இந்தியா மீது படையெடுத்தார்.
- இந்தியாவிற்கு கிழக்கே தொடர்ந்து கடல் இருப்பதாகவும் அவர் நம்பினார். அது அக்காலத்திய புவியியல் கருத்தாக இருந்தது.
- எனவே, இந்தியாவை கைப்பற்றுவதன்மூலம் உலகத்தின் கிழக்கு எல்லைகலை கைப்பற்றிவிடலாம் என்றும் அவர் கனவு கண்டார்.

ஹைடாஸ்பஸ் போர்

- கி.மு. 327 ஆம் ஆண்டு அலெக்சாந்தர் இந்துகுஷ் மலைகளைக் கடந்து, கிட்டத்தட்ட எட்டு மாத காலம் அங்கிருந்த பழங்குடிகளிடம் போரிட்டார்.
- கி.மு. 326ல் அவர் படகுப்பாலம் அமைத்து சிந்து நதியைக் கடந்தார். தட்சசீலத்து அம்பி அவரை அன்புடன் வரவேற்றார். அங்கிருந்துகொண்டே, போரஸ் மன்னரை சரணடையுமாறு கோரினார்.
- ஆனால், போரஸ் அதற்கு உடன்படாமல், போரிடுவதற்கு தயாரானார். பின்னர், அலெக்சாந்தர் தட்சசீலத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஹைடாஸ்பஸ் (ஜீலம்) நதிக்கரையை அடைந்தார்.
- நதிக்கு அப்பால் போரசின் பெரும்படை அணிவகுத்திருப்பதைக் கண்டார். ஜீலம் நதியில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதனைக் கடப்பது எளிதாக இருக்கவில்லை.
- சிறிது நாட்கள் காத்திருந்த பின்னர், அவர் ஜீலம் நதியைக் கடந்து காரிச்சமவெளியில் பேரரசின் படைகளோடு போரிட்டார். இதுவே

புகழ்மிக்க ஹைடாஸ்பஸ் போர் எனப்படுகிறது. மிகவும் கடுமையான போராகவே அது காணப்பட்டது.

- வலிமையான படைகள் இருந்தபோதிலும், இறுதியில் போரஸ் தோற்றுப் போனார். இந்திய அரசனின் வீரத்தையும் தலைமைப் பண்பையும் கண்டு வியப்பெய்திய அலெக்சாந்தர் போரசை பெருந்தன்மையுடன் நடத்தியதோடு மீண்டும் அரியணையில் அமர்த்தினார்.
- அலெக்சாந்தர் வழியிலிருந்த பழங்குடியினரை முறியடித்தவண்ணம் தனது படைகளுடன் பியாஸ் நதிவரை தொடர்ந்து முன்னேறினார். மேலும் முன்னேறி கங்கைச் சமவெளி நோக்கி செல்ல விரும்பினார். ஆனால் அவரது வீரர்கள் ஒத்துழைக்க மறுத்தனர். நீண்டகாலமாகப் போரிட்டு அவர்கள் களைப்புற்றிருந்தனர். எனவே தாயகம் திரும்புவதிலேயே குறியாக இருந்தனர்.
- அலெக்சாந்தரால் அவர்களை சமமாதானப்படுத்த முடியாமற்போனதால் தாயகம் திரும்ப முடிவு செய்தார். இந்தியாவில் தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளை ஆட்சிபுரிவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்தார்.
- சிந்து முதல் பியாஸ் வரையிலான பகுதிகளை மூன்று மாகாணங்களாகப் பிரித்து அவற்றுக்கு ஆளுநர்களை நியமித்தார். கி.மு. 326 அக்டோபரில் அவரது படைகள் இந்தியாவிலிருந்து பின்வாங்கத் தொடங்கின.
- தாயகம் திரும்பும் பயணம் மிகவும் கடுமையானதாகவே இருந்தது. குடியரசுப் படைகள் பல அவரது படைகளை தாக்கின. ஒருவாறு சமாளித்து அவர் சிந்து நதியைக் கடந்தார்.
- தாயகம் செல்லும் வழியில் பாபிலோனியாவில் அலெக்சாந்தர் நோய்வாய்ப்பாட்டு கி.மு. 323 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பின் விளைவுகள்

- மௌரியர்களின்கீழ் வடஇந்தியாவில் அரசியல் ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டதே அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பின் உடனடி விளைவாகும்.

- சிறு அரசுகள் என்ற முறை முடிவுக்கு வந்தது. இந்தியா, கிரேக்கம் ஆகியவற்றுக்கிடையே நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு அலெக்சாந்தர் படையெடுப்பு வழிவகுத்தது.
- அவர் ஏற்படுத்திய புதிய வழிகள், கடல் ஆய்வுகள் போன்றவற்றால் இந்தியாவிற்கும் மேற்கு ஆசியாவிற்கும் இடையே நிலவி வந்த வர்த்தகத் தொடர்புகள் மேலும் பெருகின.
- அவரது அகால மரணத்தினால், வடமேற்கு இந்தியாவை தனது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அவரது விருப்பம் நிறைவேறாமல் போயிற்று.
- சந்திரகுப்தரின் கீழ் மௌரியப் பேரரசு விரிவடைந்தமையால், சிந்துவெளியில் அவர் ஏற்படுத்திய ஆதிக்கம் சொற்பகாலமே நீடித்தது.

பகுதி-III

மௌரியப் பேரரசு

மௌரியப் பேரரசு நிறுவப்பட்டதிலிருந்து இந்திய வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத் தொடங்குகிறது. முதன்முறையாக, இந்தியாவில் அரசியல் ஒற்றுமை ஏற்பட்டது. வரலாற்றுக்கான சான்றுகளும் காலக்கணிப்பும் துல்லியமாக இருப்பதால் வரலாறு எழுதுவதிலும் தெளிவு பிறந்தது. ஏராளமான உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு இலக்கிய ஆதாரங்களோடு, கல்வெட்டு தகவல்களும் இக்காலத்திய வரலாற்றை எழுதுவதற்கு பயன்படுகின்றன.

இலக்கிய சான்றுகள்

கௌடில்யரின் அர்த்த சாஸ்திரம்

- வடமொழி நூலான அர்த்த சாஸ்திரத்தை எழுதியவர் கௌடில்யர். இவர் சந்திரகுப்தமௌரியரின் சம காலத்தவர். கௌடில்யர் 'இந்திய மாக்கியவல்லி' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

- 1904 ஆம் ஆண்டுதான் ஆர்.சாமாசாஸ்திரி என்பவரால் அர்த்த சாஸ்திரத்தின் சுவடிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- அர்த்த சாஸ்திரம் 15 புத்தகங்களையும் 180 அத்தியாயங்களையும் கொண்டது. இதனை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்.
- முதல் பகுதி அரசன், அரசவை அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகள் பற்றிக் கூறுகிறது.
- இரண்டாம் பகுதி உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் சட்டங்களையும்,
- மூன்றாம் பகுதி அரசியல் வெல்திறன், போர் ஆகியவற்றையும் எடுத்துரைக்கிறது.
- மௌரியர் வரலாற்றுக்கு முக்கிய இலக்கிய சான்றாக இந்த நூல் திகழ்கிறது.

விசாகத்தாரின் முத்ராராட்சகம்

விசாகத்தரால் இயற்றப்பட்ட முத்ராராட்சகம் ஒரு வடமொழி நாடக நூலாகும். குப்தர் காலத்தில் இந்த நூல் எழுதப்பட்டாலும், கௌடில்யரின் துணையோடு சந்திரகுப்தன் நந்தர்களை முறியடித்து மௌரிய ஆட்சியை எப்படி நிறுவினான் என்பதை இது விவரிக்கிறது. மௌரியர்கால சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறது.

மெகஸ்தனிஸ் எழுதிய இண்டிகா

- சந்திரகுப்த மௌரியரின் அவையில் கிரேக்கத் தூதராக இருந்தவர் மெகஸ்தனிஸ். அவர் எழுதிய நூலான இண்டிகா முழுமையாக கிடைக்கவில்லை.
- இருப்பினும், மௌரியர் ஆட்சிமுறை, குறிப்பாக பாடலிபுத்திர நகராட்சி, படைத்துறை நிர்வாகம் குறித்த தகவல்களை இந்த நூல் தருகிறது.
- மௌரியர்கால சமூகம் குறித்த அவரது வர்ணனை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் கூறும் ஒரு சில நம்ப இயலாத தகவல்களை மிகுந்த எச்சரிக்கையுடனேயே கணக்கில்; கொள்ள வேண்டும்.

பிற இலக்கியங்கள்

மேற்கூறிய மூன்று நூல்கள் தவிர, புராணங்களும், ஜாதகக் கதைகள் போன்ற புத்த சமய இலக்கியங்களும் மௌரியர் வரலாறு குறித்த தகவல்களைத் தருகின்றன. இலங்கை நூல்களான மகாவம்சம், தீபவம்சம் இரண்டும் இலங்கையில் அசோகரது முயற்சியால் புத்தசமயம் பரவிய வரலாற்றைக் கூறுகின்றன.

தொல்லியல் சான்றுகள்

அசோகரது ஆணைகள்

- 1837 ஆம் ஆண்டு ஜேம்ஸ் பிரின்செப் என்பவரால் முதன்முதலில் அசோகரது கல்வெட்டுகள் படித்தறியப்பட்டன.
- பாலிமொழியினும், ஒரு சில இடங்களில் பிராகிருத மொழியிலும் அவை எழுதப்பட்டுள்ளன. பிரம்மி வரிவடிவத்தில் அவை அமைந்துள்ளன.
- வடமேற்கு இந்தியாவிலுள்ள அசோகரது கல்வெட்டுக்கள் கரோஷ்டி வரிவடிவத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.
- மொத்தம் பதினான்கு பெரிய பாறைக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவரால்; புதியதாக கைப்பற்றப்பட்ட பகுதியில் இரண்டு கலிங்கக் கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன.
- முக்கிய நகரங்களில் பெரிய தூண் கல்வெட்டுக்கள் நிறுவப்பட்டுமுள்ளன. இவை தவிர, சிறிய பாறை மற்றும் தூண் கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன.
- அசோகரது ஆணைகளான இவையனைத்தும்; அசோகரின் தர்மம் பற்றியும், தனது அதிகாரிகளுக்கு அசோகர் பிறப்பிக்க ஆணைகள் பற்றியும் கூறுகின்றன.
- பதிமூன்றாம் பாறைக் கல்வெட்டு அசோகரது கலிங்கப் போரைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறது. தனது பேரரசில் தர்மத்தை பரப்புவதற்காக அசோகர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை ஏழாவது தூண் கல்வெட்டு விவரிக்கிறது.

எனவே, அசோகரது கல்வெட்டுக்கள் அசோகரைப் பற்றியும், மௌரியப் பேரரசு குறித்தும் அறிந்து கொள்ள முக்கிய சான்றுகளாகப் பயன்படுகின்றன.

மௌரியர்களின் அரசியல் வரலாறு

சந்திரகுப்த மௌரியர் (கி.மு. 322 – கி.மு. 298)

- மௌரியப் பேரரசை நிறுவியவர் சந்திரகுப்த மௌரியர். அவர் தனது இருபத்தி ஐந்தாவது வயதில் நந்தவம்சத்தின் கடைசி அரசன் தனநந்தனிடமிருந்து பாடலிபுத்திரத்தைக் கைப்பற்றினார்.
- இதற்கு கௌடில்யர் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். கௌடில்யரை சாணக்கியர் என்றும் விஷ்ணுகுப்தர் என்றும் அழைப்பர்.
- கங்கைச் சமவெளியில் தனது நிலையை வலுப்படுத்தக் கொண்டபின், சந்திரகுப்த மௌரியர் வடமேற்கில் படையெடுத்துச்சென்று சிந்து நதி வரையிலான பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார்.
- பின்னர் மத்திய இந்தியாவில் நர்மதை நதிக்கு வடக்கிலிருந்த பகுதிகள் அனைத்தையும் இணைத்துக் கொண்டார்.
- கி.மு. 305 ஆம் ஆண்டு வடமேற்கு இந்தியாவை ஆட்சிபுரிந்த அலெக்சாந்தரின் படைத் தளபதியான செலூகஸ் நிகேடருக்கு எதிராக படையெடுத்தார்.
- அவரை முறியடித்த சந்திரகுப்த மௌரியர், அவரோடு உடன்படிக்கை ஒன்றை செய்து கொண்டார். அதன்படி, செலூகஸ் நிகேடர் சிந்துநதிக்கு அப்பாலிருந்த பகுதிகளான அரியா, அரகோஷியா, கெட்ரோஷியா போன்றவற்றை மௌரியப் பேரரசுடன் இணைத்துக்கொள்ள சம்மதித்தார்.
- தனது மகளையும் மௌரிய இளவரசனுக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தார். சந்திரகுப்த மௌரியரும் செலூகஸ் நிகேடருக்கு பரிசாக 500 யானைகளை

அளித்தார். கிரேக்க நாட்டின் தூதராக மெகஸ்தனிஸ் மௌரிய அரசவைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்.

- சந்திரகுப்த மௌரியர் தனது ஆட்சிக் காலத்தின் முடிவில் சமணசமயத்தை தழுவினார். தனது மகன் பிந்துசாரனுக்கான அரியாணையைத் துறந்த அவர், பத்ரபாகு தலைமையிலான சமணத்துறவிகள் புடைசூழ மைசூருக்கு அருகிலுள்ள சிரவணபெல்கோலாவை வந்தடைந்தார். அங்கு உண்ணாநோன்பிருந்து உயிர் துறந்தார்.

பிந்துசாரன் (கி.மு. 298 – கி.மு. 273)

- கிரேக்க நாட்டு ஆசிரியர்களால் 'அமித்ரகாதன்' என்று குறிக்கப்படுபவர் பிந்துசாரன். இதற்கு எதிரிகளை அழிப்பவன் என்று பொருள்.
- அவர் மைசூர்வரை படையெடுத்து சென்று தக்காணத்தை கைப்பற்றினார். இரண்டு கடல்களுக்கும் இடையிலிருந்த பதினாறு நாடுகளை பிந்துசாரன் கைப்பற்றியதாக திபெத் அறிஞர் தாரநாதர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- சங்க காலத்து தமிழ் இலகியங்களும் மௌரியர்களின் தெற்கத்திய படையெடுப்பு பற்றி குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, பிந்துசாரன் ஆட்சிக் காலத்தில் மௌரியப் பேரரசு மைசூர் வரை பரவியிருந்தது என்று கூறலாம்.
- சிரியா நாட்டு அரசன் முதலாம் ஆன்டியோகஸ் தனது தூதுவராக டைமக்கஸ் என்பவரை பிந்துசாரன் அவைக்கு அனுப்பிவைத்தார்.
- பிந்துசாரன், முதலாம் ஆன்டியோகஸிடம், இனிப்பான மது, உலர்ந்த அத்திப்பழம், போன்றவற்றையும் ஒரு தத்துவ ஞானியையும் அனுப்பி வைக்குமாறு கோரினார்.
- பொருட்களை அனுப்பிவைத்த சிரியா அரசன், கிரேக்க நாட்டு சட்டப்படி தத்துவஞானியை அனுப்ப இயலாது என்றும் தெரிவித்தான்.
- அஜிவிகர்கள் என்ற சமயப் பிரிவினரை பிந்துசாரன் ஆதரித்தார். தனது மகன் அசோகரை உஜ்ஜயினியின் ஆளுநராக பிந்துசாரன் நியமித்தார்.

மகா அசோகர் (கி.மு. 273 – கி.மு. 232)

- அசோகரின் இளமைக்காலம் பற்றி சொற்ப செய்திகளே உள்ளன. தனது தந்தை பிந்துசாரன் ஆட்சிக்காலத்தில் உஜ்ஜயினியின் ஆளுநராக அசோகர் பணியாற்றினார்.
- தட்சசீலத்தில் நடைபெற்ற கலகத்தை ஒடுக்கினார். அசோகர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதிற்கும் (கி.மு.273) முடிசூட்டிக் கொண்டதற்கும் (கி.மு.269) இடையே நான்கு ஆண்டுகள் இடை வெளியிருந்தது.
- எனவே, பிந்துசாரனின் மறைவுக்குப்பின் அரியணைக்குப் போட்டி இருந்திருக்கும் என்பதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. இலங்கை நூல்களான மகாவம்சமும், தீபவம்சமும் அசோகர் தனது மூத்த சகோதரர் சுசிமா உள்ளிட்ட தொண்ணூற்று ஒன்பது சகோதர்களை கொன்றுவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதாகக் கூறுகின்றன.
- இளைய சகோதரன் திசா மட்டும் உயிரோடு விடப்பட்டான். ஆனால், திபெத் அறிஞர் தாரநாதர் அசோகர் தனது ஆறு சகோதர்களை மட்டுமே கொன்றதாகக் கூறினார்.
- அசோகரது சகோதரர்கள் பலர் ஆட்சித் துறையில் பணியாற்றியதாக அவரது கல்வெட்டுகளும் குறிப்பிடுகின்றன. எப்படியிருப்பினும், அசோகர் ஆட்சிக்கு வந்தபோது அரியணைக்குப் போட்டி இருந்தது தெளிவாகிறது.
- அசோகரது ஆட்சியில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வு கி.மு. 261 ஆம் ஆண்டு அவர் கலிங்கப்போரில் பெற்ற வெற்றியாகும். அப்போரின் காரணம் மற்றும் போக்கு பற்றி விவரங்கள் இல்லையென்றாலும், விளைவுகள் பற்றி அசோகர் தாம் வெளியிட்ட பதிமூன்றாம் பாறைக் கல்வெட்டில் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- “ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டனர், அதைப்போல் பன்மடங்கு மக்கள் துன்புற்றனர்” போருக்குப்பின் அசோகர் கலிங்கத்தை மௌரியப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

- கலிங்கப் போரின் மற்றொரு முக்கிய விளைவு அசோகர் புத்த சமயத்தை தழுவியதாகும். புத்தபிக்கு உபகுப்தர் அவரை மனமாற்றம் செய்து புத்தசமயத்தை தழுவச் செய்தார்.

அசோகரும் புத்த சமயமும்

- சில அறிஞர்களின் கருத்துப்படி அசோகர் உடனடியாக புத்த சமயத்துக்கு மாறிவிடவில்லை என்றும் படிப்படியாகவே புத்த சமயத்தை தழுவினார் என்றும் கருதுகின்றனர்.
- போருக்குப்பின் அவர் ஒரு சாக்கிய உபாசகரானார் (சாதாரண சீடர்). இரண்டரை ஆண்டுகள் கழித்து ஒரு புத்தபிக்கு (துறவி) வாக மாறினார்.
- பின்னர் வேட்டையாடுதலை கைவிட்டார். புத்தகயாவிற்கு புனிதப்பயணம் மேற்கொண்டனர். புத்த சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக தூதுக்குழுக்களை அனுப்பினார்.
- தர்மத்தை விரைவாக பரப்பும் பொருட்டு தர்ம மகாமாத்திரர்கள் என்ற சிறப்பு அலுவலர்களை நியமித்தார். கி.மு.241 ஆம் ஆண்டு புத்தர் பிறந்த இடமான கபிலவஸ்துவக்கு அருகிலுள்ள லும்பினி வனத்திற்கு பயணம் மேற்கொண்டார்.
- மேலும், புத்தசமய புனித இடங்களான சாரநாத், ஸ்ராவஸ்தி, குசிநகரம் போன்ற இடங்களுக்கும் சென்றார். தனது மகன் மகேந்திரன், மகள் சங்கமித்திரை ஆகியோரின் தலைமையில் சமயப் பரப்புக்குழுவை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தார்.
- அவர்கள் அங்கு போதிமரத்தின் கிளையை நட்டனர். புத்த சங்கத்தை வலிமைப்படுத்துவதற்காக அசோகர் கி.மு.240 ஆம் ஆண்டு பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்றாவது புத்தசமய மாநாட்டைக் கூட்டினார். மொக்கலிபுத்த திசா அம்மாநாட்டுக்கு தலைமை வகித்தார்.

அசோகரது பேரரசுப் பரப்பு

- சோழர்கள், பாண்டியர்கள், சத்தியபுத்திரர்கள், கேரள புத்திரர்கள் ஆகியோர் எல்லைப்புறத்திலிருந்த தென்னிந்திய அரசுகள் என அசோகரது கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன.
- எனவே, இவை மௌரியப் பேரரசுக்கு வெளியே அமைந்திருந்தன என்பது தெளிவாகிறது. காஷ்மீர் மௌரியப் பேரரசுக்கு உட்பட்டது என ராஜகாங்கிணி குறிப்பிடுகிறது.
- நேபாளமும் மௌரியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாகும். வடமேற்கு எல்லையை ஏற்கனவே சந்திரகுப்த மௌரியர் நிர்ணயம் செய்திருந்தார்.

அசோகரது தர்மம்

அசோகர் புத்த சமயத்தை தழுவி, அதனைப் பரப்புவதற்கு முயற்சிகளை எடுத்தபோதிலும், அவரது தர்மக் கொள்கை மேலும் உயரிய கருத்தாகும். அது ஒரு வாழ்க்கை நெறி: ஒழுக்க விதி: அனைத்து மக்களும் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டிய கோட்பாடுகள் என்று கூறலாம். அசோகரது தர்மக் கோட்பாடுகள் அவரது கல்வெட்டுக்களில் தெளிவாக குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் பொதுவான சிறப்புக்கூறுகளை பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்

1. தாய், தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்தல், அஹிம்சையைக் கடைப்பிடித்தல், உண்மையை நேசித்தல், ஆசிரியர்களைப்; போற்றுதல் மற்றும் உறவினரை நன்றாக நடத்துதல்
2. திருவிழாக் கூட்டங்களையும் விலங்குகளை பலியிடுதலையும் தடை செய்தல்: பொருட் செலவுமிக்க மற்றும் பொருளற்ற சடங்குகளையும் வழக்கங்களையும் தவிர்த்தல்
3. சமூக நலனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஆட்சிமுறையை செம்மையாக திறம்பட சீரமைத்தல்: மக்களுடன் நேரடித் தொடர்பை எப்போதும் வைத்திருக்கும் பொருட்டு தர்ம யாத்திரைகளை மேற்கொள்ளுதல்
4. பணியாளர்களை எஜமானர்களும், கைதிகளை அரசாங்க அதிகாரிகளும் மனித நேயத்துடன் நடத்துதல்

5. விலங்குகள்மீது கருணைகாட்டி அஹிம்சையைக் கடைப்பிடித்தல்: உறவினரை மதித்தல்: பிராமணர்களுக்கு கொடையளித்தல்
6. அனைத்து சமயப் பிரிவுகளுக்கிடையே சகிப்புத் தன்மையை வலியுறுத்தல்
7. போர் செய்வதை தவிர்த்து தர்மத்தின்வழி வெற்றி கொள்ளுதல்;

அஹிம்சை கோட்பாடும், அசோகரது தர்ம கருத்துக்களும் புத்தரின் போதனைகளை ஒட்டியே அமைந்துள்ளன. ஆனால், அசோகர் தனது தர்மக்கோட்பாடுகளை புத்தரின் போதனை களுடன் தொடர்பு;படுத்தவில்லை. புத்த சமயம் அவரது தனிப்பட்ட நம்பிக்கையாகும். அவர் கூறிய தர்மம் ஒரு பொதுவான ஒழுக்கநெறியாகும். சமூகத்தின் அனைத்து தரப்பிற்கும் தனது தர்மக்கோட்பாடுகள் சென்றடைய வேண்டும் என அசோகர் விரும்பினார்.

அசோகர் பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு

- அசோகர் “அரசர்களிலேயே தலைசிறந்தவராக” விளங்கினார். மகா அலெக்சாந்தர், ஜீலியஸ் சீசர் போன்ற உலகின் தலைசிறந்த பேரரசர்களையும் அசோகர் விஞ்சி நின்றார்.
- எச்.ஜி. வெல்ஸ் என்பவரது கூற்றுப்படி: “வரலாற்றின் பட்டியலில் குவிந்திருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களில் அசோகரின் பெயர் மட்டும் தன்னந்தனி நட்சத்திரமாக ஒளிவீசுகிறது.”
- அசோகர் தமது கோட்பாடுகளுக்கு உண்மையானவராகத் திகழ்ந்து அவற்றைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகினார். அவர் கனவு காண்பவரல்ல: மாறாக ஒரு நடைமுறை மேதை.
- அவரது தர்மக் கொள்கை உலகம் அனைத்திற்கும் பொதுவானது. முனித குலமனைத்திற்கும் இன்றைக்கும் பொருந்தவல்லது.

- கருணைமிக்க ஆட்சிக்கும், போரில் வெற்றி பெற்ற பிறகும் போரைத் துறந்து அமைதிக்கொள்கைகைக் கடைப்பிடித்தமைக்கும் அசோகர் வரலாற்றில் சிறந்த முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கிறார் என்று கூறலாம். அவரது கோட்பாட்டின் மையக்கருத்து மனித குலத்தின் நலனையே வலியுறுத்துவதாக அமைந்திருந்தது.

பிற்கால மௌரியர்கள்

- கி.மு. 232ம் ஆண்டு அசோகர் மறைந்தபின் மௌரியப் பேரரசு இரண்டுபகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டது மேற்குப் பகுதியில் அசோகரின் புதல்வர் குணாளன் ஆட்சிபுரிந்தார்.
- கிழக்குப் பகுதியில் அசோகரது பேரன்களில் ஒருவரான தசரதன் அரசராக இருந்தார். பாக்கிரிய படையெடுப்புகளின் விளைவாக பேரரசின் மேற்குப் பகுதி சீர்குலைந்தது.
- தசரதனின் புதல்வர் சாம்பிரதி என்பவரது ஆட்சியில் கிழக்குப் பகுதி மட்டும் கட்டுக்கோப்பாக இருந்தது. மௌரிய வம்சத்தின் கடைசி அரசரான பிருகத்ரதன் என்பவரை அவரது படைத்தளபதி புஷ்யமித்திர சுங்கன்படுகொலை செய்தார்.

மௌரியர் ஆட்சிமுறை

மத்திய அரசாங்கம்

- மௌரியர் ஆட்சி தொடங்கி இந்தியாவில் முடியாட்சி முறை பெரும் வெற்றிபெற்றது. மௌரியருக்கு முந்தைய கால இந்தியாவிலிருந்த குடியரசு மற்றும் சிறுகுழு ஆட்சிமுறைகள் சீர்குலைந்தன.
- பண்டைய இந்தியவின் முதன்மை அரசியல் கோட்பாட்டாளராக விளங்கிய கௌடில்யர் முடியாட்சி முறையை ஆதரித்தபோதிலும், வரம்பற்ற முடியாட்சியை அவர் விரும்பவில்லை.

- அரசன் தனது நிர்வாகத்தை செம்மையாக நடத்துவதற்கு அமைச்சரவையின் ஆலோசனையைக் கேட்கவேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.
- எனவே, அரசனது ஆட்சிக்கு உதவியாக மந்திரி பரிஷத் என்ற அமைச்சரவை செயல்பட்டது. அதில் புரோகிதர், மகாமந்திரி, சேனாபதி, யுவராஜன் ஆகியோர் இருந்தனர்.
- அன்றாட அலுவல்களை நிறைவேற்ற அமாத்தியர்கள் என்றழைக்கப்பட்ட சிவில் பணியாளர்கள் இருந்தனர். இவர்களை தற்கால இந்தியாவில் பணியாற்றும் இந்திய ஆட்சிப் பணி அதிகாரிகளோடு ஒப்பிடலாம்.
- அமாத்தியர்களை தேர்வு செய்யும் முறை குறித்து கௌடில்யர் விவரமாகக் கூறியுள்ளார். தர்மக் கோட்பாடுகளைப் பரப்புவதற்காக அசோகர் தர்மமகாமாத்திரர்களை நியமித்தார். மௌரியர் ஆட்சியில் நன்கு சீரமைக்கப்பட்ட ஆட்சித்துறை செயல்பட்டது.

வருவாய் நிர்வாகம்

- பேரரசின் அனைத்துவகை வருவாய்களையும் வசூலிக்கும் துறையான வருவாய்த்துறையின் தலைவர் சம்ஹர்த்தர் என்று அழைக்கப்பட்டார்.
- நிலவரி, நீர்ப்பாசனவரி, சுங்கவரி, வணிகவரி, படகுவரி, வனவரி, சுரங்கவரி, புல்வெளிக்கான வரி, தொழில் வரி, நீதிமன்றங்களில் விதிக்கப்படும் தண்டனைக்கீடான கட்டணம் என பல்வகை வருவாய் அரசுக்குக் கிடைத்தது
- பொதுவாக விளைச்சலில் ஆறில் ஒரு பங்கு நிலவரியாக வசூலிக்கப்பட்டது.
- அரசரது அவை மற்றும் அவரது குடும்பச்செலவுகள், ராணுவம், அரசுப் பணியாளர்கள், பொதுப் பணிகள், ஏழைகளுக்கு நிவாரணம், சமயம் சார்ந்த செலவுகள் என்பன அரசாங்க செலவினங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ராணுவம்

- நன்கு சீரமைக்கப்பட்டிருந்த மௌரிய ராணுவத்துக்கு தலைவராக சேனாபதி இருந்தார். வீரர்களுக்கு ஊதியம் பணமாக வழங்கப்பட்டது.

- ராணுவத்தின் பல்வேறு நிலையில் பணியாற்றிய அதிகாரிகளுக்கான ஊதிய விகிதம் குறித்து கௌடில்யர் கூறுகிறார்.
- கிரேக்க நாட்டு அறிஞர் பிளினி என்பவரது கூற்றுப்படி மௌரியரது படையில் ஆறு லட்சம் காலாட்படை வீரர்களும், முப்பதாயிரம் குதிரைப்படை வீரர்களும், ஒன்பதாயிரம் யானைகளும், எட்டாயிரம் தேர்களும் இருந்தன என்பது தெரிகிறது.
- இந்த நான்கு பிரிவுகளைத் தவிர, கடற்படை மற்றும் போக்குவரத்து பிரிவுகளும் ராணுவத்தில் இருந்தன. ஒவ்வொரு பிரிவும் அத்யட்சகர்கள் என்ற மேற்பார்வையாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன.
- தலா ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆறு குழுக்கள் அடங்கிய படைவாரியம் படைநிர்வாகத்தை மேற்கொண்டதாக மெகஸ்தனிஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வாணிகம் மற்றும் தொழில்துறை

- இத்துறையின் அலுவலர்கள் அத்யட்சகர்கள் எனப்பட்டனர்.
- பொருட்களின் சில்லரை மற்றும் மொத்த விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதும், தொடர்ந்து பொருட்களை மக்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வதும் இந்த துறையின் பொறுப்பாகும்.
- எடைகள், அளவுகள் ஆகியன முறைப்படுத்தப்பட்டன. சுங்க வரிகளை விதிப்பதும் அயல்நாட்டு வாணிகத்தை முறைப்படுத்துவதும் இதன் ஏனைய பணிகளாகும்.

மௌரியருக்குப் பிந்தைய கால இந்தியா

அசோகரது மறைவுக்குப் பின்னர், அவரது வாரிசுகளால் மௌரியப் பேரரசைக் கட்டிக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. மாகாணங்கள் தங்களது சுதந்திரத்தை அறிவிக்கத் தொடங்கின. வடமேற்கு இந்தியா மௌரியரின் படியிலிருந்த நழுவியது. தொடர்ந்த அயலவரின் தாக்குதலுக்கும் இப்பகுதி ஆளாகியது. கலிங்கம் தனது விடுதலையை

பறைசாற்றிக் கொண்டது. அதற்கும் தெற்கே சாதவாகனர்கள் தங்களது சுதந்திர அரசை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இவற்றின் விளைவாக மௌரியர் ஆட்சி கங்கைச் சமவெளியில் மட்டுமே நடைபெற்றது. விரைவில் அங்கு சுங்க வம்சத்தின் ஆட்சியும் நிறுவப்பட்டது.

சுங்கர்கள்

- மௌரியர்களின் படைத்தளபதியாக இருந்த புஷ்யமித்ரசுங்கன் என்பவரால் சுங்க வம்சம் நிறுவப்பட்டது. மௌரிய வம்சத்தின் கடைசி அரசரைக் கொன்றுவிட்டு அவர் அரியாணையைக் கைப்பற்றினார்.
- வடமேற்கு இந்தியாவில் படையெடுத்த வந்த பாக்டிரிய கிரேக்கர்களிடமிருந்து வட இந்தியாவை பாதுகாப்பதே சுங்க ஆட்சிக்கு அப்போது பெரும்; சவாலாக இருந்தது.
- கிரேக்கர்கள் பாடலிபுத்திரம் வரை வந்து அந்த நகரையும் சிலகாலம் ஆக்ரமித்துக் கொண்டனர். இருப்பினும், புஷ்யமித்ர சுங்கர் விரைந்து செயல்பட்டு இழந்த பகுதிகளை உடனே மீட்டார்.
- வட இந்தியாவின்மீது படையெடுத்த கலிங்க நாட்டுக் காரவேலனையும் எதிர்த்து அவர் போரிட்டார்.
- புஷ்யமித்த சுங்கர் வைதீக பிராமண சமயத்தை ஆதரித்தார். அவர் இரண்டு அஸ்வமேத (குதிரை வேள்வி) யாகங்களைச் செய்தார். புத்த சமயத்தவரை அவர் துன்புறுத்தியாக புத்த சமயச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.
- ஆனால், புத்தசமய கலையை புஷ்யமித்திரர் ஆதரித்தார் என்பதற்கு வலுவான சான்றுகள் உள்ளன. அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் பார்ஹீத், சாஞ்சி ஆகிய இடங்களிலிருந்து புத்தசமய சின்னங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டன.
- புஷ்யமித்ர சுங்கனுக்குப் பின்னர் அவரது புதல்வன் அக்னிமித்ரன் ஆட்சிக்கு வந்தான். சுங்க வம்சத்தின் கடைசி அரசன் தேவபூதி. அவனது அமைச்சரான வாசுதேவ கன்வன் என்பவரால் தேவபூதி கொல்லப்பட்டார்.

- கன்வ வம்சம் நிறுவப்பட்டது. அது 45 ஆண்டுகள் நீடித்தது. கன்வர்களின் வீழ்ச்சியிலிருந்து குப்தப்பேரரசு நிறுவப்படும் காலம் வரை மகதத்தின் வரலாறு வெற்றிடமாகவே இருந்தது எனலாம்.
- கங்கைச் சமவெளியை அயலவர் படையெடுப்பிலிருந்து காப்பாற்றிய விதத்தில் சுங்கர்களின் ஆட்சி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.
- பண்பாட்டு ரீதியாக நோக்கினால், பிராமண சமயத்தையும், குதிரை வேள்வியையும் சுங்கர்கள் புதுப்பித்தனர். வைணவ சமயத்தையும், குதிரை வேள்வியையும் சுங்கர்கள் புதுப்பித்தனர்.
- வைணவ சமயத்தையும் வடமொழியையும் சுங்கர்கள் போற்றி வளர்த்தனர். சுருக்கமாகக்; கூறினால், சுங்கர்களின் ஆட்சி வரப்போகும் குப்தர்களின் பொற்கால ஆட்சிக்கு கட்டியம் கூறுவதுபோல அமைந்தது.

சாதவாகனர்கள்

- மௌரியர்களின் வீழ்ச்சிக்குப்பிறகு, தக்காணத்தில் சாதவாகனர்கள் சுதந்திர அரசை நிறுவினார்கள். சுமார் 450 ஆண்டுகள் அவர்களது ஆட்சி நீடித்தது.
- ஆந்திரர்கள் என்றும் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். புராணங்களும் கல்வெட்டுக்களும் சாதவாகனர் வரலாற்றுக்கு முக்கிய சான்றுகளாக விளங்கின்றன.
- கௌதமி புத்ர சதகர்ணி என்பவரின் ஆட்சி பற்றி நாசிக் மற்றும் நானாகாத் கல்வெட்டுக்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றன. சாதவாகனர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் அக்காலத்திய பொருளாதார நிலைமையை எடுத்துக் கூறுகின்றன.
- சாதவாகன வம்சத்தை நிறுவியவர் சிமுகர். அவரைத் தொடர்ந்து கிருஷ்ணர் ஆட்சிக்கு வந்தார். மேற்கில் நாசிக் வரை அவர் பேரரசை விரிவுபடுத்தினார்.
- மூன்றாவது அரசன் ஸ்ரீசதகர்ணி. மேற்கு மாளவத்தையும் பீரார் பகுதியையும் அவர் கைப்பற்றினார். பின்னர் குதிரை வேள்விகளையும் செய்தார். சாதவாகன வம்சத்தின் பதினேழாவது அரசன் பெயர் ஹாலா.

- அவர் ஐந்து ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆட்சியிலிருந்தார். சத்தசாய் என்றழைக்கப்படும் கத சப்த சாய் என்ற நூலை ஹாலா இயற்றினார். இதில் பிராகிருத மொழியிலான 700 பாடல்கள் உள்ளன.
- சாதவாகன மரபின் மிகச்சிறந்த அரசராக விளங்கியவர் கௌதமிபுத்ர சதகர்ணி. கி.பி. 106 முதல் 130 ஆம் ஆண்டு வரை இருபத்தி நான்கு ஆண்டுகள் அவர் ஆட்சி புரிந்தார்.
- அவரது அன்னை கௌதமி பாலஸ்ரீ வெளியிட்ட நாசிக் கல்வெட்டில் அவரது சாதனைகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. கௌதமிபுத்ர சதகர்ணி தக்காணம் முழுவதையும் கைப்பற்றி பேரரசை விரிவுபடுத்தினார்.
- மாளவத்தின் அரசர் நாக பாணரை எதிர்த்துப் போரிட்டு அவர் பெற்ற வெற்றி மகத்தானதாகும். அவர் பிராமண சமயத்தை ஆதரித்தார் இருப்பினும் புத்த சமயத்தவருக்கும் கொடைகளை வழங்கினார்.
- கௌதமிபுத்ர சதகர்ணிக்குப்பிறகு அவரது மகன் வசிஷ்டபுத்ர புலமாயி ஆட்சிக்கு வந்தார். அவர் சாதவாகன ஆட்சியை கிருஷ்ணா நதி முகத்துவாரம் வரை விரிவு படுத்தினார்.
- அவர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் கப்பல் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் அவரது கடற்படை வலிமையும் கடல்வானிக வளமையும் வெளிப்படுகிறது. சாதவாகனர்களின் கடைசி முக்கிய அரசர் யக்ஞஸ்ரீ சதகர்ணி.

பொருளாதார நிலைமை

- சாதவாகனர் ஆட்சிக் காலத்தில் வாணிகமும் தொழிலும் நன்கு வளர்ச்சியடைந்தன. வணிகர்கள் தங்களது வாணிபத்தைப் பெருக்குவதற்காக வணிகக் குழுக்களை அமைத்துக் கொண்டனர்.
- குயவர்கள், நெசவுத் தொழில் செய்வோர், எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள் போன்ற கைவினைஞர்களும் கழகங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர் கர்ஷபணம் என்று அழைக்கப்பட்ட வெள்ளி நாணயங்கள் வர்த்தகத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டன.

- சாதவாகனர்கள் காலத்தில் அயல்நாட்டு வர்த்தகமும் நன்கு செழித்தது. தக்காணத்திலிருந்த பல்வேறு துறைமுகங்களை டாலமி குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- மேற்கு தக்காணத்திலிருந்த கல்யாண் சாதவாகனர்களின் மிகப்பெரிய துறைமுகமாகும். கிழக்குக் கடற்கரையிலிருந்த கண்டகசேலா, கஞ்சம் என்ற துறைமுகங்களும் சிறப்பு வாய்ந்தவை.

பண்பாட்டுக் கொடை

- சாதவாகனர்கள் பிராமண சமயத்தையும் புத்த சமயத்தையும் ஆதரித்தனர். சைத்தியங்களையும் விகாரங்களையும் கட்டினர்.
- புத்தசமய துறவிகளுக்கு நிலங்கள் மற்றும் கிராமங்களை மானியமாக வழங்கினர். வசிஷ்டபுத்ரபுலமாயி என்ற அரசர் அமராவதி ஸ்தூபியை செப்பனிட்டார்.
- நாகார்ஜீனகொண்டாவிலுள்ள அவர்களது கட்டிடக்கலை குறிப்பிடத்தக்கது. பிராமண சமயத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பித்த சாதவாகனர்கள் அசுவமேதம் மற்றும் ராஜசூய வேள்விகளையும் நடத்தினர்.
- பிராகிருத மொழி மற்றும் இலக்கியத்தையும் அவர்கள் ஆதரித்தனர். ஹாலா எழுதிய சத்தசாய் பிராகிருத இலக்கியத்தின் போற்றத்தக்க நூலாக விளங்குகிறது.

வடமேற்கு இந்தியாவில் அயலவர் படையெடுப்புகள்

பாக்டிரியர்கள்

- கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் பாக்டிரியா, பார்த்தியா இரண்டும் சிரியாப் பேரரசிலிருந்து விடுதலை பெற்றன.
- பாக்டிரியாவின் கிரேக்க ஆட்சியாளரான டெமெட்ரியஸ் ஆப்கானிஸ்தான், பஞ்சாப் பகுதிகளைத் தாக்கி கைப் பற்றினார் தட்சசீலத்திலிருந்து அப்போலோடோடஸ், மீனாந்தர் என்ற தமது இரண்டு படைத்தலைவர்களை மற்ற பகுதிகளைப் கைப்பற்றும்படி அனுப்பி வைத்தார்.

- அப்போலோடோடஸ் சிந்துப்; பகுதியைக் கைப்பற்றி உஜ்ஜயினிவரை முன்னேறினார். மீனாந்தர் மதுரா வரை தமது ஆட்சியை விரிவுபடுத்தியதுடன் பாடலிபுத்திரத்;தைக் கைப்பற்றவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். ஆனால், புஷ்யமித்ர சுங்களின் பேரனான வசுமித்ரன் அவனை எதிர்த்துப் போரிட்டு தடுத்து நிறுத்தினார்.
- மீனாந்தர், மிலிந்தா என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். அவரது தலைநகரம் சாகாலா (சியால்கோட்). அவர் புத்த சமயத்தில் அதிக ஆர்வம் கொண்டார்.
- புத்த சமயத் துறவி நாகபாணருடன் அவர் உரையாடியது “மிலிந்தபான்ஹோ” (மிலிந்தரின் வினாக்கள்) என்ற பாலிமொழி நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.
- மீனாந்தர் புத்த சமயத்தை தழுவியதோடு பெஸ்நகரில் கருடத்தூணையும் நிறுவினார். மீனாந்தரின் மறைவுக்குப் பின்னரும் நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக கிரேக்கத்தின் தாக்கம் இந்தியாவில் நீடித்தது.

சாகர்கள்

- சாகர்கள் அல்;லது சைத்தியர்கள் பாக்கீரியா, பார்த்தியா பகுதிகளைத் தாக்கி கிரேக்க ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து அவற்றைக் கைப்பற்றினர்.
- கிரேக்கர்களின் வழிமுறையைப் பின்பற்றி சாகர்களும் தங்களது ஆட்சியை வடமேற்கு இந்தியாவில் மெல்ல விரிவுபடுத்தினர். சாகர்களில்; இரண்டு பிரிவினர் இருந்தனர்.
- தட்சசீலத்திலிருந்து ஆட்சி செய்த வடக்கு சத்திரப்புக்கள். மற்றொரு பிரிவினர் மகாராஷ்டிரப் பகுதியில் ஆட்சிபுரிந்த மேலைச் சத்திரப்புக்கள்
- கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் சாகர்களின் ஆட்சியை நிறுவியவர் மாவஸ். அவருக்குப்பின் அவரது மகன் முதலாம் ஏசஸ் ஆட்சிக்கு வந்தார்.
- அவர் விக்ரம் சகாப்தத்தை நிறுவினார் என்ற கருத்தும் உண்டு. தட்ச சீலத்து சத்திரப்புக்களை பார்த்தியர்கள் முறியடித்தனர்.

குஷானர்கள்

- மத்திய ஆசியாவை பூர்வீகமாகக் கொண்ட யூச்சி பழங்குடியின் ஒரு பிரிவினரே குஷானர்கள். அவர்கள் முதலில் சாகர்களை விரட்டிவிட்டு பாக்ஷரியாவைக் கைப்பற்றினர்.
- பின்னர் படிப்படியாக காபூல் பள்ளத்தாக்கு வழியாக முன்னேறி காந்தாரப் பகுதியை கைப்பற்றினர். குஷாண மரபைத் தோற்றுவித்தவர் குஜூலா காட்பிசஸ் அல்லது முதலாம் காட்பிசஸ்.
- காபூல் பள்ளத்தாக்கை கைப்பற்றிய அவர் தமது பெயர் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டார். அவரது புதல்வர் வீமா காட்பிசஸ் அல்லது இரண்டாம் காட்பிசஸ் வடமேற்கு இந்தியா முழுவதையும் கைப்பற்றி மதுராவரை முன்னேறினார்.
- 'முழு உலகையும் வென்ற தலைவன்' என்ற விருதுகள் பொறித்த தங்க நாணயங்களையும் அவர் வெளியிட்டார். அவர் சிறந்த சிவபக்தனாகவும் திகழ்ந்தார்.

கனிஷ்கர் (கி.பி. 78 – 120)

- குஷாண மரபில் சிறப்புமிக்க ஆட்சியாளர் கனிஷ்கர். கி.பி. 78 ஆம் ஆண்டு தொடங்கும் சாக சகாப்தத்தை அவர் நிறுவினார். அவர் ஒரு பெரும் படையெடுப்பாளர் மட்டுமல்ல, சமயம் மற்றும் கலையைப் போற்றுவவராகவும் திகழ்ந்தார்.

கனிஷ்கரின் படையெடுப்புகள்

- கனிஷ்கர் ஆட்சிக்கு வந்தபோது அவரது பேரரசில் ஆப்கானிஸ்தான், காந்தாரம், சிந்து, பஞ்சாப் ஆகிய பகுதிகள் இருந்தன.
- பின்னர், அவர் மகதத்தைக் கைப்பற்றி பாடலிபுத்திரம், புத்தகயா வரை முன்னேறிச் சென்றார். கல்ஹணரின் கூற்றுபடி, கனிஷ்கர் காஷ்மீர் மீது படையெடுத்து அதனைக் கைப்பற்றினார் என்பது தெளிவு.

- மதுரா, ஸ்வராவஸ்தி, கோசாம்பி, பெனாரஸ் போன்றவிடங்களில் அவரது நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, கங்கைச் சமவெளியின்; பெரும்பகுதி அவரது ஆட்சிக்குட்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
- சீனாவின்மீது படையெடுத்த கனிஷ்கர் அவர்களிடமிருந்து சில பகுதிகளையும் கைப்பற்றினார். தனது முதல் படையெடுப்பின்போது சீனப் படைத்தலைவர் பாஞ்சோ என்பவரிடம் கனிஷ்கர் தோல்வியடைந்தார்.
- இரண்டாவது படையெடுப்பின்போது பாஞ்சோவின் புதல்வாரன பான்யாங் என்பவரை முறியடித்தார். அதன் விளைவாக, காஷ்கர், யார்க்கண்ட், கோடான் ஆகிய பகுதிகளை கனிஷ்கர் தமது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- கனிஷ்கரின் பேரரசு மிகவும் பரந்த ஒன்றாகும். மேற்கில் காந்தாரம் தொடங்கி கிழக்கே பனாரஸ் வரையிலும், வடக்கில் காஷ்மீர் தொடங்கி தெற்கே மாளவம் வரையும் அவரது பேரரசு பரவியிருந்தது.
- தற்காலத்தில் பெஷாவர் என்றழைக்கப்படும் புருஷ்புரம் என்பது அவரது தலைநகர். அவரது பேரரசில் மற்றொரு சிறப்புமிக்க நகரமாக மதுரா திகழ்ந்தது.

கனிஷ்கரும் புத்த சமயமும்

- கனிஷ்கர் தமது ஆட்சியில் தொடக்கத்திலேயே புத்த சமயத்தை தழுவினார். இருப்பினும், அவரது நாணயங்களில் புத்தரின் உருவங்கள் மட்டுமல்லாது, இந்து மற்றும் கிரேக்க கடவுளரின் உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.
- இது கனிஷ்கர் பிற சமயங்கள்மீது கொண்டிருந்த சமய சகிப்புத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. கனிஷ்கரது காலத்தில்தான் மகாயான புத்தசமயம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- புத்தர் நிறுவிய அசோகர் பரப்பிய சமயத்திலிருந்து அது பல்வேறு தன்மைகளில் வேறுபட்டிருந்தது. மலர்கள், ஆபரணங்கள், வாசனைத்

திரவியங்கள், தீபங்கள் கொண்டு புத்தருக்கு வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டன.

இவ்வாறு, மகாயான புத்த சமயத்தில் உருவ வழிபாடும் சடங்குமுறைகளும் வளர்ச்சிபெற்றன.

- புதிய சமயத்தை பரப்பும் நோக்கத்தோடு கனிஷ்கர் மத்திய ஆசியா, சீனா போன்ற நாடுகளுக்கு சமயப்பரப்பு குழுக்களை அனுப்பி வைத்தார். பல்வேறு இடங்களில் புத்த சைத்தியங்களும் விஹாரங்களும் கட்டப்பட்டன.
- வசமித்திரர், அசுவகோஷர், நாகர்ஜீனர் போன்ற புத்தசமய அறிஞர்களையும் கனிஷ்கர் ஆதரித்தார். புத்த சமயத்திலும் கோட்பாட்டிலும் எழுந்த பிணக்குகளை தீர்க்கும் பொருட்டு கனிஷ்கர் நான்காவது புத்த சமய மாநாட்டைக் கூட்டினார்.
- வசமித்திரர் தலைமையில், காஷ்மீர் மாகாணம் ஸ்ரீ நகருக்கு அருகிலிருந்த குண்டலவன மடாலயத்தில் இம்மாநாடு நடைபெற்றது. சுமார் 500 துறவிகள் இதில் பங்குகொண்டனர். திரிபீடங்களுக்கு அதிகராபூர்வமான விளக்கவுரை இந்த மாநாட்டில் இறுதி வடிவம் பெற்றது. மகாயான கோட்பாடுகள் முழுவடிவம் பெற்றன.
- இம்மாநாட்டில் பங்கு பெற்ற அசுவகோஷர் ஒரு தத்துவஞானி, கவிஞர் மற்றும் நாடகாசிரியர். புத்தசரிதத்தின் ஆசிரியர். தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த நாகார்ஜீனர் கனிஷ்கரின் அவையில் இடம் பெற்றிருந்தார். பண்டைய இந்தியாவின் புகழ்மிக்க மருத்துவரான சரகர் என்பவரையும் கனிஷ்கர் ஆதரித்தார்.

காந்தாரக் கலை

- வடமேற்கு இந்தியாவிலிருந்த பெஷாவர் மற்றும் அதைச் சுற்றியிருந்த பகுதியே காந்தாரம் ஏற்பட்டது. அப்பகுதியே காந்தாரக் கலையின் தாயகமாகும்.
- காந்தாரக் கலையின் மிகச்சிறந்த சிற்பங்கள் கி.பி.முதலிரண்டு நூற்றாண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்டன. இத்தோ - கிரேக்கர்களின் ஆட்சிக்

காலத்தில் காந்தாரக் கலை தோன்றியது என்றாலும், சாகர்களும் குஷானர்களும் காந்தாரக் கலையைப் போற்றி வளர்த்தனர்.

- இதில் கனிஷ்கரின் பங்கு போற்றத்தக்கதாகும். இந்தியக் கலையும், கிரேக்க – ரோமானியக் கூறுகளும் இணைந்த கலவையே காந்தாரக் கலையாகும்.
- தட்சசீலம், பெஷாவர் போன்ற வடமேற்கு இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் காந்தாரக்கலை சிற்பங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- புத்தரின் உருவத்தை பல்வேறு வடிவங்களிலும், கோணங்களிலும், அளவுகளிலும் வடித்தமையே காந்தாரக் கலையின் சிறப்பாகும்.
- புத்தரின் பிறப்பு, அவரது துறவுக் கோலம், போதனைகள் போன்றவை சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டன.
- காந்தாரக் கலையின் சிறப்புக் கூறுகள் வருமாறு:
- மனித வடிவத்தை அதன் தசைகள், மீசையுள்ளிட்ட சிகைமடிப்புகள் தெரியும்படி உருவத்தைப் படைத்தல்
- தடித்த ஆடைகள் அவற்றின் மடிப்புகள் தெரியும்படி வடிவமைத்தல்
- அழகான சிற்பங்கள், விவரமான ஆபரணங்கள் மற்றும் அடையாளம் மூலமாக கருத்தை உணர்த்துதல்
- காந்தாரக் கலையின் முக்கிய கருப்பொருள் – புதிய புத்த சமயம்; பிரிவான மகாயான புத்தசமயக் கோட்பாடுகள் –
- புத்தர் உருவம் பரிணாம வளர்ச்சிபெற்றது
- கி.பி. முதல் நான்கு நூற்றாண்டுகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான மடாலயங்கள் கட்டப்பட்டன. பெஷாவர், ராவல்பிண்டி ஆகிய பகுதிகளைச் சுற்றி மட்டும் பதினைந்து மடலாயங்களின் சிதைவுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட புத்தசமய ஸ்தூபிகளில் கிரேக்க – ரோமானிய கட்டிடக் கலையின் தாக்கத்தை காணமுடிகிறது. ஸ்தூபியின் உயரம்

கூடுதலாகவும், அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகுந்தும் இவை அமைக்கப்பட்டன. இதனால், ஸ்தூபிகளின் அழகு மேலும் அதிகரித்தது.

மதுரா கலைப்பாணி

- தற்கால உத்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள மதுரா என்ற இடத்தில் தோன்றி வளர்ந்த கலையே மதுரா கலைப்பாணி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் அது புகழ்பெற்று விளங்கியது. தொடக்கத்தில் மதுரா கலைப்பாணி தன்னிச்சையாக உள்நாட்டு கலைநயத்துடன் வளர்ச்சி பெற்றது.
- புத்தரது உருவங்களில் குறிப்பாக அவரது முகம் ஆன்மீகப் பொலிவு நிறைந்து காணப்பட்டது. இத்தகைய பொலிவு காந்தார சிற்பங்களில் காணப்படவில்லை.
- சிவன் - பார்வதி, விஷ்ணு லட்சுமி உருவங்களும் மதுராவில் செதுக்கப்பட்டன. யகூஷிகள், அப்சரஸ்கள் ஆகிய உருவங்கள் மதுரா கலைப்பாணியின் சிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

கனிஷ்கரின் பின்தோன்ல்களும் குஷானர் ஆட்சியும் முடிவும்

- கனிஷ்கருக்குப்பின் ஆட்சிக்கு வந்தோர் சுமார் நூற்றியம்பது ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தனர். கனிஷ்கரது புதல்வாரன ஹிவிஷ்கர் பேரரசை அப்படியே கட்டிக்காத்தார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் மதுரா சிறப்பு வாய்ந்த நகரமாகத் திகழ்ந்தது.
- கனிஷ்கரைப் போலவே, அவரும் புத்தசமயத்தை ஆதரித்தார். குஷானர்களின் கடைசி முக்கிய ஆட்சியாளர் வாசுதேவர். அவரது காலத்தில் குஷான அரசின்பரப்பு குறுகிப் போயிருந்தது.
- அவரது கல்வெட்டுக்கள் மதுராவைச் சுற்றியே கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் சிவனை வழிப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. வாசுதேவருக்குப் பிறகு,

சிறுசிறு குஷான இளவரசர்கள் வடமேற்கு இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் ஆட்சி புரிந்தனர்.

பகுதி-IV

குப்தப் பேரரசு

குப்தர் கால வரலாற்றை எழுவதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. இலக்கியம், பொறிப்புகள், நாணயங்கள் அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை. குப்த அரசர்களின் பரம்பரை குறித்து புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. குப்தர்களின் எழுச்சி பற்றி விசாகதத்தர் எழுதிய சமகால நூல்களான 'தேவிசந்திரகுப்தம்', 'முத்ராராட்சம்' இரண்டும் கூறுகின்றன. இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்த சீனப்பயணி பாஹியான் விட்டுச் சென்றுள்ள குறிப்புகள் குப்தப் பேரரசின் சமூக, பொருளாதார, சமய நிலைமைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது. இத்தகைய இலக்கிய சான்றுகள் தவிர, மெஹ்ருளி இரும்புத்தூண் கல்வெட்டு, அலகாபாத் கற்றூண் கல்வெட்டு போன்ற கல்வெட்டு போன்ற கல்வெட்டுகளும் குப்த வரலாற்றுக்கு சான்றுகளாக உள்ளன. மெஹ்ருளி கல்வெட்டு முதலாம் சந்திரகுப்தனின் சாதனைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. சமுத்திர குப்தனின் ஆட்சியைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள உதவும் முக்கிய சான்றாக விளங்குவது அலகாபாத் கற்றூண் கல்வெட்டு. அவரது ஆளுமையும் சாதனைகளும் அக்கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அசோகர் நிறுவிய கல்தூணில் இக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. நாகரி வரிவடிவத்தில் வடமொழியில் இது எழுதப்பட்டுள்ளது. ஹரிசேனர் தொகுத்த இக்கல்வெட்டில் 33 வரிகள் காணப்படுகின்றன. சமுத்திரகுப்தன் அரியணையேறிய சூழ்நிலை, வட இந்தியா மற்றும் தக்காணத்தில் அவர் மேற்கொண்ட படையெடுப்புகள், சமகால ஆட்சியாளர்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த உறவுகள், ஒரு கவிஞராகவும் அறிஞராகவும் அவரது சாதனைகள் போன்றவற்றை இக்கல்வெட்டு

விவரிக்கிறது. குப்த அரசர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் உள்ள உருவங்களும் சொற்றொடர்களும் குப்த மன்னர்களின் பட்டங்கள், அவர்கள் செய்த வேள்விகள் போன்ற விவரங்களைத் தருகின்றன.

முதலாம் சந்திரகுப்தர் (கி.பி. 320 – 330)

- குப்த மரபை தோற்றுவித்தவர் ஸ்ரீகுப்தர். அடுத்து பதவிக்கு வந்தவர் கடாக்கஜர்.
- இவர்கள் இருவரும் 'மகாராஜா' என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களது ஆட்சிபற்றி அதிக விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை.
- அடுத்த ஆட்சியாளர் முதலாம் சந்திரகுப்தர். மகாராஜாதிராஜா அல்லது அரசர்களுக்கு அரசன் என்று முதலில் அமைக்கப்பட்டவர்.
- அவரது பரந்த போர்வெற்றிகளை இந்த விருது வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.
- லிச்சாவிகளுடன் மணஉறவு கொண்டதன்மூலம் அவர் தனது வலிமையைப் பெருக்கிக் கொண்டார். அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குமாரதேவி என்ற இளவரசியை அவர் மணந்துகொண்டார்.
- இதனால் குப்தர்களின் வலிமையும் புகழும் அதிகரித்தன. மெஹருளி இரும்புத் தூண் கல்வெட்டு அவரது பரவலான போர் வெற்றிகள் பற்றி குறிப்பிடுகிறது.
- கி.பி. 320 ஆம் ஆண்டு தொடங்கும் குப்த சகாப்தத்தை நிறுவியவர் முதலாம் சந்திரகுப்தர் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது

சமுத்திரகுப்தர் (கி.பி. 330 – 380)

- குப்த மரபிலேயே மிகச் சிறந்த அரசராக விளங்கியவர் சமுத்திரகுப்தர். அவரது ஆட்சிபற்றி அலகாபாத் கல்தூண் கல்வெட்டு விவரமாகக் குறிப்பிடுகிறது.
- அவரது படையெடுப்பின் மூன்று நிலைகள் இக்கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளன.
 1. வடஇந்திய ஆட்சியாளருக்கு எதிராக மேற்கொண்டவை
 2. தென்னிந்திய ஆட்சியாளருக்கு எதிரான புகழ்மிக்க “தட்சிணபாதா” படையெடுப்பு
 3. வட இந்திய ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிரான இரண்டாவது படையெடுப்பு
- சமுத்திரகுப்தர் தமது முதலாவது படையெடுப்பில் அச்சுதன், நாகபாணன் இருவரையும் முறியடித்தார். அச்சுதன் பெரும்பாலும் ஒரு நாக மரபு அரசராக இருத்தல் வேண்டும்.
- மேலை கங்கைச் சமவெளிப்பகுதியை ஆட்சி புரிந்துவந்த கோடா குடும்பத்தை சேர்ந்தவர் நாகபாணர். இவ்விரு அரசர்களும் முறியடிக்கப்பட்டு அவர்களது நாடுகளை சமுத்திரகுப்தர் இணைத்துக் கொண்டார்.
- இந்த குறுகிய கால படையெடுப்பினால் சமுத்திரகுப்தர் மேலை கங்கைச் சமவெளி முழுவதையும் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தார்.
- பின்னர் சமுத்திரகுப்தர் தென்னிந்திய அரசர்களுக்கெதிராக படையெடுத்திச் சென்றார். அவரது தென்னிந்தியப் படையெடுப்பின் போது பன்னிரண்டு ஆட்சியாளர்களை முறியடித்ததாக அலகாபாத் கல்தூண் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.
- அவர்களது பெயர்களும் தெளிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன – கோசல நாட்டு மகேந்திரன், மகாகாந்தாரத்தின் வியாகராஜன், கேரளாவின் மந்தராஜன், பிஸ்தபுரத்து மகேந்திரகிரி, கோட்டுராவைச் சேர்ந்த சுவாமி தத்தன்

இரெண்ட பள்ளாவின்தாமனன், காஞ்சியைச் சேர்ந்த விஷ்ணுகோபன், அவமுத்த நாட்டு நீலராஜன், வெங்கிநாட்டு ஹஸ்திவர்மன் பலாக்காவின் உக்ரசேனன், தேவராஷ்டிரத்து குபேரன் மற்றும் குஸ்தலபுரத்து தனஞ்சயன்.

- தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்தவரை சமுத்திரகுப்தரின் கொள்கை வேறுபட்டிருந்தது. அவர் தென்னிந்திய அரசர்களை அழித்து அப்பகுதிகளை பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ள வில்லை.
- மாறாக, அவர்களை முறியடித்த பின்னர் மீண்டும் ஆட்சிப் பகுதிகளை அவரவரிடமே ஒப்படைத்தார். தனது மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளு மாறு அவர் வலியுறுத்தினார்.
- சமுத்திரகுப்தரின் மூன்றாவது படையெடுப்பு எஞ்சியிருந்த வடஇந்திய அரசர்களை முறியடிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.
- ஒன்பது அரசர்களுக்கு எதிராக போரிட்ட அவர் அவர்களை அழித்து ஆட்சிப்பகுதிகளை பேரரசோடு இணைத்துக் கொண்டார்.
- அவர்களது பெயர்களும் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன ருத்ரதேவன், மதிலன், நாகதத்தன், சந்திரவர்மன், கணபதிநாகன், நாகசேனன், அச்சுதன், நந்தின், பாலவர்மன்.
- இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நாகர் குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்கள். வட இந்தியாவில் வெவ்வேறு பகுதிகளில் ஆட்சிபுரிந்து வந்தவர்கள்

சமுத்திரகுப்தரின் பேரரசுப்பரப்பு

- இந்த போர் வெற்றிகளுக்குப் பிறகு மேலை கங்கைச் சமவெளி தற்கால உத்திரப் பிரதேசத்தின் பெரும்பகுதி மத்திய இந்தியாவின் ஒரு பகுதி, வங்காளத்தின் தென்மேற்குப் பகுதி ஆகிய பகுதிகளும் சமுத்திரகுப்தரின் ஆட்சிக்குட்பட்டது.
- இப்பகுதிகளில் அவரது நேரடி நிர்வாகம் நடைபெற்றது. தெற்கில் கப்பம் செலுத்தும் அரசுகள் இருந்தன. மேற்கிலிருந்த சாக மற்றும் குஷான சிற்றரசுகளும் அவரது ஆதிக்கத்திற்கு கட்டுப்பட்டே இருந்தன.

- தக்காணத்தின் கிழக்குக் கடற்கரையிலிருந்த அரசுகளும், பல்லவ அரசு உட்பட, அவரது மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தன.

சமுத்திரகுப்தர் பற்றிய மதிப்பீடு

- வரலாற்றின் ஏடுகளில் சமுத்திரகுப்தரின் போர் வெற்றிகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். தனிப்பட்ட சாதனைகளிலும் அவர் புகழ்மிக்கவராகவே திகழ்ந்தார்.
- எதிரிகளை அவர் பெருந்தன்மையுடன் நடத்தியமை, அவரது கூரிய அறிவு, புலமை, இசையில் மேதமை போன்றவற்றை அலகாபாத் கல்தூண் கல்வெட்டு விவரமாகக் குறிப்பிடுகிறது.
- பாடல்களை இயற்றும் திறனைப் பெற்றிருந்த அவரை 'கவிராஜன்' என்று கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. அவரது நாணயங்களில் வீணையுடன் அமர்ந்திருக்கும் காட்சி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இசையில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வத்தையும் திறமையையும் இது எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. ஹரிசேனர் உள்ளிட்ட பல்வேறு புலவர்களையும், அறிஞர்களையும் அவர் ஆதரித்தார்.
- தனது மரபுக்கே உரிய பண்பான வடமொழியைப் போற்றி ஆதரிக்கும் பண்பையும் அவர் பெற்றிருந்தார். சிறந்த வைணவராகத் திகழ்ந்த அவர் பிற சமயப் பிரிவுகளையும் சகிப்புத்தன்மையுடன் நடத்தினார்.
- புத்த சமயத்தின்மீது பற்றுக்; கொண்டிருந்த அவர் புகழ்மிக்க புத்தசமய அறிஞரான வசுபந்து என்பவரை ஆதரித்தார்.

இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் (கி.பி. 380 – 415)

- சமுத்திரகுப்தருக்குப்பின் அவரது புதல்வர் இரண்டாம் சந்திரகுப்த விக்ரமாதியர் ஆட்சிக்கு வந்தார்.
- ஆனால் ஒருசில வரலாற்று அறிஞர்கள் சமுத்திரகுப்தருக்கு அடுத்து ராமகுப்தர் ஆட்சிக்கு வந்ததாகக் கூறுகின்றன.

- இதற்கு வலுவான சான்றுகள் இல்லை. தனது தந்தையைப் போல படைவலிமையும் ஆற்றலும் கொண்டிருந்த இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் தனது வெற்றிகள்மூலம் குப்தப் பேரரசை மேலும் விரிவுபடுத்தினார்.
- அரசியல் வெல்திறனும் போர் ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற அவரால் இந்த சாதனையை நிகழ்த்த முடிந்தது.
- திருமண உறவுகள் மூலம் தனது அரசியல் வலிமையை அவர் பெருக்கிக் கொண்டார். மத்திய இந்தியாவின் நாக இளவரசி குபேரநாகா என்பவரை அவர் மணந்து கொண்டார்.
- தனது புதல்வி பிரபாவதியை வாகாடக மரபு அரசன் இரண்டாம் ருத்ரசேனருக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தார்.
- தக்காணத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடத்தில் வாகடர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர் என்ற அடிப்படையில் இந்த மணஉறவு அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிளங்கியது.
- இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் மேற்கு இந்தியாவில் சாகர்களுக்கு எதிராக படையெடுத்துச் சென்றபோது இந்த மண உறவும் வாகாடர்களின் நட்பும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

மேற்கு இந்தியாவை வெற்றிகொள்ளல்

- மேற்கு இந்தியாவிலிருந்து சாக சத்திரப்புகளை எதிர்த்துப் போரிட்டு பெற்ற வெற்றியே இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் போர்த்துறை சாதனைகளில் மகத்தானதாகும்.
- சாக சத்திரப்பு மரபின் கடைசி ஆட்சியாளரான மூன்றாம் ருத்ரசிம்மன் இப்போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டான்.
- மேற்கு மாளவம், கத்தியவார் தீபகற்பம் ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய அவரது ஆட்சிப் பகுதிகள் குப்தப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

- இந்த மகத்தான வெற்றிக்குப் பிறகு இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் அசுவமேத யாகம் நடத்தியதோடு சாகர்களை அழித்தவர்' என்று பொருள் கொண்ட 'சாகரி' என்ற விருதுப் பெயரையும் சூட்டிக்கொண்டார்.
- தம்மை 'விக்ரமமாதித்தன்' என்றும் புகழ்படக் கூறிக்கொண்டார்.
- மேற்கு இந்தியாவை வெற்றிகொண்டதின் விளைவாக பேரரசின் மேற்கு எல்லை அராபியக் கடல்வரை நீண்டது.
- இதனால் புரோச், சோபரா, காம்பே உள்ளிட்ட துறைமுகங்கள் குப்தப் பேரரசின் எல்லைக்குள் வந்தன.
- மேலை நாடுகளுடானான அயல்நாட்டு வர்த்தகம் குப்தப் பேரரசின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. உஜ்ஜயினி ஒரு முக்கிய வணிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகராக வளர்ச்சி பெற்றது, விரைவில் அது குப்தர்களின் மாற்றுத் தலைநகராகவும் விளங்கியது.
- வங்காளத்தில் உற்பத்தியான அழகிய பருத்தி ஆடைகள், பீகாரின் அவுரிச் சாயம், பனாரஸ் பட்டு, இமாலய மலைகளின் நறுமணப் பொருட்கள், சந்தனம், தென்னிந்திய வாசனைத் திரவியங்கள் போன்றவை இந்த துறைமுகங்களுக்கு எவ்வித தடையுமின்றி கொண்டு வரப்பட்டன.
- இந்தியப் பொருட்களை வாங்குவதற்காக மேற்கத்திய வணிகர்கள் ரோமனிய தங்கத்தை இந்தியாவிற்கு கொண்டுவந்து குவித்தனர்.
- இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் வெளியிட்ட பல்வகை தங்க நாணயங்கள் குப்த பேரரசின் செல்வச் செழிப்புக்கு அடையாளமாகும்.

இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் பற்றிய மதிப்பீடு

- குப்தப் பேரரசின் வலிமையும் புகழும் இரண்டாம் சந்திரகுப்த விக்ரமமாதித்தன் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அவற்றின் உச்சிக்கே சென்றன.
- அக்காலத்திய பொதுவான பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அவரது பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. காளிதாசர் போன்ற சிறந்த இலக்கிய படைப்பாளர்களை அவர் ஆதரித்தார்.

- கலைத்துறை நடவடிக்கைகளையும் அவர் ஊக்குவித்தார். அக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு வளர்ச்சி காரணமாகத்தான் குப்தர் காலம் பொற்காலம் என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்படுகிறது.
- குப்தர்கால பண்பாட்டு வளர்ச்சி பற்றி பின்வரும் பகுதிகளில் காணலாம்.

இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் பின்தோன்றல்கள்

- இரண்டாம் சந்திரகுப்தருக்குப்பின் அவரது புதல்வர் குமார குப்தர் ஆட்சிக்கு வந்தார். அமைதியும் செழிப்பும் அவர் காலத்தில் நிலவியது.
- அவர் ஏராளமான நாணயங்களை வெளியிட்டார்.
- அவரது கல்வெட்டுக்களை குப்தப் பேரரசு முழுவதும் காணலாம். அவர் குதிரை வேள்வியும் மேற்கொண்டார். பிற்காலத்தில் உலகப்புகழ் பெறவிருந்த நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவியது அவரது மகத்தான செயலாகும்.
- அவரது ஆட்சிக்கால இறுதியில் வலிமையும் செல்வமும் மிகுந்த புஷ்யமித்திரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட பழங்குடியினரால் குப்தப்படை முறியடிக்கப்பட்டது.
- மத்திய ஆசியாவிலிருந்து புறப்பட்ட ஹீணர்கள் இந்துகுஷ் மலையைக் கடந்து இந்தியாமீது தாக்குதல் தொடுக்கவும் முயற்சித்தனர்.
- ஆனால் அடுத்த ஆட்சிக்கு வந்த ஸ்கந்த குப்தர்தான் உண்மையில் ஹ_ணர்களை எதிர்கொண்டவர். ஹ_ணர்களை முறியடித்து பேரரசை காப்பாற்றியதும் அவரே.
- இந்த போரினால் குப்தப் பேரரசின் பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாகியது.
- ஸ்கந்த குப்தரின் மறைவுக்குப் பின்னர் புருகுப்தர், புத்தகுப்தர், பாலாதித்யர் போன்ற அவரது வழித் தோன்றல்களினால் குப்தப் பேரரசை ஹ_ணர்களின் தாக்குதல்களிலிருந்து காப்பாற்ற முடியவில்லை.

- இறுதியில் ஹ_ணர்களின் படையெடுப்புகளின் விளைவாக குப்தப் பேரரசு மறைந்தது. பின்னர் மாளவத்தின் யசோதர்மன் எழுச்சி பெற்றான்.

குப்தர் ஆட்சிமுறை

- பரம பட்டாரகா, மகாராஜாதி ராஜா, பரமேஸ்வரா, சாம்ராட், சக்ரவர்த்தி போன்ற விருதுப் பெயர்களை குப்தப் பேரரசர்கள் சூட்டிக் கொண்டதாக கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.
- முதலமைச்சர், சேனாதிபதி, பிற அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட அமைச்சரவை அரசனுக்கு ஆட்சித் துறையில் ஆலோசனைகளை வழங்கியது.
- குப்தர்கால கல்வெட்டுகள் சண்டிவிக்கரன் என்ற உயர் அதிகாரி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.
- அயலுறவுத் துறை அதிகாரியாக அவர் இருந்திருக்கக்கூடும்.
- குமாரமத்யர்கள், அயுத்தர்கள் போன்ற அதிகாரவர்க்கம் மூலமாக அரசர் மாகாண ஆட்சித் துறையோடு நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். குப்தப் பேரரசின் மாகாணங்கள் 'புத்திகள்' எனப்பட்டன.
- மாகாண ஆளுநர்கள்; உபரிகர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் இளவரசர்களாகவே இருந்தனர்.
- புத்திகள் ஒவ்வொன்றும் விஷயங்கள் என்றழைக்கப்பட்ட மாவட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. மாவட்ட ஆட்சிப் பொறுப்பு விஷயபதி என்ற அதிகாரியிடமிருந்து.
- நகர நிர்வாகத்தை நகர சிரேஷ்டிகள் கவனித்து வந்தனர். மாவட்டத்திலிருந்த கிராமங்களின் நிர்வாகம் கிராமிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.
- குப்தர் ஆட்சிமுறை குறித்து பாஹியான் அளிக்கும் தகவல்கள் பயனுள்ளவை. குப்தர் ஆட்சி கருணைமிக்கதாக இருந்தது.
- மக்களது நடமாட்டத்திற்கு எவ்வித தடையும் இருக்கவில்லை. ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க முடிந்தது.

- தனிநபர் வாழ்க்கையில் அரசின் தலையீடு காணப்படவில்லை. தண்டனைகளும் கடுமையானதாக இல்லை. அபராதம் விதிப்பதே பொதுவான தண்டனை முறையாகும்.
- ஒற்றர் முறை ஏதும் இல்லை. பயணிகளுக்கு பாதுகாப்புமிக்க சாலைகள், திருடர்கள் பயமின்மை போன்றவை குப்த ஆட்சிமுறையின் திறமைக்கு சான்று பகர்வதாகும்.

இலக்கியம்

- வடமொழி குப்தர் காலத்தில் ஏற்றம் பெற்றது. பிரம்மி வரிவடிவத்திலிருந்து நாகிரி வரிவடிவம் வளர்ச்சி பெற்றது. காவியம், கவிதை, நாடகம், உரைநடை என பல்வேறு வடிவங்களிலான வடமொழி இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டன.
- வடமொழி இலக்கியங்களிலேயே மிகச்சிறந்தவை குப்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகும்.
- ஒரு சிறந்த கவிஞராகவும் திகழ்ந்த சமுத்திரகுப்தர் ஹரிசேனர் உள்ளிட்ட பல அறிஞர்களை ஆதரித்தார்.
- புகழ்மிக்க 'நவரத்தினங்கள்' இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் அவையை அலங்கரித்தனர். அவர்களில் முதன்மையானவர் காளிதாசர்.
- 'சாகுந்தலம்' என்ற சிறப்பான வடமொழி காவியத்தை அவர் படைத்தார். அது உலகின் தலைசிறந்த நூறு புத்தகங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.
- மாளவிகாக்னிமித்ரம், விக்ரமூர்வசியம் என்ற மேலும் இரண்டு நாடகங்களையும் அவர் எழுதியுள்ளார். அவர் படைத்த இரு காப்பியங்கள் ரகுவம்சம் மற்றும் குமாரசம்பவம்.
- ரிது சம்ஹாரம், மேகதூதம் என்ற கவிதை நூல்களையும் அவர் இயற்றியுள்ளார்.

- இக்காலத்தில் வாழ்ந்த மற்றொரு படைப்பாளி விசாகத்தர். முத்ராராட்சம், தேவிசந்திரகுப்தம் என்ற இரண்டு நாடகங்களை அவர் எழுதியுள்ளார்.
- அக்காலத்தின் புகழ் வாய்ந்த கவிஞர் சூத்ரகர். அவர் எழுதிய மிருச்சகடிகம் நகைச்சுவைக்கும் சோகத்திற்கும் பெயர்பெற்றது.
- அர்ச்சுனனுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் இடையே நடைபெற்ற மோதலைக் கூறும் கதையான கிருமார்ஜீன்யம் என்ற நூலைப் படைத்தவர் பாரவி. காவியதரிசனம், தசகுமாரசரிதம் ஆகிய நூல்களை தண்டின் எழுதியுள்ளார்.
- சுபந்து எழுதிய வாசவதத்தை மற்றொரு முக்கிய படைப்பாகும். குப்தர் காலத்தில்தான் பஞ்சதந்திரக் கதைகள், விஷ்ணு சர்மா என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டன.
- அமரசிம்ஹர் என்ற புத்தசமய அறிஞர் அமரகோசம் என்ற அகராதியைப் படைத்தார். தற்போது காணப்படும் புராணங்கள் குப்தர்கள் காலத்தில் தொகுப்பட்டதாகும்.
- அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை பாகவத புராணம், விஷ்ணுபுராணம், வாயு புராணம், மத்சய புராணம் என்பவையாகும். தற்காலத்தில் அறியப்படும் இராமாயணம், மகாபாரத நூல்களுக்கு இறுதிவடிவம் குப்தர் காலத்திலேயே அளிக்கப்பட்டது.

அறிவியல்

- கணிதம், வானஇயல், ஜோதிடம், மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் குப்தர்காலத்தில் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது.
- இக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஆரியப்பட்டர் சிறந்த கணிதமேதை மற்றும் வான இயல் அறிஞர். கி.பி. 499 ஆம் ஆண்டு அவர் ஆரியபைட்டியம் என்ற நூலை எழுதினார்.

- அது கணிதம், வானநூல் தொடர்புடையது சூரிய மற்றும் சந்திர கிரகணம் ஏற்படுவதை அறிவியல் அடிப்படையில் இந்நூல் விளக்குகிறது.
- பூமி உருண்டை வடிவிலானது என்றும் அது தன்னைத்தானே சுற்றிவருகிறது என்றும் முதன்முதலில் அறிவித்தவர் ஆரியபட்டரேயாவார்.
- ஆனால் இக்கருத்துக்களை அவருக்குப்பின் வந்த வராஹமிகிரரும், பிரம்மகுப்தரும் நிராகரித்தனர்.
- வராஹமிகிரர் ஐந்து வானஇயல் அமைப்புகளைக் கூறும் பஞ்ச சித்தாந்திகா என்ற நூலைப் படைத்தார்.
- ஜோதிடக் கலையில் சிறந்த புலமையுடையவராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். அவரது படைப்பான பிருகத்சம்ஹிதை வடமொழி இலக்கியத்தில் சிறந்த நூலாகப் போற்றப்படுகிறது.
- வான இயல், ஜோதிடம், புவியியல், கட்டிடக் கலை, வானிலை, விலங்குகள், மணமுறைகள், சகுனங்கள் என பல்வேறு தலைப்புகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.
- அவர் எழுதிய பிருகதஜாதகம் என்ற நூல் ஜோதிடக் கலைக்கு அடிப்படையாகக் கருதப்படுகிறது மருத்துவத்துறையில் சிறந்த மேதையான வாஃபதர் குப்தர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்.
- பண்டைய இந்தியாவின் மருத்துவ மும்மணிகளில் அவரும் ஒருவர். குப்தர் காலத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்த மற்ற இருவர் சரகரும், சூஸ்ருதரும்.
- 'அஷ்டாங்க சம்கிரஹம்' அல்லது மருத்துவத்தின் எட்டு பிரிவுகள் என்ற நூலை வாஃபதர் எழுதியுள்ளார்.

ஹர்ஷ வர்த்தனர்

குப்தப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் வடஇந்தியாவில் அரசியல் குழப்பம் நிலவியது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்தான் வடஇந்தியாவில் ஹர்ஷ வர்த்தனர் தனது பேரரசை உருவாக்கினார். ஹர்ஷரது காலத்தைப் பற்றியும் அவரது வரலாற்றையும் அறிந்துகொள்ள உதவும் முக்கிய சான்றுகள் பாணர் எழுதிய

ஹர்ஷசரிதமும், யுவான் சுவாங்கின் பயணக் குறிப்புகளுமாகும். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிற்கு வருகை தந்த சீனப் பயணி யுவான் சுவாங். இவ்விரண்டு சான்றுகளைத் தவிர, ஹர்ஷர் எழுதியுள்ள ரத்னாவளி, நாகநந்தம், பிரிய தர்சிகா என்ற நாடகங்களும் பயனுள்ள தகவல்களைத் தருகின்றன. மதுபென் பட்டயமும், சோன்பட் கல்வெட்டும் ஹர்ஷரது காலக்கணிப்புக்கு உதவுகின்றன. பான்ஸ்கரா கல்வெட்டில் ஹர்ஷரது கையொப்பம் உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஹர்ஷரின் இளமைக்காலம்

- ஹர்ஷரது குலத்தை நிறுவியவர் புஷ்யபூதி. குப்தர்களின் படைத் தலைவர்களாக புஷ்யபூதிகள் பணியாற்றி வந்தனர்.
- அவர்கள் தங்களை வர்த்தனர்கள் என்றும் அழைத்துக் கொண்டனர். ஹீணர்களின் படையெடுப்புக்குப்பின் தங்கள் சுதந்திரத்தை அவர்கள் அறிவித்துக் கொண்டனர்.
- புஷ்யபூதி வம்சத்தின் முதல் முக்கிய அரசர் பிரபாகர வர்த்தனர். டெல்லிக்கு வடக்கேயிருந்த தானேஷ்வரம் அவரது தலைநகரம்.
- அவர் மகாராஜாதிராஜா, பரமபட்டராகா போன்ற விருதுப் பெயர்களையும் சூட்டிக் கொண்டார்.
- பிரபாகா வர்த்தனரின் மறைவுக்குப்பின் அவரது மூத்த புதல்வர் ராஜ்ய வர்த்தனர் ஆட்சிக்கு வந்தார். தொடக்கத்திலிருந்தே அவர் பல இன்னல்களை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.
- அவரது தங்கை ராஜ்யஸ்ரீ கிரஹவர்ம மௌகாரியை மணந்திருந்தார். மாளவத்தின் அரசன் தேவகுப்தன், வங்காள ஆட்சியாளர் சசாங்கனின் துணையோடு கிரஹவர்மனைக் கொன்றுவிட்டான்.
- இச்செய்தியை கேள்விப்பட்ட ராஜ்யவர்த்தனர் மாளவ அரசனுக்கு எதிராகப் படையெடுத்து அவனது படைகளை அழித்தான்.

- ஆனால், தலைநகர் திரும்புவதற்கு முன்பேயே அவர் சசாங்களின் சதியால் கொல்லப்பட்டார். இதற்கிடையில் கணவனையிழந்த ராஜ்யஸ்ரீ காடுகளுக்கு தப்பிச் சென்றார்.
- தானேஷ்வரத்தில் ஹர்ஜவர்த்தனர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார். தமது தங்கையைக் காபாற்றுவது அவரது முதல் கடமையாக இருந்தது.
- பின்னர் தனது தங்கையின் கணவரைக் கொன்றவர்களையும் பழிவாங்க வேண்டியிருந்தது. தீக்குளிக்கவிருந்த தங்கையை ஹர்ஷர் முதலில் மீட்டார்.

ஹர்ஷரின் படையெடுப்புகள்

- தனது முதலாவது படையெடுப்பில், ஹர்ஷர் சசாங்கனை கனோஜிலிருந்து விரட்டியடித்தார். கனோஜ் நகரை தனது புதிய தலைநகராக அறிவித்தார்.
- இதன்மூலம் ஹர்ஷர் வட இந்தியாவின் வலிமைமிக்க தலைவரானார். அடுத்து, வாலாபியைச் சேர்ந்த இரண்டாம் துருவசேனருக்கு எதிராகப் போரிட்டு அவரைத் தோற்கடித்தார்.
- இரண்டாம் துருவசேனர் கப்பம்கட்டும் சிற்றரசரானார்.
- மேலைச்சாளுக்கிய அரசரான இரண்டாம் புலிகேசிக்கு எதிராக மேற்கொண்ட படையெடுப்பே ஹர்ஷரின் முக்கிய போர் நடவடிக்கையாகும்.
- யுவான் சுவாங்கின் பயணக் குறிப்புகளும், இரண்டாம் புலிகேசியின் கல்வெட்டுகளும் இப்படையெடுப்பு பற்றி விவரமாகக் கூறுகின்றன.
- நர்மதை நதிக்குத் தெற்கே தனது அரசை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடனேயே ஹர்ஷர் சாளுக்கிய ஆட்சியாளருக்கெதிராக போர் தொடுத்தார்.
- ஆனால், இரண்டாம் புலிகேசியின் ஐஹோலே கல்வெட்டுப்படி ஹர்ஷரை புலிகேசி முறியடித்தார் என அறிகிறோம்.

- இந்த வெற்றிக்குப் பிறகு புலிகேசி பரமேஸ்வரன் என்ற பட்டத்தை சூட்டிக் கொண்டான. யுவான்சுவாங்கின் பயணக் குறிப்புகளும் புலிகேசியின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்துகின்றன.
- சுதந்திர அரசாக இருந்த சிந்துப்பகுதி மீது ஹர்ஷர் தமது அடுத்த படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். ஆனால், அவரது சிந்துப் படையெடுப்பின் வெற்றி குறித்து சரியான தகவல்கள் இல்லை.
- நேபாயம் ஹர்ஷரிடின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டது. காஷ்மீரும் அவரது கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. காஷ்மீர் ஆட்சியாளர் தவறாது கப்பம் செலுத்தி வந்தார்.
- அஸ்ஸாம் ஆட்சியாளரான பாஸ்கரரவிவர்மனுடன் ஹர்ஷர் இணக்கமான உறவைக் கொண்டிருந்தார். கலிங்கத்தின்மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்டதே ஹர்ஷரது இறுதியான போர் நடவடிக்கையாகும்.
- தமது படையெடுப்புகளின் பயனாக, ஹர்ஷர் வடஇந்தியா முழுவதையும் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தார்.
- தற்காலத்திய ராஜஸ்தான், பஞ்சாப், உத்திரப் பிரதேசம், பீகார், ஒரிசா ஆகிய பகுதிகள் அவரது நேரடி கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன.
- ஆனால், அவரது ஆதிக்க எல்லை இன்னும் விரிவடைந்திருந்தது.
- எல்லைப்புற அரசுகளான காஷ்மீர், சிந்து, வாலாபி, காமரூபம் ஆகியன அவரது இறையாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தன.

ஹர்ஷரும் புத்த சமயமும்

- தொடக்கத்தில் சிறந்த சிவபக்தராக விளங்கிய ஹர்ஷர், பின்னர் ஹீனயான புத்த சமயத்தை பின்பற்றத் தொடங்கினார்.
- யுவான் சுவாங் அவரை மகாயான புத்த சமயத்திற்கு மாற்றினார். தனது அரசுக்குள் புலால் உணவை ஹர்ஷர் தடைசெய்தார்.

- உயிர்வதை செய்வோரை அவர் தண்டித்தார். தனது அரசு முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்தூபிகளையும் பயணிகள் தங்குமிடங்களையும் அவர் அமைத்தார்.
- புத்தசமய புனித இடங்களில் மடாலயங்களை அவர் நிறுவினார்.
- ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அனைத்து சமயங்களின் பிரதிநிதிகளையும் கூட்டி அவர்களுக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுகளைக் கொடுத்து மரியாதை செய்தார்.
- புத்தசமய துறவிகளை ஒன்றாக அமரச்செய்து, புத்தசமயக் கோட்பாடுகளை விவாதத்திற்கு உட்படுத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும்படி செய்தார்.

கனோஜ் பேரவை

- ஹர்ஷர் தனது ஆட்சிக் காலத்தின் முடிவில் சீனப் பயணி யுவான் சுவாங்கை கௌரவிப்பதற்காக கனோஜ் நகரில் ஒரு சமயப் பேரவையைக் கூட்டினார்.
- அதற்கு, அனைத்து சமயப் பிரிவுகளின் பிரதிநிதிகளுக்கும் அழைப்பு விடுத்தார். இருபது அரசர்களும், நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஆயிரம் அறிஞர்களும், மூன்றாயிரம் ஹீனயான மகாயான பிரிவினரும், மூன்றாயிரம் சமண மற்றும் பிராமண சமயத்தவரும் பேரவைக்கு வந்திருந்தனர்.
- தொடர்ந்து இருபத்திமூன்று நாட்கள் பேரவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.
- மகாயான கோட்பாட்டினன் மதிப்புகளையும், மற்ற கோட்பாடுகளைவிட அது உயர்ந்தது என்பதையும் யுவான்சுவாங் விளக்கிக் கூறினார். இருப்பினும், வன்முறைகளும் பந்தலுக்கு தீவைத்த நிகழ்ச்சிகளும் பேரவை நடவடிக்கைகளை மாசுபடுத்தின.
- ஹர்ஷரது உயிருக்கே கூட ஆபத்து ஏற்பட்டது. ஆனால், விரைவில் நிலைமை கட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டது.

- குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டனர். பேரவையின் இறுதி நாளன்று யுவான் சுவாங்கிற்கு விலை மதிப்புமிக்க பரிசுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன.

அலகாபாத் மாநாடு

- பிரயாகை என்றழைக்கப்படும் அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற மாநாடு பற்றி யுவான் சுவாங் தனது பயணக் குறிப்புகளில் விவரித்துள்ளார்.
- ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஹர்ஷர் கூட்டும் மாநாடுகளில் ஒன்றாகவே அது இருத்தல் வேண்டும். அனைத்து சமயப்; பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஹர்ஷர் தனது ஏராளமான செல்வத்தை ஹர்ஷர் வாரி வழங்கினார்.
- கருவூலம் காலியான நிலையில் தனது உடைகள் அணிகலன்கள் அனைத்தையும் கூட ஹர்சா தானமாக வழங்கினார் என்று யுவான் சுவாங் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- ஹர்ஷர்மீது யுவான் சுவாங் கொண்டிருந்த மதிப்பே இத்தகைய புகழுரைக்கு காரணம் என்று கூறலாம்.

ஹர்ஷரது ஆட்சிமுறை

- குப்தர்களின்; ஆட்சிமுறையை ஒட்டியே ஹர்ஷரது ஆட்சிமுறையும் அமைந்திருந்தது. அதுபற்றிய விவரங்களை யுவான் சுவாங் கூறியுள்ளார்.
- அரசர் நியாய உணர்வுடனும், நேரம் தவறாமலும் தமது பணிகளை மேற்கொண்டார். தனது ஆட்சிப் பகுதியில் அடிக்கடி சுற்றுப் பயணம் செய்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிட்டார்.
- அவருக்கு ஓய்வுநேரம் மிகவும் அரிதாகவே கிடைத்தது. கட்டாய ஊழியம் காணப்படவில்லை. வரிப்பளுவும் இல்லை.
- விளைச்சலில் ஆறில் ஒரு பங்கே வரியாக வசூலிக்கப்பட்டது. மௌரியர் காலத்தைப் போல குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன.

- விசாரணைகள் காட்டு மிராண்டித்தனமாகவும், மூட நம்பிக்கையானதாகவும் இருந்தன என்று யுவான் சுவாங் குறை கூறுகிறார்.
- காலாட்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, யானைப்படை என்ற நான்கு வகைப்படைகளும் ஹர்ஷரது ராணுவத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன.
- ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட குதிரைகளும், அறுபதாயிரம் யானைகளும் படையில் அங்கம் வகித்தன.
- மௌரியப் படையின் எண்ணிக்கையைவிட இது அதிகமே! ஹர்ஷரது ஆட்சிமுறையின் சிறப்புக்கூறு அரசின் ஆவணங்கள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட முறையே ஆகும்.
- ஹர்ஷரது ஆவணக் காப்பாகம் 'நிலோபிது' என்று அழைக்கப்பட்டது. சிறப்பு அதிகாரிகளின் கீழ் அது பராமரிக்கப்பட்டது.
- அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்ற அனைத்து நிகழ்வுகளும் பதிவு செய்யப்பட்டன.

ஹர்ஷரது ஆட்சியில் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள்

- அக்காலத்தில் சமூக நிலைமை பற்றி பாணர், யுவான் சுவாங்; இருவருமே விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பிராமணர், ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற நான்கு சாதிப்பிரிவுகள் வழக்கிலிருந்தன.
- சமூகத்தில் சலுகைபெற்று விளங்கியவர்கள் பிராமணர்கள். அவர்களுக்கு அரசால் நிலங்கள் மான்யங்களாக வழங்கப்பட்டன.
- ஷத்திரியர்கள் ஆளும்வர்க்கத்தினர். வைசியர்கள் பெரும்பாலும் வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். சூத்திரர்கள் வேளாண்மைத் தொழிலை மேற்கொண்டதாக யுவான்சுவாங் குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்வேறு கிளை சாதிகளும் இருந்தன.
- மகளிர் நிலை திருப்திகரமாக இல்லை தங்களது கணவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்பளிக்கும் சுயம்வரமுறை மறைந்து விட்டிருந்தது.

- வரதட்சணைமுறை பரவலாக பின்பற்றப்பட்டது. 'சதி' என்ற உடன்கட்டையேறும் வழக்கமும் காணப்பட்டது. மூன்றுவகை சவ அடக்கம் பற்றி யுவான் சுவாங் குறிப்பிட்டுள்ளார். எரித்தல், புதைத்தல் மற்றும் காட்டில் எறிந்துவிடுதல்.
- ஹர்ஷரது ஆட்சிக் காலத்தில் வாணிபம் சீர்குலைந்தது. வணிக மையங்களும், நாணயங்களும், வாணிகக் குழுக்களும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே இருந்தமை இதற்கு சான்று.
- கைத்தொழிலும், வேளாண் நடவடிக்;கைகளும்கூட சுறுசுறுப்பிழந்து காணப்பட்டன.
- பொருட்களுக்கு அதிக தேவை இல்லாமற்போகவே, உற்பத்தியும் குறைவாகவே இருந்தது. இதனால் தன்;னிறைவுபெற்ற கிராமியப் பொருளாதாரம் எழுச்சி பெற்றது.
- குப்தர் காலத்துடன் ஒப்;பிடும்போது ஹர்ஷர் காலத்திய பொருளாதார நிலை வளமைகுன்றியே இருந்தது.

பண்பாட்டு வளர்ச்சி

- ஹர்ஷர் காலத்திய கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை பெரிதும் குப்தர் காலத்தை ஒட்டியே காணப்பட்டது.
- நாளந்தாவில் ஹர்ஷர் கட்டிய அடுக்குமாடி மடாலயம் பற்றி யுவான் சுவாங் பெருமையுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். எட்டு அடி உயரமுள்ள செம்பாலான புத்தர் சிலை பற்றியும் அவர் கூறியுள்ளார்.
- சிறந்த கட்டிட வேலைப்பாடுகள் கொண்ட சிர்பூர் லட்சுமணர் கோயில் ஹர்ஷர் காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும்.
- ஹர்ஷர் கற்றோரை ஆதரித்த பண்பாளர். அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய பாணர் ஹர்ஷரது அவையை அலங்கரித்தார்.
- ஹர்ஷசரிதம் தவிர, காதம்பரி என்ற நூலையும் அவர் எழுதியுள்ளார். அவரது அவையிலிருந்த மற்ற அறிஞர்கள் மதங்க திவாகரர் மற்றும் பார்த்திரிஹரி.

- பார்த்திரஹரி ஒரு கவிஞர், தத்துவஞானி மற்றும் இலக்கணவல்லுனர். ரத்னாவளி, பிரியதர்சிகா, நாகநந்தம் என்ற மூன்று நாடகங்களை ஹர்ஷர் எழுதியுள்ளார்.
- நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்திற்கும் தாராளமாக நன் கொடைகளையும் அவர் வாரி வழங்கினார். அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் நாளந்தா பல்கலைக்கழகம் உலகப் புகழ்பெற்ற கல்வி நிறுவனமாகக் கருதப்பட்டது.
- நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் யுவான் சுவாங் தங்கி கல்வி பயின்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாளந்தா பல்கலைக் கழகம்

- பண்டைக் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்த சீனப் பயணிகள் பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்கள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர்.
- அவற்றுள் வாலாபியில் இருந்த ஹீனயான பல்கலைக்கழகமும், நாளந்தாவிலிருந்த மகாயான பல்கலைக் கழகமும் குறிப்பிடத்தக்கவை.
- நாளந்தா பல்கலைக்கழகம் பற்றி யுவான் சுவாங் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'நாளந்தா' என்ற சொல்லுக்கு 'அறிவை அளிப்பவர்' என்று பொருள்.
- குப்தர் காலத்தில் முதலாம் குமார குப்தரால் இது நிறுவப்பட்டது. அவருக்குப் பின்வந்த ஆட்சியாளர்களும், ஹர்ஷரும் அதனை ஆதரித்தனர்.
- பல்கலைக்கழகப் பேரரசிரியர்கள் பண்டிதர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். திங்கநாகர், தர்மபாலர், ஸ்திரமதி, சிலபத்திரர் போன்றவர்கள் ஒரு சில புகழ்மிக்க பண்டிதர்கள்.
- காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த தர்மபாலர் நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார்.
- மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கும் உள்ளிருப்பு பல்கலைக்கழகமான நாளந்தா விளங்கியது. உணவும், இருப்பிடமும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன.

- நூறு முதல் இருநூறு கிராமங்களிலிருந்து கிடைத்த வருவாயைக் கொண்டு அது பராமரிக்கப்பட்டது.
- அது ஒரு மகாயான பல்கலைக்கழகம் என்ற போதிலும், வேதங்கள், ஹீனயானக் கோட்பாடு, சாங்கிய மற்றும் யோக தத்துவங்கள் போன்றவையும் போதிக்கப்பட்டன.
- இதை தவிர, பொதுவான பாடங்களான, தர்க்கம், இலக்கணம், வானஇயல், மருத்துவம், கலை போன்றவையும் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.
- நுழைவுத் தேர்வின் அடிப்படையிலேயே மாணவர் சேர்க்கப்பட்டனர். நுழைவுத் தேர்வு மிகவும் கடினமானதாக இருந்தது.
- மொத்த மாணாக்கரில் முப்பது சதவிகிதம்பேரே அதில் வெற்றி பெற முடிந்தது. விரிவுரைகளைத் தவிர, விவாதங்களும் நடைபெற்றன. வடமொழியே பயிற்றுமொழியாக விளங்கியது.
- நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தின் இடிபாடுகள் சமீபத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- சீனப் பயணிகள் விவரித்துள்ள அந்த நிறுவனத்தின் பொலிவினை அவை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளன.
- ஏராளமான வகுப்பறைகளும், மாணவர் விடுதியும் இருந்துள்ளன. சீனப் பயணியான இட்சிங் என்பவரது கூற்றுப்படி அங்கு மூன்றாயிரம் மாணவர் தங்கிப்படித்தனர்.
- கோளரங்கம் மற்றும் மிகப்பெரிய நூலகம் மூன்று கட்டிடங்களில் செயல்பட்டன.
- உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் அங்கு கல்வி பயில்வதற்குத் திரண்டனர் என்பதிலிருந்தே அதன் பெருமை விளங்குகிறது.
- உயர்கல்வி நிறுவனமாகவும் ஆய்வு நிறுவனமாகவும் அது விளங்கியது.

பகுதி

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தமிழகம்

பல்லவ மன்னர்கள் (கி.பி. 250-890)

முற்காலப் பல்லவர்கள் (கி.பி. 250-575)

முற்காலப் பல்லவர்கள் பிராகிருத மொழியில் பட்டயங்களை வெளியிட்டனர். இவர்கள் தொடக்கத்தில் தமிழகத்திற்கு வடக்கே சாதவாகனப் பேரரசின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட சிற்றரசர்களாய் விளங்கினார். அப்பேரரசுக்குத் திறை செலுத்திக் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ஆட்சி செலுத்தினர். சாதவாகனப் பேரரசு கி.பி.225இல் வீழ்ச்சியுற்றது. அதற்குப் பின்னர்க் காஞ்சிபுரத்தில் பல்லவரே முழு ஆட்சிப் பொறுப்பையும் சுமார் கி.பி. 250 அளவில் ஏற்றுக்கொண்டனர். நாளடைவில் அவர்களுடைய ஆட்சியானது காஞ்சிபுரத்திலிருந்து கிருஷ்ணாநதி வரை விரிவடைய ஆரம்பித்தது. பல்லவர்கள் சாதவாகனருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்ததால், சாதவாகனரின் மொழியாகிய பிராகிருத மொழியிலேயே தொடக்க காலத்தில் பட்டயங்களை வெளியிட்டனர். இப்பட்டயங்கள் மயிதவொளு, ஹீரஹதஹள்ளி என்னும் ஊர்களில் கிடைக்கப்பெற்றன.

இப்பட்டயங்கள் வரலாற்று உண்மைகளை அவ்வளவாகத் தரவில்லை. ஆகையால், இவைகளைக் கொண்டு அக்காலத்துப் பல்லவ மன்னர்களைப் பற்றியும், அரசியல் பண்பாட்டு நிலைகளைப் பற்றியும் அவ்வளவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இருப்பினும் பப்பதேவன், சிம்ம வர்மன், சிவஸ்கந்தவர்மன், விஷ்ணுகோபன் என்போர் முற்காலப் பல்லவர் என்று கூறப்படுகின்றனர். இவர்களுள் சிவஸ்கந்தவர்மன் முக்கியமானவன்.

சிவஸ்கந்தவர்மன்

சிவஸ்கந்தவர்மன் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து அரசாண்டான். அப்போது அவனுடைய அரசு வடக்கே கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து தெற்கே தென்பெண்ணை நதிவரையில் பரவியிருந்தது.

சிவஸ்கந்தவர்மன் வழிவந்தவன் விஷ்ணுகோபன் ஆவான் என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். ஏனென்றால் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் காஞ்சியை விஷ்ணுகோபன் ஆண்டு வந்ததாகச் சமுத்திரகுப்தன் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. (சமுத்திர குப்தன் என்பவன் கி.பி. 335 முதல் 380 வரை வட இந்தியாவில் குப்தப் பேரரசை ஆண்டு வந்த அரசன் ஆவான்.)

இடைக்காலப் பல்லவர்கள் (கி.பி. 575-730)

இடைக்காலப் பல்லவர்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் பட்டங்களை வெளியிட்டனர். இக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் தமிழகம் இருளில் மூழ்கியிருந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இந்நிலைக்குக் காரணம் களப்பிரர்களின் படையெடுப்பு என்கின்றனர். குமாரவிஷ்ணு, ஸ்கந்தவர்மன், வீரவர்மன், இரண்டாம் ஸ்கந்தவர்மன், சிம்மவர்மன், சிம்மவிஷ்ணு முதலியோர் இக்காலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவர். புகழ் பெற்ற முதலாம் மகேந்திரவர்மன், முதலாம் நரசிம்மவர்மன், முதலாம் பரமேசுவரவர்மன், இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் முதலியோரும் இக்காலத்தைச் சார்ந்தவர்களே ஆவர்.

சிம்மவிஷ்ணு (கி.பி. 575-615)

இடைக்காலப் பல்லவர்களை மகா பல்லவர்கள் என்றும் கூறுவர். ஏனெனில் இவர்கள் தமிழகத்திற்குப் புகழ் சேர்த்தனர். இடைக்காலப் பல்லவ மன்னருள் முதல்வன் சிம்மவிஷ்ணு ஆவான். முதலில், தமிழகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த களப்பிரர்களை அடக்கினான். பின்பு சோழருடன் போராடி வெற்றிவாகை சூடினான்; சேரனையும், இலங்கை வேந்தனையும் புறங்கண்டான்.

முதலாம் மகேந்திரவர்மன் (கி.பி. 615-630)

சிம்ம விஷ்ணுவை அடுத்து அவனது புதல்வனான முதலாம் மகேந்திரவர்மன் பதவி ஏற்றான். இவனுக்கு மகேந்திர விக்ரமன் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இவன் விசித்திரசித்தன் எனப் புகழப்பட்டான். தென்னிந்திய வரலாற்றில் பல்லவர் காலத்தில் கலையும், கல்வியும் சிறப்புற்று விளங்கின. இவற்றைத் துவக்கி வைத்த பெருமை மகேந்திரவர்மனுக்கு உண்டு. இவன் சாளுக்கியரை வென்றான்; கங்கர்களை அடக்கினான்.

முதலாம் மகேந்திரவர்மன் பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டு நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்தான். இவன் முதலில் சமணனாக இருந்தான். பின்னர், சைவ சமயத் தொண்டரான திருநாவுக்கரசர் முயற்சியால் சைவ சமயத்திற்கு மாறினான். கட்டடக் கலை, சிற்பக்கலை, சித்திரக் கலை, இசைக்கலை ஆகியவற்றிற்கு இவன் ஆற்றிய தொண்டுகள் அளவிடற்கு அரியன.

முதலாம் நரசிம்மவர்மன் (கி.பி. 630-668)

முதலாம் மகேந்திரவர்மனுக்குப் பின்னர் அவனது மகன் முதலாம் நரசிம்மவர்மன் அரியணை ஏறினான். இவனது காலத்தில் அரசியல், பண்பாடு ஆகியவை சிறப்புப் பெற்று விளங்கின. இவன் வாதாபியை ஆண்டு வந்த சாளுக்கியரை வென்றான். இதனால் இவனை வாதாபி கொண்டான் என்றனர். இவ்வெற்றிக்குக் காரணமான தளபதி பரஞ்சோதியே பிற்காலத்தில் சிறுத்தொண்ட நாயனார் எனப் போற்றப் பெற்றார்.

முதலாம் நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் அரிய பெரிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அவன் சாளுக்கியரை வென்றதோடு பாண்டியருடனும், இலங்கையருடனும், கங்கருடனும் போர் புரிந்து வெற்றி பெற்றான். யுவான்-சுவாங் என்ற சீனப் பயணி இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் காஞ்சிபுரத்திற்குக் கி.பி. 640இல் பயணம் செய்தார். அவர் தமது குறிப்பில் காஞ்சி மாநகரைப் பற்றிச் சிறப்புறக் கூறியுள்ளார்.

முதலாம் நரசிம்மவர்மன் கட்டடக் கலை, சிற்பக்கலை

ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குச் செய்த தொண்டுகள் அளவிடற்கரியன. பல்லவ நாட்டில் மலையைக் குடைந்து பல குகைக்கோயில்களை அமைத்தான். நாமக்கல் மலையடியில் தென் மேற்கு மூலையில் உள்ள நரசிங்கப் பெருமாள் குகைக்கோயில், மாமல்லபுரத்தில் உள்ள மகிடாசுர மண்டபம், வராக மண்டபம் ஆகிய குகைக் கோயில்கள் இவன் அமைத்தன ஆகும். முதன்முதலாக ஒரே கல்லில் ஆன ஒற்றைக்கல் கோயில்களை அமைத்த பெருமை இவனையே சாரும். மகாபலிபுரத்தில் உள்ள பஞ்சபாண்டவர் தேர்கள் எனப்படும் ஒற்றைக்கல் கோயில்கள் ஐந்தும் இவனால் அமைக்கப்பட்டனவே ஆகும்.

இரண்டாம் பரமேசுவரவர்மன் (கி.பி. 722-730)

இரண்டாம் நரசிம்மவர்மனுக்குப் பின்பு அவனுடைய மகன் இரண்டாம் பரமேசுவரவர்மன் அரியணை ஏறினான். இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் சாளுக்கியருக்கும் பல்லவருக்கும் இடையே பகைமை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. அப்போது சாளுக்கிய நாட்டை ஆண்டு வந்த இரண்டாம் விக்கிரமதித்தன் காஞ்சியின் மீது போர் தொடுத்தான். இப்போரில் இரண்டாம் பரமேசுவரவர்மன் தோல்வியுற்றான். இவனுடன் சிம்மவிஷ்ணுவின் பரம்பரையில் வந்த மகாபல்லவர்களின் ஆட்சி முடிந்தது. அதன் பின்பு சுமார் கி.பி. 731 அளவில் சிம்மவிஷ்ணுவின் தம்பியாகிய பீமவர்மன் பரம்பரையில் வந்த பிற்காலப் பல்லவ மன்னர்களின் ஆட்சி தொடங்கியது.

பிற்காலப் பல்லவர்கள் (கி.பி. 731 – 890)

பிற்காலப் பல்லவர்கள் எனக் கூறும்போது பல்லவருக்குள்ளே வாரிசு உரிமைப் போர் ஏற்பட்டது. சிம்மவிஷ்ணுவின் பரம்பரையில் பல்லவ நாட்டை இறுதியாக ஆண்ட இரண்டாம் பரமேசுவரவர்மனுக்குச் சித்திர மாயன் என்னும் மைந்தன் இருந்தான். வயதில் சிறுவனாக இருந்ததால் இவன் அரசபதவிக்கு வருவதைப் பெரியோர்களும், குடிமக்களும் விரும்பவில்லை. யார் அரசபதவிக்கு வருவது என்பது

பற்றிக் குழப்பம் ஏற்பட்டது. மக்கள், உயர் அதிகாரிகள், சிம்மவிஷ்ணுவின் தம்பியான பீமவர்மன் பரம்பரையில் வந்த இரணியவர்மன் அரசபதவிக்கு வருவதையே விரும்பினார். இரணியவர்மன் இக்கோரிக்கையை மறுத்துவிட்டுத் தனது மைந்தன் இரண்டாம் நந்திவர்மனை ஆட்சியில் அமர்த்துவதற்கு வாரிசு உரிமைப் போரில் இறங்கினான். இப்போரில் இரணியவர்மன் வெற்றி பெற்றான்.

இரண்டாம் நந்திவர்மன் (கி.பி. 731-795)

பன்னிரண்டு வயதே நிரம்பிய இரண்டாம் நந்திவர்மன் பல்லவ நாட்டிற்கு மன்னன் ஆனான். இவன் ஆட்சிக்கு வந்ததும் சாளுக்கியருடன் போர் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. அரசபதவி கிடைக்காமல் போன சித்திரமாயன் வெகுநாள் பகைவரான சாளுக்கியரின் உதவியை நாடி, காஞ்சியைக் கைப்பற்றி அரச பதவியை இரண்டாம் நந்திவர்மனிடமிருந்து கைப்பற்றினான். இருப்பினும் இரண்டாம் நந்திவர்மன் இராஷ்டிரகூட மன்னரின் உதவியை நாடி மீண்டும் காஞ்சியைச் சித்திரமாயனிடமிருந்து கைப்பற்றினான்.

தனது சொந்த நாட்டை இழந்த சித்திரமாயன் பாண்டிய நாட்டின் உதவியை நாடினான். அப்போது பாண்டிய நாட்டை அரிகேசரி பராங்குச மாறவர்மன் ஆண்டு வந்தான். கொங்கு நாட்டைப் பல்லவரிடமிருந்து கைப்பற்ற வேண்டுமென்ற ஆசை அவனுக்கு இருந்தது. அரிகேசரி பராங்குச மாறவர்மன் பாண்டிய படையுடன் பல்லவ நாட்டைத் தாக்கத் தொடங்கினான். தற்போதைய தஞ்சை, திருவாரூர் ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய சோழ நாட்டுப் பகுதியில் பல போர்கள் நடைபெற்றன. இரண்டாம் நந்திவர்மன் நந்திபுரம் (கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ளது) கோட்டையில் தங்கி இருந்தபோது சிறைபிடிக்கப்பட்டான். இதனை அறிந்த அவனுடைய படைத்தலைவன் உதயசந்திரன் பெரும்படையுடன் நந்திபுரம் வந்து இரண்டாம் நந்திவர்மனைச் சிறைமீட்டான். இரண்டாம் நந்திவர்மன் அரச பதவியை மீண்டும் பெற்றான்.

பல போர்களில் ஈடுபட்ட பிற்காலப் பல்லவர்கள் சமய, கலைத் தொண்டுகளிலும் ஈடுபட்டார்கள். இரண்டாம் நந்திவர்மன் சுமார் 65 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான். இம்மன்னன் அதிக பகைமையை வளர்த்துக் கொண்ட போதிலும் சமயம், கலை இவைகளில் அக்கறை கொண்டிருந்தான். இம்மன்னன் வைணவ சமயத்தைத் தழுவினான். இவனது ஆட்சியில் திருமங்கை ஆழ்வார் என்னும் பெரியார் வாழ்ந்தார். இரண்டாம் நந்திவர்மன் காஞ்சியிலுள்ள வைகுண்ட பெருமாள் கோயிலைக் கட்டினான். அதோடு மட்டுமல்லாமல் காஞ்சியில் பரமேஸ்வர விண்ணகரம், முத்தீச்சுவரர் ஆலயம் முதலிய கோயில்களையும் கட்டினான். இவனது காலத்தில் கல்வியின் நிலை ஓங்கி இருந்தது. கல்வி நிலையங்கள் நிறையத் துவங்கப்பட்டன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இரண்டாம் நந்திவர்மன் அவன் காலத்துப் பட்டயங்களைக் கிரந்தத் தமிழில் வெளியிட்டான். இதனால் தமிழ்மொழி இவனது ஆட்சியில் சிறப்புப் பெற்றது.

தந்திவர்மன் (கி.பி. 796-846)

இராஷ்டிரகூடர்களின் ஆதரவுடன் இரண்டாம் நந்திவர்மன் ஆட்சியைப் பெற்றதால் இராஷ்டிரகூட இளவரசி ரேவாவை இரண்டாம் நந்திவர்மன் மணம் புரிந்து கொண்டான். இவர்களுக்குப் பிறந்தவன் தந்திவர்மன் என்பவன் ஆவான்.

தந்திவர்மன் ஆட்சிக் காலத்தில் இராஷ்டிரகூட நாட்டில் வாரிசு உரிமைப் போர் நடைபெற்றது. முதலாம் கிருஷ்ணனின் மகன்கள் இரண்டாம் கோவிந்தன், துருவன் ஆகிய இருவருக்கும் இடையே வாரிசு உரிமைப் போர் தொடங்கிற்று. தந்திவர்மன் இரண்டாம் கோவிந்தனுக்கு ஆதரவு அளித்தான். வாரிசு உரிமைப் போரில் துருவன் வெற்றியடைந்தான். தனது பகைவனுக்கு ஆதரவு அளித்த தந்திவர்மனைத் துருவன் பழிவாங்க எண்ணினான்; காஞ்சியைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். இதனால் தந்திவர்மன் இராஷ்டிரகூடர்களின் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு கப்பம் செலுத்தினான். துருவன் இறந்தபின்னர் இரண்டாம் கோவிந்தன் மகன் மூன்றாம் கோவிந்தன் இராஷ்டிரகூட மன்னன் ஆனான்.

இராஷ்டிரகூட மன்னராட்சி மாறியவுடன் தந்திவர்மன் கப்பம் கட்ட மறுத்துவிட்டான். எனவே மூன்றாம் கோவிந்தன் பல்லவ நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தான். இப்போரிலும் தந்திவர்மன் தோல்வியுற்றான். இதன் காரணமாகப் பல்லவப் பேரரசு சிற்றரசாக மாறியது.

மூன்றாம் நந்திவர்மன் (கி.பி. 846-869)

தந்திவர்மனுக்கும் கதம்ப இளவரசிக்கும் பிறந்தவன் மூன்றாம் நந்திவர்மன். இவன் ஆற்றல் மிக்கவனாக விளங்கினான். இழந்த பல்லவப் பேரரசினை மீட்டான். இவனது வெற்றியை நந்திக்கலம்பகம் விளக்குகின்றது.

மூன்றாம் நந்திவர்மன் சிறந்த போர்த்திறம் படைத்தவன். இவனுக்கு நந்திபோத்தரசன், நந்தி விக்किரமவர்மன், விஜய நந்தி, விக்किரமவர்மன் என்று பல பெயர்கள் உண்டு. நந்திக் கலம்பகத்தில் தெள்ளாறெறிந்த நந்திவர்மன் எனப் பாராட்டப்படுகிறான். தெள்ளாறு என்னும் இடத்தில் நடந்த போரில் பாண்டியரை வெற்றி பெற்றதால் இவ்வாறு பாராட்டப்படுகிறான். நந்திக்கலம்பகம் அவனுக்காகவே எழுந்த இலக்கியம் ஆகும்.

தெள்ளாற்றில் மட்டுமின்றி, வெள்ளாறு, கடம்பூர், வெறியலூர், தொண்டி, பழையாறு ஆகிய இடங்களிலும் பகைவரை வென்றான். மூன்றாம் நந்திவர்மன் நந்திக்கலம்பகத்தில் 'அவனி நாராயணன்' என்றும், 'ஆட்குலாம் கடற்படை அவனி நாரணன்' என்றும், 'நூரை வெண்திரை நாற்கடற்கு ஒரு நாயகன்' என்றும் பாராட்டப் பெறுகின்றான். இவன் காலத்தில் மல்லையிலும், மயிலையிலும் துறைமுகங்கள் அமைந்திருந்தன. இம்மன்னன் கடல் கடந்துசென்று அயல் நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தான்.

மூன்றாம் நந்திவர்மன் இராஷ்டிரகூடர்களைத் தோற்கடித்தான். பாண்டியருடன் போர்செய்து வெற்றி வாகை சூடினான். பாண்டியரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்த பல்லவ நாட்டுப் பகுதிகளை மீட்டான். வடக்கிலும், தெற்கிலும் பல்லவப் பேரரசிற்கு ஏற்பட்ட ஆபத்துகள் இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் ஒழிந்தன.

நிருபதுங்கவர்மன், அபராசிதவர்மன் (கி.பி. 869-890)

மூன்றாம் நந்திவர்மனுக்குப் பின்பு அவனது முதல் மனைவியின் மூத்த மகன் நிருபதுங்கவர்மன் முடி சூட்டிக் கொண்டான். மூன்றாம் நந்திவர்மனின் இன்னொரு மனைவியின் மகன் அபராசிதவர்மன் அரசு பதவியைக் கைப்பற்ற எண்ணினான். இதனால் பல்லவ அரசாட்சிக்கு வாரிசு உரிமைப் போர் தொடங்கியது.

நிருபதுங்கவர்மன் இரண்டாம் வரகுண பாண்டியனின் உதவியைக் கோரிப் பெற்றுக்கொண்டான். கங்கரும் சோழரும் அபராசிதவர்மனுக்குத் துணைநின்றனர். வாரிசு உரிமைப் போரில் அபராசிதவர்மன் வெற்றி பெற்றுப் பல்லவ நாட்டு அரியணையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.

அபராசிதவர்மன் பதினெட்டு ஆண்டுகள் அரசு புரிந்தான். நிருபதுங்கவர்மன் இழந்த நாட்டை மீண்டும் பெற முயன்றான். ஆனால் அதில் அவனுக்கு வெற்றி கிட்டவில்லை. அப்போது தலையெடுத்து வந்த சோழருடைய ஆதரவை அபராசிதவர்மன் பெற்றிருந்ததே அதற்குக் காரணம் ஆகும்.

இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் இரண்டாம் வரகுண பாண்டியன் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்தான். இப்பாண்டியன் தன் தந்தை சீமாற சீவல்லபன் இழந்த சோழநாட்டுப் பகுதியை மீட்க எண்ணி, அந்நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி கொண்டான். இழந்த பகுதியை மீட்டுக் கொண்டான். இவ்வெற்றியால் பாண்டியன் செல்வாக்கு உயர்ந்தது. பாண்டியரால் பல்லவ நாட்டிற்கு ஆபத்து வரும் என எண்ணிய அபராசிதவர்மன் பெரும்படையுடன் சோழ நாட்டுப் பகுதியில் இருந்த பாண்டியருடன் போர் புரியச் சென்றான். கங்க அரசன் முதலாம் பிருதிவிபதியும், விசயாலய சோழனுடைய மகன் ஆதித்த சோழனும் அபராசிதவர்மனுக்குத் துணையாகச் சென்றனர். கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ள திருப்புறம்பயம் என்னும் இடத்தில் நடந்த போரில் முதலாம் பிருதிவிபதி கொல்லப்பட்டான். அபராசிதவர்மனும், ஆதித்த சோழனும் வெற்றி பெற்றனர். இரண்டாம் வரகுண பாண்டியன் தோல்வியடைந்து மதுரை திரும்பினான். அபராசிதவர்மன் போரில்

தனக்கு வெற்றி தேடித் தந்த ஆதித்த சோழனுக்கு, சோழநாட்டில் உள்ள சில ஊர்களைப் பரிசாக வழங்கினான்.

எனினும் சோழ மன்னன் முதலாம் ஆதித்தன் தனக்குப் பலன் கருதியே இப்போரில் அபராசிதவர்மனுக்குத் துணை நின்றான். விரைவில் அவன் பல்லவ நாட்டைத் தாக்கி அபராசிதவர்மனை வென்று பல்லவ நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். இச்செய்தியை வீரராசேந்திரனின் கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டு ஒன்றின் மூலம் அறிகிறோம். நிருபதுங்கவர்மன், அபராசிதவர்மன் இருவருக்குப் பின் பல்லவர் ஆட்சி சிறுசிறு தலைவர்களின் கைக்கு மாறித் திறன் குன்றி மறைந்து போயிற்று. அச்சமயத்தில் இராஷ்டிரகூட மன்னன் படையெடுத்து வந்து காஞ்சிபுரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.

சாளுக்கியர்கள், இராஷ்டிரகூடர்கள்

பல்லவர்கள் தவிர, தக்காணத்தில் ஆட்சிபுரிந்த மேலைச் சாளுக்கியரும், இராஷ்டிரகூடர்களும் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள். இவ்விருவர்களுக்கும் தெற்கே இரண்டு அரசியல் போட்டியாளர்கள் இருந்தனர் - பல்லவர்களும் சோழர்களும். மேலும் அவர்களது பண்பாட்டுப் பங்களிப்பும் இந்திய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சாளுக்கியர்கள் (கி.பி. 543 – 755):

- சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகள் தக்காணத்தின் பெரும்பகுதியை ஆட்சி செய்தவர்கள் சாளுக்கியர்கள். பின்னர், இராஷ்டிரகூடர்களின் வலிமை பெருகியது.
- மேலைச் சாளுக்கியரின் வழிவந்தவர்கள் வெங்கியின் கீழைச் சாளுக்கியர்களும், கல்யாணிச் சாளுக்கியர்களும். மேலைச்சாளுக்கிய மரபைத் தோற்றுவித்தவர் முதலாம் புலிகேசி.
- வாதாபி அல்லது தற்காலத்திய பாதாமியை தலைநகராகக் கொண்டு அவர் ஒரு சிறிய அரசை தோற்றுவித்தார்.

இரண்டாம் புலிகேசி (கி.பி. 608 – 642):

- சாளுக்கிய மரபின் முக்கிய ஆட்சியாளர் இரண்டாம் புலிகேசி. ஜஹோலே கல்வெட்டு அவரது ஆட்சிக் காலத்தைப் பற்றிய விவரங்களைக் கூறுகிறது.
- புனவாசி கடம்பர்களையும் மைசூர் கங்கர்களையும் எதிர்த்துப் போரிட்டு தனது ஆதிக்கத்தை அவர் நிலைநிறுத்தினார்.
- கங்க அரசர் துர்விந்தன் அவரது மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு தனது மகளையும் இரண்டாம் புலிகேசிக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தார்.
- நர்மதையாற்றங்கரையில் ஹர்ஷுவர்த்தனரை முறியடித்தது இரண்டாம் புலிகேசியின் மற்றொரு மகத்தான சாதனையாகும். தென்னிந்தியாவைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற ஹர்ஷரின் எண்ணத்தை சிதைத்தவன் இரண்டாம் புலிகேசி.
- பல்லவர்களுக்கெதிரான தனது முதல் படையெடுப்பில் அவர் வெற்றிபெற்றார். ஆனால், காஞ்சிக்கருகில் முதலாம் நரசிம்மவர்மனிடம் படுதோல்வியைத் தழுவினார்.
- பின்னர், சாளுக்கிய தலைநகரம் வாதாபி பல்லவர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் புலிகேசியின் ஆட்சிக் காலத்தில் சீனப்பயணியுவான்சுவாங் அவனது நாட்டிற்கும் வருகை புரிந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.
- இரண்டாம் புலிகேசிக்குப்பின் ஆட்சிக்கு வந்தவர் விக்ரமாதித்தன்.
- அவன் சாளுக்கிய நாட்டை மீண்டும் நிலைப்படுத்தி பல்லவர்களை முறியடித்ததோடு, காஞ்சியையும் கைப்பற்றினார்.
- பல்லவர்களிடம் தனது தந்தை அடைந்த தோல்விக்கு விக்ரமாதித்தன் பழிதீர்த்துக் கொண்டான் சாளுக்கிய மரபின் கடைசி அரசர் இரண்டாம் கீர்த்திவர்மன்.
- அவனை முறியடித்து இராஷ்டிரகூட அரசை நிறுவியவன் தந்தி துர்க்கன்.
- சாளுக்கியரின் ஆட்சிமுறை, சமூக வாழ்க்கை

- பல்லவர்கள், சோழர்கள் ஆட்சி முறைக்கு மாறாக, சாளுக்கிய ஆட்சிமுறையில் அதிகாரம் மையப்படுத்தப்பட்டே இருந்தது.
- சாளுக்கியரின் கீழ் கிராம சுயாட்சி என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. சாளுக்கியர்கள் சிறந்த கடற்படையைக் கொண்டிருந்தனர்.
- இரண்டாம் புலிகேசியின் கடற்படையில் நூறு கப்பல்கள் இருந்தன. மேலும் 22 நிரந்திரமான சிறு படையையும் அவர்கள் வைத்திருந்தனர்.
- பாதாமி சாளுக்கியர்கள் பிராமணீய இந்துக்கள், இருப்பினும் அவர்கள் பிற சமயத்தவரையும் மதித்து நடந்தனர்.
- வேத சமய சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. சாளுக்கிய மரபைத் தோற்றுவித்த முதலாம் புலிகேசி குதிரைவேள்வியை செய்தார்.
- விஷ்ணு, சிவன் போன்ற கடவுளுக்கு ஏராளமான கோயில்கள் அவர்களது காலத்தில் கட்டப்பட்டன.
- மேற்குத் தக்காணத்தில் புத்த சமயம் வீழ்ச்சியடைந்தது வந்தது என்று யுவான் சுவாங் தமது பயணக்குறிப்பில் கூறியுள்ளார்.
- ஆனால், இப்பகுதியில் சமண சமயம் நிலையான வளர்ச்சியைப் பெற்று வந்தது.
- இரண்டாம் புலிகேசியின் அவைப் புலவரும், ஐஹோலே கல்வெட்டைத் தொகுத்தவருமான ரவிகீர்த்தி ஒரு சமணர்.

கலை, கட்டிடக் கலை

- சாளுக்கியர்கள் கலை வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் பங்காற்றியுள்ளனர். கட்டுமானக் கோயில்களை கட்டுவதற்கு அவர்கள் வேசர கலைப்பாணியை பின்பற்றினர்.
- இருப்பினும், இராஷ்டிரகூடர் மற்றும் ஹோய்சளர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் வேசர கலைப்பாணி அதன் உச்ச கட்டத்தை எட்டியது.

- ஐஹோலே, பாதாமி, பட்டாடக்கல் ஆகிய இடங்களில் சாளுக்கியரின் கட்டுமானக் கோயில்களைக் காணலாம்.
- சாளுக்கியர் காலத்தில் குடைவரைக் கோயில்களும் சிறப்பு பெற்றிருந்தன.
- அஜந்தா, எல்லோரா, நாசிக் ஆகிய இடங்களில் சாளுக்கியரின் குடைவரைக் கோயில்களைக் காணலாம்.
- புதாமி குகைக்கோயில் மற்றும் அஜந்தா குகைகளில் சாளுக்கியர் கால ஓவியங்களைக் காணமுடிகிறது.
- இரண்டாம் புலிகேசி ஒரு பாரசீகத்தாதுக் குழுவிற்கு வரவேற்பு அளிப்பது போன்று அஜந்தா ஓவியத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- சாளுக்கியர் கால கோயில்களை இரண்டு நிலைகளாகப் பிரிக்கலாம். ஐஹோலேஃஃ பாதாமி ஆகிய இடங்களிலுள்ள கோயில்கள் முதல்நிலை. ஐஹோலேவில் உள்ள எழுபது கோயில்களில் நான்கு மட்டும் சிறப்பாக குறிக்கப்பட வேண்டியவை –
- லட்கான் கோயில் – சமதளக் கூரையுடன் கூடிய இக்கோயிலில்
- தூண்களையுடைய மண்டபம் உள்ளது.
- ஒரு புத்த சைத்தியத்தைப் போல தோற்றமளிக்கும் துர்க்கை கோயில்
- ஹீச்சிமல்லி குடி கோயில்
- மெகுதி என்ற இடத்திலுள்ள சமணக் கோணில்
- பாதாமியில் உள்ள கோயில்களில் முகத்தீஸ்வரர் கோயிலும், மேலக்குட்டி சிவன் கோயிலும் அவற்றின் கட்டிடக் கலைக்கும் அழகிற்குப் பெயர் பெற்றவை.
- ஒரேயிடத்திலுள்ள நான்கு குடைவரைக் கோயில்கள் அவற்றின் கலைநயமுள்ள வேலைப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டு.
- அவற்றின் சுவர்களும், தூண்கள் தாங்கும் மண்டபங்களும் கடவுளர் மற்றும் மனிதர்களின் அழகான சிற்பங்களைக் கொண்டு அழகூட்டப்பட்டுள்ளன.

- இரண்டாவது நிலை, பட்டாடக்கல் என்ற இடத்தில் காணப்படும் கோயில்கள். இங்கு பத்து கோயில்கள் உள்ளன – நான்கு வடஇந்தியா கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளன.
- எஞ்சிய ஆறு திராவிட கலைப்பாணியிலானவை. வட இந்திய கலைப்பாணியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பாபநாதர் கோயில் குறிப்பிடத்தக்கது.
- திராவிடக் கலைப்பாணியில் அமைந்த சங்கமேஸ்வரர் கோயில் மற்றும் விருப்பாட்சர் ஆலயம் இரண்டும் புகழ் பெற்றவை.
- காஞ்சி கைலாசநாதர் ஆலயத்தைப் போன்றே விருப்பாட்சர் ஆலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் விக்ரமதித்தனின் அரசிகளில் ஒருவரால் இது கட்டுவிக்கப்பட்டது.
- காஞ்சியிலிருந்து சிற்பிகள் வரவழைக்கப்பட்டு இக்கோயில் கட்டப்பட்டது என்று கருதப்படுகிறது.

இராஷ்டிரகூடர்கள் (கி.பி. 755 – 975):

- கன்னட இனத்தைச் சேர்ந்த இராஷ்டிரகூடர்களின் தாய்மொழி கன்னடமொழியாகும். இராஷ்டிரகூட மரபைத் தோற்றுவித்தவர் தந்தி துர்க்கர்.
- கூர்ஜரர்களை முறியடித்து அவர்களிடமிருந்து மாளவத்தை தந்தி துர்க்கர் கைப்பற்றினார்.
- பின்னர், இரண்டாம் கீர்த்தி வர்மனை முறியடித்து சாளுக்கிய நாட்டை அவர் கைப்பற்றினார். இவ்வாறு, இராஷ்டிர கூடர்கள் தக்காணத்தில் முதன்மை அரசை உருவாக்கினர்.
- அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த முதலாம் கிருஷ்ணர் ஒரு பெரும் வெற்றி வீரர். கங்கர்களையும் வெங்கிச் சாளுக்கியரையும் அவர் முறியடித்தார்.
- எல்லோராவில் பெரிய பாறையைக் குடைந்து ஒரே கல்லாலான கைலாவர் ஆலயத்தை அவர் அமைத்தார்.

- இராஷ்டிரகூடர்களின் அடுத்த சிறந்த அரசர் மூன்றாம் கோவிந்தர். வடஇந்திய அரசுகளுக்கெதிராக அவர் பல வெற்றிகளைப் பெற்றார்.
- பின்னர் பதவிக்கு வந்த முதலாம் அமோகவர்ஷர் (கி.பி. 815- 880) அறுபத்தி நான்கு ஆண்டுகாலம் ஆட்சி புரிந்தார்.
- அவரது காலத்தில் மாளவமும், கங்கவாடியும் சுதந்திர அரசுகளாயின. இருப்பினும், பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அவரது ஆட்சிக்காலம் சிறப்பு பெற்றது.
- அவர் சமண சமயத்தை பின்பற்றினார். ஜீனசேனர் அவரது சமயகுரு. கற்றோரை ஆதரிக்கும் பண்புடையவராகவும் அவர் திகழ்ந்தார்.
- கவிராஜ மார்க்கம் என்ற புகழ்வாய்ந்த கன்னட நூலை முதலாம் அமோகவர்ஷர் படைத்தார்.
- இராஷ்டிரகூடர்களின் தலைநகரான மால்கெட் அல்லது மான்யகேதம் என்ற நகரையும் அவர் நிர்மாணித்தார்.
- அமோகவர்ஷரின் வழித் தோன்றல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் மூன்றாம் கிருஷ்ணர் (கி.பி.936 – 968). அவரது போர்வெற்றிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.
- சோழர்களுக்கெதிராக அவர் படையெடுத்து தக்கோலம் என்ற இடத்தில் சோழப்படைகளை முறியடித்தார்.
- மேலும் தெற்கு நோக்கி முன்னேறிய அவர் தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றினார். ராமேஸ்வரம் வரை சென்ற அவர் அதனை சிறிது காலம் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார்.
- தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் பல கோயில்களையும் அவர் கட்டுவித்தார். இராமேஸ்வரத்தில் கிருஷ்ணேஸ்வரர் ஆலயம் அவரால் கட்டப்பட்டது.
- காஞ்சி உள்ளிட்ட தொண்டை மண்டலம் அவர் ஆட்சிக் காலம் முழுவதும் இராஷ்டிரகூடர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அவரது மறைவுக்குப் பிறகு இராஷ்டிரகூடர்கள் வீழ்ச்சியடைந்தனர்.

ஆட்சி முறை:

- இராஷ்டிரகூட பேரரசு, ராஷ்டிரம் என்ற மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவற்றை ராஷ்டிரபதிகள் நிர்வகித்தனர்.
- ராஷ்டிரம் ஒவ்வொன்றும் பல விஷயங்களாக (மாவட்டங்களாக) பிரிக்கப்பட்டன. மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு விஷயபதி பொறுப்பாவார்.
- அடுத்த ஆட்சிப் பிரிவு புத்தி எனப்பட்டது. இதில் 50 முதல் 70 கிராமங்கள் இருந்தன. புத்தியின் ஆட்சியாளர் போகபதி எனப்பட்டார்.
- இந்த அதிகாரிகள் நேரடியாக மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்டனர். கிராம நிர்வாகம் கிராமத் தலைவரால் நடத்தப்பட்டது. கிராம நிர்வாகத்தில் கிராம சபைகள் பெரும்பங்கு வகித்தன.

சமூக பொருளாதார நிலைமைகள்:

- இந்து சமயப் பிரிவுகளான சைவமும் வைணவமும் இராஷ்டிர கூடர்களின் ஆட்சியில் செழித்து வளர்ந்தன. இருப்பினும், சமண சமயமும் அரசர் மற்றும் உயர் அதிகாரிகள் ஆதரவைப் பெற்று வளர்ச்சி கண்டது. தக்காணத்தின் மக்கள் – தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் சமணர்கள்.
- கன்ஹேரி, ஷோலாபூர், தார்வார் போன்ற ஒரு சில இடங்களில் புத்தசமய குடியிருப்புகளும் தழைந்திருந்தன. பல்வேறு சமயங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கம் நிலவியதுத் குறிப்பிடத்தக்கது.
- தற்கால பீஜப்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள சாலடோகி என்ற இடத்தில் ஒரு கல்லூரியும் இக்காலத்தில் செயல்பட்டது. இந்த கல்விக் கூட்டத்தைப் பற்றி ஒரு கல்வெட்டு விரிவான தகவல்களைத் தருகிறது.
- செல்வந்தர்கள் அளித்த கொடை மற்றும் விழாக்களின் போதும் ஆகியவற்றின் உதவியோடு இக்கல்வி நிறுவனம் நடத்தப்பட்டது.
- இராஷ்டிரகூடர் ஆட்சிக் காலத்தில் பொருளாதாரமும் தழைத்திருந்தது. தக்காணத்திற்கும் அரோபியர்களுக்கும் இடையே வாணிபம் செழித்திருந்தது.

- அவர்களோடு நட்புறவு கொண்ட இராஷ்டிராகூட அரசர்கள் வாணிப வளர்ச்சிக்கும் ஊக்கமளித்தனர்.

பண்பாட்டுப் பங்களிப்பு :

- இராஷ்டிராகூடர்கள் வடமொழியை பெரிதும் ஆதரித்தனர். இராஷ்டிராகூட அரசவையில் பல அறிஞர்கள் இருந்தனர்.
- நலிசம்பு என்ற நூலை திருவிக்ரமன் எழுதினர். மூன்றாம் கிருஷ்ணரது ஆட்சிக் காலத்தில் ஹளயுதா என்பவர் கவிரஹஸ்யம் என்ற நூலைப் படைத்தார்.
- இராஷ்டிராகூடர்களின் அரவணைப்பினால் சமணசமய இலக்கியங்களும் வளர்ச்சி பெற்றன. சமணரான முதலாம் அமோகவர்ஷர் பல சமண அறிஞர்களை ஆதரித்தார்.
- அவரது ஆசிரியரான ஜீனசேனர் பார்சுவநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை செய்யுள் நடையில் 'பார்சுவபூதயா' என்ற தலைப்பில் எழுதினார்.
- பல்வேறு சமண முனிவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைத் தொகுத்து ஆதிபுராணம் என்ற தலைப்பில் குணபத்ரர் என்பவர் எழுதினர்.
- அமோக விருத்தி என்ற இலக்கண நூலை சாகதாயனா என்பவர் படைத்தார். வீராச்சாரியார் என்ற அக்கால கணிதமேதை 'கணிதசாரம்' என்ற நூலை எழுதினார்.
- இராஷ்டிராகூடர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் கன்னட இலக்கியமும் வளர்ச்சி கண்டது. அமோகவர்ஷர் இயற்றிய கவிராஜமார்க்கம் கன்னடமொழியில் எழுதப்பட்ட முதல் கவிதை நூலாகும். பம்பா என்பவர் கன்னடமொழிக் கவிஞர்களில் தலைசிறந்தவர்.
- அவரது புகழ்பெற்ற நூல் 'விக்ரமசேனவிஜயம்'. பொன்னா என்ற மற்றொரு கன்னடக் கவிஞர் 'சாந்தியூரணா' என்ற நூலை எழுதினார்.

கலை, கட்டிடக் கலை:

- இராஷ்டிரசுடர்களின் கலை, கட்டிடக் கலையை எல்லோரா மற்றும் எலிபாண்டாவில் காணலாம். எல்லோராவில் உள்ள புகழ்பெற்ற கோயில் கைலாசர் கோயிலாகும்.
- முதலாம் கிருஷ்ணர் காலத்தில் இக்கோயில் வடிக்கப்பட்டது. இருநூறு அடி நீளமும், நூறு அடி அகலம், உயரம் கொண்ட பிரமாண்டமான கல்லில் இது வடிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இக்கோயிலில் நான்கு பகுதிகள் உள்ளன – மூலக்கோயில், நுழைவாயில், நந்திமண்டபம், முகமண்டபம். 25 அடி உயரமுடைய மேடையின்மீது இக்கோயில் கம்பீரமாக நிற்கிறது.
- மேடையின் முகப்பில் யானைகளும், சிங்கங்களும் மேடையை தாங்குவது போல செதுக்கப்பட்டுள்ளன.
- மூன்றடுக்கு சிகரம் மாமல்லபுரம் ரதங்களை நினைவுபடுத்துகிறது. கோயிலுக்குள் பதினாறு சதுரத் தூண்கள் கொண்ட மண்டபம் உள்ளது.
- அழகிய சிற்பங்களைக் கொண்ட கைலாசர் கோயில் உண்மையில் கட்டிடக்கலையின் பிரமாண்டம் எனலாம். தூர்க்கை எருதுமுக அரக்கனை கொல்வது போன்ற சிற்பம் மகத்தானது.
- ராவணன் கைலாச மலையை தூக்க முயற்சிப்பது போன்ற சிற்பம் குறிப்பிடத்தக்கது. சுவர்களில் இராமயணக் காட்சிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.
- கைலாசர் கோயிலின் பொதுப் பணர் திராவிடகலைப் பாணியைச் சார்ந்தது.
- பம்பாய்க்கு அருகிலுள்ள தீவு எலிபாண்டா, முதலில் அது ஸ்ரீபுரி என்று அழைக்கப்பட்டது. பெரிய யானையின் சிற்பத்தை கண்ட போர்சுகீசியர்கள்.
- அதற்கு எலிபாண்டா என்ற பெயரிட்டு அழைத்தனர். அங்கு இராஷ்டிர கூடர்களின் கலை அதன் உச்ச கட்டத்தை எட்டியது எனலாம்.

- எல்லோரா, எலிபாண்டா சிற்பங்களுக்கிடையே ஒற்றுமையைக் காணமுடிகிறது. அவற்றை ஒரே குழுவைச் சேர்ந்த சிற்பிகள் உருவாக்கியிருக்க வேண்டும்.
- கருவுறைக்குள் நுழையுமுன் உள்ள துவாரபாலகர் சிலை பிரமாண்ட வடிவிலானது. சுற்றுச் சுவர்களில் நடராஜர், கங்காதரர், அர்த்த நாரீஸ்வரர், சோமஸ்கந்தர் என்று சிவனின் பல வடிவங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. திருமூர்த்தி உருவம் மிகப்பெரியது.
- ஆறு மீட்டர் உயரமுடையது. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று தொழில்களையும் செய்யும் சிவனை அது பிரதிபலிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரதிஹாரா

1. 10 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை மேற்கு இந்தியா மற்றும் மேல் கங்கை சமவெளிகளை ஆண்ட குர்ஜரா - பிரதிஹாரா.
2. 9 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை கிழக்கு இந்தியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பாலர்கள் .
3. தக்காணத்தை ஆண்ட ராஷ்டிரகூடர்கள் வடக்கு மற்றும் தென்னிந்தியாவில் உள்ள சில பகுதிகளை தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். ராஷ்டிரகூடர்கள் ஒப்பீட்டளவில் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்து வட இந்தியாவிற்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் இடையே ஒரு பாலமாக செயல்பட்டனர்.

பிரதிஹாராக்கள்/குர்ஜரா-பிரதிஹாராக்கள்

குர்ஜராக்கள் முதலில் கால்நடை வளர்ப்பவர்கள் மற்றும் போராளிகள். காவிய நாயகன் லக்ஷ்மணன், அவனது சகோதரனின் கதவுக் காவலாளி, அவர்களின்

நாயகனாகப் பார்க்கப்பட்டான். பிரதிஹாரர்கள் தங்கள் பட்டத்தை

ஏற்றுக்கொண்டனர், அதாவது "கதவு காவலாளி" .

- கஜுராஹோவில் உள்ள யுனெஸ்கோவின் உலக பாரம்பரிய தளமானது குர்ஜரா-பிரதிஹாரா பாணியிலான கோவில் கட்டிடத்தின் வளர்ச்சிக்காக பிரபலமானது.
- ஜோத்பூரில் (தென்மேற்கு ராஜஸ்தான்) ஹரிச்சந்திரா (பிராமணன்) என்பவரால் ராஜ்ஜியம் நிறுவப்பட்டது.
- 8 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் காலாண்டில், நாகபட்டாவின் ஆட்சியின் போது வம்சம் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

ஆட்சியாளர்கள்

நாகபட்டா I (c. 730 – 760 CE)

- அவர் அரேபியர்களின் படையெடுப்பை வெற்றிகரமாக எதிர்த்தார் மற்றும் இந்தியாவில் கலிஃபாட் பிரச்சாரங்களின் போது அரபு இராணுவத்தை தோற்கடித்தார்.
- குஜராத், ராஜ்புதானா, மால்வா ஆகிய பகுதிகளை ஆட்சி செய்தார்.
- ராஷ்டிரகூட மன்னன் துருவனை தோற்கடித்தான்.

வத்சராஜா (c. 780 – 800 CE)

- வட இந்தியாவின் பெரும்பகுதியில் தனது ஆட்சியை விரிவுபடுத்தினார். அவர் கன்னோஜ் (மேற்கு உத்தரபிரதேசம்) தனது தலைநகராக ஆக்கினார்.
- அவரது விரிவாக்கக் கொள்கை அவருக்கு எதிரிகளை உருவாக்கியது - தர்மபால (வங்காளத்தின் பாலா மன்னர்) மற்றும் துருவா (ராஷ்டிரகூட மன்னர்). இத்துடன் தொடங்கியது முத்தரப்பு போராட்டம் சுமார் 350

ஆண்டுகளாக தொடர்ந்தது. இருப்பினும், பிரதிஹாரர்கள் கடைசி வரை கன்னோஜ் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருந்தனர்.

- தர்மபால (பால மன்னன்) வத்சராஜாவால் தோற்கடிக்கப்பட்டார், அதையொட்டி, முத்தரப்பு போராட்டத்தில் துருவ் (ராஷ்டிரகூட மன்னர்) தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

நாகபட்டா II (c. 800 – 833 CE)

- தர்மபால (பாலாஸ்) மீண்டும் பிரதிஹாரஸால் தோற்கடிக்கப்பட்டார் - நாகபட்டா II, பின்னர் முத்தரப்பு போராட்டத்தில் கோவிந்த III (ராஷ்டிரகூட மன்னர்) தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- அவருக்குப் பிறகு அவரது மகன் ராமபத்ரா ஆட்சி செய்தார், அவர் குறுகிய காலத்திற்கு ஆட்சி செய்தார் மற்றும் அவரது மகன் மிஹிர் போஜாவால் ஆட்சி செய்தார்.

போஜா I/மிஹிர் போஜா (c. 836 – 885 CE)

- அவர் பிரதிஹாரஸின் பிரபலமான ஆட்சியாளராகக் கருதப்படுகிறார் மற்றும் 46 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆட்சி செய்தார்.
- முன்னதாக, அவர் ராஷ்டிரகூடர்கள், பாலர்கள் மற்றும் காலச்சூரிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டார், ஆனால் பின்னர், அவரது நிலப்பிரபுக்கள் - சேதிகள் மற்றும் குஹிலாக்களின் உதவியுடன், அவர் வெற்றிகரமாக வெளிப்பட்டு ராஷ்டிரகூடர்கள் மற்றும் பாலர்களை வென்றார்.
- மஹோதயா என்றும் அழைக்கப்படும் கன்னோஜில் அவரது தலைநகரம் இருந்தது. பர்ரா செப்புத் தகடு கல்வெட்டு மஹோதயாவில் ஸ்கந்தவரா என்ற இராணுவ முகாம் பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

- அவர் வைணவ சமயத்தின் சிறந்த பின்பற்றுபவர் மற்றும் "ஆதிவராஹ" என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் .
- அவரது மேலாதிக்கத்தை சண்டாளர்கள், காலச்சூரிகள் மற்றும் சிந்துவின் அரேபியர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர்.
- அரேபிய பயணிகளின் கூற்றுப்படி, பிரதிஹாரா ஆட்சியாளர்கள் இந்தியாவில் சிறந்த குதிரைப்படையைக் கொண்டிருந்தனர். அல்-மசூதி என்ற அரபு பயணியால் அவருக்கு "கிங் பெளரா" என்று பெயரிடப்பட்டது .

மகேந்திரபாலா (c. 885 – 910 CE)

- பிரதிஹாரா சாம்ராஜ்யத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்தார் - மேற்கே சிந்து எல்லை வரையிலும், வடக்கே இமயமலை வரையிலும், கிழக்கே வங்காளத்திலிருந்தும், தெற்கே நர்மதை வரையிலும் சென்றடைந்தார்.
- அவர் காஷ்மீர் மன்னருடன் போரிட்டார், ஆனால் போஜாவால் வென்ற பஞ்சாபில் தனது சில பகுதிகளை அவர் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.
- "ஆரியவர்த்தாவின் மகாராஜாதிராஜா" (வட இந்தியாவின் அரசர்களின் பெரிய ராஜா) என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் .
- ஒரு புகழ்பெற்ற சமஸ்கிருத கவிஞர், நாடக விமர்சகர் ராஜசேகர் அவரது நீதிமன்றத்தை அலங்கரித்தார். அவரது படைப்புகளில் கர்ர்புரமஞ்சரி (சௌரசேனி பிராகிருதத்தில் எழுதப்பட்டது), காவ்யா மீமான்சா, பாலபாரதம், பிரிஞ்சிகா, விதசலபஞ்சிகா, பிரபஞ்ச பாண்டவ், முதலியன அடங்கும் .

பாலா

- பாலா பேரரசு கி.பி 750 இல் கோபாலனால் நிறுவப்பட்டது .
- பால வம்சம், 8 முதல் 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி செய்தது.
- மொழி: சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் மற்றும் பாலி.
- "பாலா" என்பது சமஸ்கிருதவார்த்தையின் அர்த்தம் "பாதுகாவலர்". இது பேரரசர்களின் பெயர்களுடன் சேர்க்கப்பட்டது, பேரரசுக்கு "பாலா" என்ற பெயரை உருவாக்கியது.
- பாலர்கள் மகாயான பௌத்தத்தின் தீவிர ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர் .
- பல்வேறு மகாவிஹாரங்கள், ஸ்தூபிகள், சைத்தியங்கள், கோவில்கள் மற்றும் கோட்டைகள் கட்டப்பட்டன .

பால வம்சத்தின் முக்கிய ஆட்சியாளர்கள்

- கோபாலா (750–770 கி.பி):
 - பாலா வம்சம் கோபாலனால் நிறுவப்பட்டது , அவர் ராஜ்யத்தின் முதல் பேரரசராகவும் பணியாற்றினார்.
 - அவர் வங்காளத்தை தனது கட்டுப்பாட்டில் ஒருங்கிணைத்தார், மேலும் மகதத்தை (பீகார்) தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தார்.
 - பீகாரில் உள்ள ஓடந்தபுரியில் உள்ள மடாலயம் கோபாலனால் நிறுவப்பட்டது .
 - மதம் மாறிய பிறகு வங்காளத்தின் முதல் பௌத்த மன்னராகக் கருதப்பட்டார் .
 - கனௌஜ் மற்றும் வட இந்தியாவின் கட்டுப்பாட்டிற்காக பாலர்கள், பிரதிஹாரர்கள் மற்றும் ராஷ்டிரகூடர்களுக்கு இடையே நடந்த முத்தரப்பு போராட்டத்தால் அவரது ஆட்சி குறிக்கப்பட்டது .

தர்மபால (770-810 கி.பி):

- சுமார் கி.பி 770 இல் கோபாலனுக்குப் பிறகு தர்மபால ஆட்சியாளரானார்.
 - பாலா பேரரசின் இரண்டாவது ஆட்சியாளர் தர்மபாலர் . அவர் கோபாலனின் மகன் .
 - அவர் பிரதிஹாரர்கள் மற்றும் ராஷ்டிரகூடர்களுக்கு எதிராக பல போர்களை நடத்தினார் .
 - தர்மபால கனோஜ் நகரைக் கைப்பற்றி மாபெரும் தர்பார் நடத்தினார் .
 - பரமபத்திரகா, பரமேஸ்வரா மற்றும் மஹாராஜாதிராஜா உட்பட அந்தக் காலத்தின் மிகப் பெரிய ஏகாதிபத்திய பட்டங்களை அவர் பெற்றார் .
- தேவபால (கி.பி. 810–850):
- தேவபாலன் தர்மபால மற்றும் ராஷ்டிரகூட வம்சத்தின் இளவரசி ரன்னாதேவியின் மகன் .
 - தேவபாலன் , அசாம், ஒடிசா மற்றும் காமரூப ராஜ்ஜியங்கள் உட்பட கிழக்கு இந்தியாவிற்கு பேரரசை விரிவுபடுத்தினார் .
 - அவர் மகதத்தில் கோவில்கள் உட்பட பல மடங்களை கட்டினார் .
 - தேவபால வடக்கிலும், தக்காணத்திலும் , தீபகற்பத்திலும் தாக்குதல்களை நடத்தினார் .

யஷ்பாலா (c. 1024 – 1036 CE)

- பிரதிஹார வம்சத்தின் கடைசி ஆட்சியாளர்.
- கிபி 1090 வாக்கில், கந்தவாலாக்கள் கன்னோஜ் நகரைக் கைப்பற்றினர்.

பின்னர் வந்த ஆட்சியாளர்களால் வம்சத்தை புதுப்பிக்க முடியவில்லை, படிப்படியாக அவர்களின் நிலப்பிரபுக்கள் சுதந்திரத்தை அறிவித்தனர் மற்றும் பேரரசு கன்னோஜ் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள பகுதிக்கு குறைக்கப்பட்டது. கிபி 11 ஆம் நூற்றாண்டில்,

கஸ்னாவிகள் அரசியல் வரைபடத்தில் இருந்து பிரதிஹாராக்களை முற்றிலுமாக துடைத்தெறிந்தனர் மற்றும் செளஹான்கள்/சஹாமனாக்கள் (ராஜ்புதானா), பரமாராக்கள்/பவார்கள் (மால்வா) மற்றும் சோலங்கிகள்/சாளுக்கியர்கள் (குஜராத்) ஆகியோர் ஆட்சி செய்தனர்.

மஹிபால நான்:

- கிபி 988 இல் , மகிபால-I அரியணை ஏறினார்.
- மகிபால-I ஆட்சிக்கு வந்ததும், பாலா இராச்சியம் மீண்டும் செழிக்கத் தொடங்கியது மற்றும் வங்காள மற்றும் பீகாரின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளை மீட்டெடுத்தது.
- அவரது சகோதரர்களான ஸ்டிரபாலா மற்றும் வசந்தபால ஆகியோருடன், மகிபால-I வாரணாசியை கைப்பற்றியதாக கருதப்படுகிறது .

பாலா ஆட்சியில் என்ன வகையான அரசியல் பால மன்னர்கள் (பரம்பத்தரகா, பரமேஸ்வரா மற்றும் மஹாராஜாதிராஜா என குறிப்பிடப்படுகின்றனர்) பிராமணர்கள், அர்ச்சகர்கள் மற்றும் கோவில்களுக்கு நில மானியம் வழங்கினர். இந்த மானியங்கள் நிரந்தரமானவை.

- பௌத்த விஹாரைகளுக்கு நில மானியங்களையும் வழங்கினர்.
- பாலா மானியங்கள் குறிப்பாக சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பது மற்றும் நீதி நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடையது.
- விவசாயிகளாக இருந்த கைவர்தாக்களுக்கும் நில மானியம் வழங்கப்பட்டது.
- பாலா பதிவுகள் (நில சாசனங்கள்) ராஜாக்கள், ராஜபுத்திரர்கள், ரணகாக்கள், ராஜராஜனகர்கள், மஹாசமந்தாக்கள், மஹாசமந்தாதிபதிகள் போன்றவர்களைக் குறிக்கின்றன. அவர்கள் இராணுவ சேவைகளுக்குப் பதிலாக நிலங்கள் வழங்கப்பட்ட நிலப்பிரபுக்களாக இருக்கலாம்.
- பாலாக்களின் கீழ் உட்பிரிவுக்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

- வங்காளத்தையும் பீகாரையும் உள்ளடக்கிய ராஜ்யத்தை நிர்வகித்ததாகத் தெரிகிறது கல்வெட்டுகளில் அரச அதிகாரிகள் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்.
- பாலா அதிகாரிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சில தலைப்புகள் மஹா-தௌஸ்ஸதசாதானிகா, மஹாகர்தகிருத்திகா, மஹாசாந்திவிக்ரஹிகா போன்றவை.
- பலாஸ் அதிகாரத்தின் பல இடங்களில் இருந்து செயல்பட்டது. பாடலிபுத்ரா, முத்தகிரி முதலியன அனைத்தும் கங்கையில் அமைந்துள்ளன.
- பாலாக்களின் கீழ் உள்ள கிராமங்கள் முறையே கிராமபதி மற்றும் தசகிராமிகா பொறுப்பின் கீழ் ஒன்று மற்றும் பத்து அலகுகளாக பிரிக்கப்பட்டன.
- அவர்கள் இந்த அலகுகளுக்கான நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பான அரச அதிகாரிகள். பாலாக்களின் கீழ் சேவை மானியங்கள் தொடர்பான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் எங்களிடம் மிகக் குறைவு.

பாலாவின் ஆட்சியின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

பாலர்களின் ஆட்சியின் போது , இந்திய மாநிலங்களான வங்காளத்திலும் , பீகாரிலும் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை செழித்து வளர்ந்தன.

- பாலா வம்சத்தின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் தனித்துவமான வளர்ச்சி "பாலா ஸ்கூல் ஆஃப் சிற்பக் கலை" உருவாக்கத்தை வெளிப்படுத்தியது .
- வங்காள சமுதாயத்தின் பல பிராந்திய அம்சங்கள் அக்கால கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையில் காணப்படலாம்.
- பாலா வம்சத்தின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை டெரகோட்டா, சிற்பம் மற்றும் ஓவியம் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது .
- தர்மபாலாவின் உருவாக்கம் , பஹர்பூரில் உள்ள சோமபுர மகாவிகாரை , பால வம்சத்தின் சிறந்த கட்டிடக்கலைகளில் ஒன்றாகும் .
- சோமபுர மகாவீரர் என்றும் அழைக்கப்படும் பெரிய மடாலயம் 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஒரு புகழ்பெற்ற அறிவுசார் மையமாக இருந்தது .

- விக்ரம்ஷிலா விஹார், ஓடந்த்புரி விஹார் மற்றும் ஜகத்தால் விஹார் ஆகிய அனைத்தும் பாலர்களின் கலைப் படைப்புகளாகக் கருதப்படும் பிரம்மாண்டமான கட்டுமானங்களைக் கொண்டுள்ளன.
- பாலா வம்சத்தின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் விலைமதிப்பற்ற தலைசிறந்த படைப்புகள் பங்களாதேஷ் மற்றும் மேற்கு வங்கத்தில் உள்ள அருங்காட்சியகங்களில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன , அவை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவை.
- சரியான செதுக்குதல் மற்றும் வெண்கல சிற்பங்கள் இந்த காலம் முழுவதும் செழித்து வளர்ந்தன.
- கட்டிடக்கலை விரிவாக்கத்தின் மேம்பட்ட நிலையில், பல்வேறு புத்த விகாரைகள் தோன்றின.

சிந்துவை அராபியர் கைப்பற்றுதல் (கி.பி. 712)

- அரேபியாவிலுள்ள மெக்கா நகரில் பிறந்தது இஸ்லாம். நிறுவியவர் முகமது நபி. ஆனால், மெக்கா நகரைச் சேர்ந்த செல்வந்தர்கள் அவரது போதனைகளை எதிர்த்தனர்.
- எனவே, அவர் கி.பி. 622 ஆம் ஆண்டு மெதினாவுக்குச் சென்றார். அந்த ஆண்டிலிருந்துதான் முஸ்லிம் சகாப்தமான ஹிஜிரா தொடங்குகிறது.
- முஸ்லிம் நாட்காட்டியம் தொடங்குகிறது. எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முகமது நபி தனது சீடர்களுடன் மெக்காவிற்குத் திரும்பினார். கி.பி. 631ல் அவர் மறைந்தார்.
- முகமது நபியின் சீடர்கள் காலிப்புக்களின் பேரரசை ஏற்படுத்தினர். உமையதுகளும், அப்பாசிதுகளும் காலிப்புகள் என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் படையெடுப்புகள் மூலம் தங்களது ஆட்சிப் பகுதியை விரிவுபடுத்தி இஸ்லாமிய சமயத்தைப் பரப்பி வந்தனர்.

- கி.பி. 712 ஆம் ஆண்டு உமையதுகள் அரசின் படைத்தலைவரான முகமது பின் காசிம் சிந்துப் பகுதியின்மீது படையெடுத்தார்.
- சிந்து அரசின் ஆட்சியாளரான தாஹிர் என்பவருடன் கடும் போரிட்டு அவரை தோற்கடித்துக் கொன்றார். சிந்துவின் தலைநகரம் அரோர் கைப்பற்றப்பட்டது. மேலும் முன்னேறிய காசிம் முல்தானைக் கைப்பற்றினார்.
- சுந்துவில் ஆட்சிமுறையை காசிம் சீரமைத்தார். சிந்துவில் வாழ்ந்த இந்துக்களுக்கு 'சிம்மிக்கள்' என்றழைக்கப்படும் பாதுகாக்கப்படும் மக்கள் என்ற இரண்டாந்தர அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. இருப்பினும், அம்மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கியில் எவ்வித தலையீடும் இல்லை. சொத்துக்கள் ஏதும் பறிமுதல் செய்யப்படவில்லை. பின்னர், காசிம் காலிப்பினால் திருப்பியிழைக்கப்பட்டார்.
- இருப்பினும், சிந்து அராபியரின் கட்டுப்பாட்டிலேயே தொடர்ந்து இருந்தது. மேற்கிந்தியாவில் வலிமையான பிலதிஹார அரசு ஆட்சி செய்து வந்தமையால், முஸ்லிம்களினால் இந்தியாவிற்குள் தங்களது ஆதிக்கத்தை விரிவு படுத்தமுடியவில்லை.
- அராபியர் சிந்துவைக் கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து, உடனடியாக முஸ்லிம் படையெடுப்புகள் ஏதும் நடைபெறவில்லை. எனினும் இந்தியப் பண்பாடு மேலை நாடுகளில் பரவுவதற்கு அது வழி வகுத்தது.
- பல அராபியப் பயணிகள் சிந்துவிற்கு வருகை புரிந்தனர். அவர்கள் மூலமாக இந்திய எண் முறை ஐரோப்பாவிற்கு சென்றது.
- அராபியப்பேரரசின் ஒரு பகுதியாக சிந்து விளங்கியதால், இந்தியாவின் அறிவுத் தொகுதி வெளிநாடுகளுக்கு வேகமாகப் பரவியது.

கஜினி முகமதுவின் படையெடுப்புகள்:

- கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் அப்பாசீதுகளின் அரசு வீழ்ச்சியடைந்தது. துருக்கிய ஆட்சியாளர்கள் சுதந்திர அரசுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். காலிப் பெயரளவுக்கே ஆதிக்கம் செலுத்தினார்.
- அத்தகைய ஆட்சியாளர்களில் ஒருவர்தான் கஜினிதை; தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த அலப்டிஜின்.
- அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த அவரது மருமகன்; சபுக்டிஜின் வடமேற்கு வழியாக,இந்தியாவைக் கைப்பற்ற விரும்பினார். ஜெயபாலரிட மிருந்து பெஸாவரை அவர் கைப்பற்றினார். ஆனால் அவரது படையெடுப்புகள் நீடித்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்தவர் முகமது.

கஜினி முகமது (கி.பி. 997 -1030):

- கஜினி முகமது இந்தியாவின்மீது பதினேழு முறை படையெடுத்து வந்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. அக்காலத்தில் வட இந்தியாவில் பல இந்து அரசுகள் ஆட்சியிலிருந்தன. இந்தியாவின் எல்லைப்புறத்தில், பஞ்சாப் முதல் காபூல் வரையிலான பகுதியில் இந்து சாஹி அரசு இருந்தது. கனோஜ், குஜராத், காஷ்மீர், நேபாளம், மாளவம், பண்டேல்கண்ட் போன்றவை வடஇந்தியாவிலிருந்த முக்கிய அரசுகள். முகமதுவின் தொடக்கப் படையெடுப்பை இந்து சாஹி அரசர் ஜெயபாலர் எதிர்கொண்டார். 1001ல் ஜெயபாலர் முறியடிக்கப்பட்டார். தோல்வியடைந்த ஜெயபாலர் தீயில் குதித்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார்.
- அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த அனந்தபாலர் முகமதுவை எதிர்த்துப் போரிட்டார். ஆனால், 1008 ஆம் ஆண்டு பெஷாவருக்கு அருகிலிருந்த இந்து சாஹி அரசின் தலைநகரான வைஹிந்த் என்ற இடத்தில் நடைப்பெற்ற போரில் அவர் தோற்றுப் போனார்.

- இப்போரில் அனந்தபாலருக்கு ஆதரவாக கனோஜ், ராஜஸ்தான் ஆட்சியாளர்கள் இருந்தனர். வைஹிந்த் வெற்றிக்குப் பிறகு முகமது பஞ்சாபின் பெரும் பகுதியை தமது ஆட்சியின்கீழ் கொண்டு வந்தார்.
- அதற்குப்பின் முகமது இந்தியா மீது மேற்கொண்ட படையெடுப்புகள் யாவும் செல்வம் நிறைந்த நகரங்களையும் கோயில்களையும் தாக்கி கொள்ளையடிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.
- 1018 ஆம் ஆண்டு முகமது மதுரா நகரைச் சூறையாடினார். கனோஜ் மீதும் தாக்குதல் தொடுத்தார். கனோஜை விட்டு ஓடிய அதன் அரசர் ராஜ்ய பாலர் விரைவில் இறந்தார்.
- பெருத்த கொள்ளைப் பொருளுடன் கலிஞ்சார் வழியாக முகமது திரும்பிச் சென்றார். அவரது அடுத்த படையெடுப்பு குஜராத்திற்கு எதிரானதாகும்.
- 1024 ஆம் ஆண்டு முல்தானிலிருந்து புறப்பட்ட முகமது ராஜபுதனத்தைக் கடந்து, சோலங்கி அரசர் முதலாம் பீமதேவனை முறியடித்தார்.
- அன்ஹில்வாத் சூறையாடப்பட்டது. பின்னர், சோமநாதபுரத்தின் புகழ்மிக்க ஆலயம் தாக்கப்பட்டது. சிந்துப்பாலைவனம் வழியாக, முகமது நாடு திரும்பினார். இதுவே, அவரது கடைசிப் படையெடுப்பாகும். கி.பி. 1030 ஆம் ஆண்டு முகமது இறந்தார்.
- கஜினி முகமது வெறும் கொள்ளைக்காரனாக இருக்கவில்லை. கிழக்கே பஞ்சாப் முதல் மேற்கே காஸ்பியன் கடல் வரையும், வடக்கே சாமர்கண்ட் முதல் மேற்கே காஸ்பியன் கடல் வரையும், வடக்கே சாமர்கண்ட் முதல் தெற்கே குஜராத் வரையும் பரவியிருந்த ஒரு பெரும் பேரரசை அவர் உருவாக்கியிருந்தார்.
- கஜினிப்பேரரசு, பாரசீகம், டிரான்சாக்சியானா, ஆப்கானிஸ்தான், பஞ்சாப் ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. தலைமைப்பண்பையும்,

ஓய்வில்லாத உழைப்பையும் கொண்டிருந்த காரணத்தால் அவரால் இத்தகைய சாதனைகளை செய்ய முடிந்தது.

- முகமதுவை இஸ்லாமின் நாயகன் என்று இடைக்கால வரலாற்றாசிரியர்கள் போற்றியுள்ளனர். கலை, இலக்கியத்தையும் அவர் ஆதரித்தார். அவரது அவையை அலங்கரித்த அல்பெருனி புகழ்மிக்க கிதாப் - இ - ஹிந்த் என்ற இந்தியா பற்றிய நூலை எழுதினார்.
- முகமது, முல்தானையும் பஞ்சாபையும் கைப்பற்றியதால் இந்தியாவின் அரசியல் நிலைமையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.
- துருக்கியர்களும், ஆப்கானியர்களும் இந்தியாமிது தொடர்ந்து படையெடுக்கவும், எந்த நேரத்திலும் கங்கைச் சமவெளிவரை செல்லும் வாய்ப்பையும் முகமதுவின் படையெடுக்கவும், எந்த நேரத்திலும் கங்கைச் சமவெளிவரை செல்லும் வாய்ப்பையும் முகமதுவின் படையெடுப்புகள் வழிவகுத்தன. மேலும், அவரது தொடர்ந்த படையெடுப்புகளினால், இந்தியாவின் எதிர்கால அரசியலுக்கு இது தீங்காக முடிந்தது.
- அந்நியப்படையெடுப்பாளர்களுக்கு எதிராக இந்தியாவின் வாயிலில் அரணாக நின்றது இந்து சாஹி அரசாகும். முகமது அதனை அழித்தார். இந்திய எல்லைப்புறம் பாதுகாப்பற்றுவிடப்பட்டது.
- கஜினிப் பேரரசில் பஞ்சாபுரம் ஆப்கானிஸ்தானும் இடம் பெற்றிருந்ததால் அடுத்து வந்த முஸ்லிம் படையெடுப்பாளர்களின் பணி எளிதாயிற்று.

கோரி முகமது படையெடுப்பு

- கஜினி அரசுக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்த கோரிகள், கஜினி முகமதுவின் மறைவுக்குப் பிறகு சுதந்திரமடைந்தனர். கஜினிப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின், முகமது கோரி என்று அழைக்கப்பட்ட மொய்சுதீன் முகமது கஜினியை தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தார்.

- கஜினியில் தனது பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொண்ட முகமது கோரி இந்தியாவின்மீது தனது கவனத்தைச் செலுத்தினார்.
- கஜினி முகமதுவைப்போல் அல்லாமல், கோரி இந்தியாவைக் கைப்பற்றி அங்கு பேரரசை விரிவுபடுத்த விரும்பினார்.
- 1175 ஆம் ஆண்டு முகமது கோரி முல்தானைக் கைப்பற்றினார். அடுத்த படையெடுப்பின்போது சிந்துப் பகுதி முழுவதையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார்.
- 1186 ல் பஞ்சாபைத் தாக்கி குஸ்ருமாலிக் என்பவரிடமிருந்து பஞ்சாபைக் கைப்பற்றினார். பஞ்சாபை அவர் இணைத்துக் கொண்டதால் சட்லஜ் நதி வரையில் அவரது பேரரசு கிழக்கே விரிவடைந்தது. அடுத்து செளகன்கள் மீது போர் தொடுப்பதற்கு இது வழிவகுத்தது.